

دایک و کور

گهلاویژ

دایک و کور

نووسینم: گهلاویٲ

دایک و کوپ

نووسینی: گهلاویژ

به‌رگ: سامان محهمه

چاپ: چاپی نئی / سلیمانی / ۲۰۱۸

تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

ئەم چىرۆكە پىشكەش بە داىكى شىرىن و خۆشەويستم دەكەم.
زۆرىك لە شىئەى فىداكارى و دلسۆزىيەكانى ئەو لەم چىرۆكەدا
دەبىنم و ھەستىان پى دەكەم.

كە لاوئىژ

لەندەن

۱۹۸۷/۱۲/۲۰

خوینەرانی بەرپز

چیرۆکی دایک و کور هەندێ لە ژبانی چەند کوردیکی خەباتکەری دەوری پاشایەتی کۆنەپەرستی پیشووی عێراق پیشان دەدات. ئێستە بۆمان دەردەکەوێت کە ئەوسا لەچاو زۆلموزۆر وەک کوشتنی ھەزاران خەلکی بیگوناھی کوردستان بە چەکی کیمیایی و تەختکردن و سووتاندنی سەدان گوند و دیھات و گواستنەوێ سەدان ھەزار منال و پیر و ژن و پیاو لە نیشتمانی چەند ھەزار سالەیانەوہ بۆ چۆل و بیابان و شوینی نادیار، بیسەر وشوینکردن، بەبێ جلوبەرگ، بەبێ نان و بەبێ نوین کە لە دەوری ھیچ یەکیک لە دیکتاتۆرە ھەرە درندە خوینەرێژە بەدناوەکانی میژووی تازە و کۆن پرووی نەداوہ، بۆمان دەردەکەوێت کە ئەوسا (سەیران) بووہ لەچاو رژی می ئێستە ی سەددامدا...

چونکە جگە لەوہی ئەم تاوانە بیوینە و بیسنوورە گشتییانە ی رژی می ئێستای سەددام کە لەگەڵ دەوری پیشوویا فەرقیان ئاسمان و ریسمانە، خۆ ھیچ نەبێ، ئەوسا بە زۆری ھەر ئەو کەسانەیان دەگرت کە گومانی خەباتکردنیان لێ دەکردن و ئەو کاتە ی کەوا دەھاتن بیگرن و مالی پیشکن، خەلک دەیتوانی بلێ بۆ؟ لەبەر چی؟ تا دوو بۆلەبۆل بکەن و چەند نارەزاییەک دەربیرن. یان کە سیک بگیرایە، دەتوانرا بزانی ت بە درۆ یان بە راست موحاکمە یەک دەکرا. کە

حوکمیش بدرایه، که سوکاری ده یانتوانی بچن بۆ لای و سهری لی بدهن و شتی بۆ ببهن، جا ئەگەر خواردنیشیان بۆ ببردایه و پۆلیس و ئەمنهکان به ناوی پشکنینهوه له که لکیشیان بختایه و جگهره و میوه و یاپراخ و شلهشیان تیکه‌لی یهک بکردایه، یا ئەگەر که سیکیان دوور بختایه تهوه بۆ خوارووی عیراق، ئەوا ئیتر ئەو که سهه بۆ خۆی لهوئ دهژیا به بی ئەوهی هیچ مهترسییهک له سهری هه بی، وهکو ئیستا له ژووری نوستن یا له سه ربانی ماله که ی نه ده بوو به ژیر ئوتومیله وه، یا به چا و قاوه و شه ره تهی رژییم ده رمانخوارد نه ده کرا. نیازم له م قسانه به هیچ جۆریک پاکانه کردن نییه بۆ ئەو رژیمه کونه په رسته دوابراوه و هیچ گومانیشم له وهدا نییه که ئەگەر ئەوان خراپ نه بوونایه و به پاکی و راستی و دلسۆزییه وه به رامبه ر به گه ل و نیشتیمانه که یان، ته نانه ت به پپی ئەو قانونانه ش که ئیستعمار یا خویان دایان دهن، بجوولانایه ته وه و گوییان بدایه ره ئی و مافی ره وای گه ل و ده سته که وتی خویان و ئیمپریالیزمی ئاغا یان نه خستایه ته پیش به رژه وه ندیی گه لانی عیراق وه، بیگومان نه ئەوان خویان به و جۆره دواییان پی ده هیترا و نه ئیمه ش رۆژمان به م رۆژه ده گه یشت. بۆیه پیشینان وته نی، منیش ده لیم: نه دار بی و نه په ردوو، نه عله ت له هه ردوو!

هیوام هه یه به م نزیکانه و ئەم رژیمه خوینرێژه ی ئیسته ش سه رنجوم بیته، ئەمیش بیی به هه زاران حکایه تی پر په ند و عیبه رت و بیته مایه ی ریسوایی و رووره شی بۆ ئەم سه رده می ئەتۆم و کۆمپیوته ر و مه ده نیه ت و پیشکه وته ی ئەو ده وه ته گه ورانه ی خویان به پارێزه ری مافی مرۆف و پیشکه و تنخواز و ده سه لاتداری هه ره گه وره ی دنیا ده زانن و له به ر چاویان ئەم هه موو غه در و درنده یی و کوشت و کوشتاره بیوینه و بیسنوورانه ده کرین، که چی له به ر (مصالح) و ده سته که وته کانی خویان ورته ناکه ن و چاوی لی ده پۆشن، نه ک هه ر ئەمه، به لکو له ژیره وه پشتیان ده گرن و به چه ک و به پاره ش یارمه تیان ده دن.

تریفه به دەم بۆلەبۆلەوه فهقیانهکانی هینایهوه خواری و به پهله دهستی له کەف و سابووندا سەری و رای کرد بۆ لای بێشکەهی منالەکەهی که به کۆل دهگریا. گورج دەسرازهکانی کردەوه، ئاسۆی کورپی دەرھینا و ئارهقهکەهی سەری، دوو سنی ماچی کرد و بهساقه و بهقوربانی بوو، گرتیه باوهش و هینایه هەیانەکە، لای عەزیزی مێردیهوه دانیشت و کورپەکەهی گرت به سنگیهوه، مەمکی دەرھینا و خستیه دەمیەوه، منالەکەش بێدەنگ کەوتە مەلچەملچ و شیرخواردن. عەزیز له ناخواردن بووهوه و سینییهکەهی لادا، پەرداخێ ماستاوی ساردی نا بهسەریهوه و دەمی به خاویلیهکەهی دهستی سەری، پالی لێ دایهوه و گوتی:

- ئەها... که ئەمڕۆ گەر مه. ئینجا هەستایه سەر پێ و چوووه نزیک تریفهوه و دهستیکی دا له پوومهتی (ئاسۆ) و گوتی: ها سهگباب، دیاره زۆرت برسی بوو، بۆیه ئەوهنده دهگریایت.

"ئاسۆ"ش کهوا عومری هەر شهش حەوت مانگ دەبوو، سەیریکی کرد و دەسته خەپەتۆله جوانەکانی برد بۆ دهستی، بهلام هەر گورج دهستی راکیشایهوه و کەوتە یاریکردن به دەم و لێو و چەناگه و سنگ و ملی دایکی.

تریفه لچی دابوو بهیهکدا زۆر توورپه و مپومۆچ دیار بوو. مێردهکەهی سەیریکی کرد و به پهروشهوه گوتی:

دوو سئ ههفته له سۆراخدا بوون له باره‌ی دراوسئ و خه‌لكی ده‌وروبه‌رمانه‌وه كه چۆن خه‌لكیكن و چۆن و هه‌تا باش دُنیا نه‌بوون، نه‌یانه‌پشتوو به‌گۆزینه‌وه بۆ ئیره!

تریفه‌ لچيكي هه‌لقورتاند و گوتی:

- يا خوا واييت، بۆ خانوو كه‌ه‌ی مه‌لكه‌ندی واتان ده‌گوت، تو خوا ئه‌و خانوو خۆشه‌ فەریحه‌ عه‌یبی چی بوو؟ "غه‌زیز" به‌ ئه‌سپایی گوتی:

- گیانه‌كه‌م پاسته‌ ئه‌وئ خۆشتر بوو، به‌لام ده‌وروبه‌رمان ده‌شت بوو، پۆلیس و ئه‌من به‌ باشی ده‌یان توانی چاودیری خانوو كه‌مان بکه‌ن، به‌لام ئیره‌ له‌ كۆلانیکی ته‌سك و درێژدایه‌ و دراوسئكانی شمان هه‌موو مالی باشن، به‌و خواجه‌ هه‌چ ئه‌منیك ناتوانی بیرده‌ تا بپه‌ری به‌بئ ئه‌وه‌ی بیناسنه‌وه‌ و ریسوای بکه‌ن. وای گوت و سه‌یریکی سه‌عاته‌كه‌ی كرد و دوو دل بوو له‌وه‌ی كه‌ بچیت تۆزئ پال بکه‌ویت، یان شتیکی تر بکات. دوايی ئاوړی له‌ ژنه‌كه‌ی دایه‌وه‌ و گوتی:

- تریفه‌ گیان ئه‌مړۆ كه‌س نه‌هاتوو؟ هه‌چیان بۆ نه‌هیناوم؟ تریفه‌ كوره‌كه‌ی هه‌ستاند و ئه‌و شیره‌ی به‌ دهم و لیویه‌وه‌ بوو، سړی و دای به‌ سه‌ر شانیدا، ئینجا وه‌كو ئه‌وه‌ی بیرى كه‌وتبیته‌وه‌، گوتی:

- ئۆی، وه‌للا دواي تۆ به‌ نزیکه‌ی سه‌عاتی كاك "پشكو" كاغه‌زێکی بۆ هینای، راوه‌سته‌ با بچم بۆتی بینم.

عه‌زیز گوتی:

- قه‌ینا كه‌ تۆ هه‌لمه‌سته‌ هه‌لاكی، له‌ كوئییه‌ خۆم ده‌چم ده‌یه‌ینم.

- ئه‌وه‌تا له‌ ناو بیشكه‌كه‌ی ئاسودا، هه‌ر دۆشه‌كه‌كه‌ی هه‌لبه‌ر ده‌یبینی. عه‌زیز به‌ په‌له‌ كاغه‌زه‌كه‌ی ده‌ره‌ینا و كه‌وته‌ خویندنه‌وه‌ی، هه‌شتا لی نه‌بوو بووه‌وه‌ كه‌ به‌ ته‌وسیکه‌وه‌ گوتی:

- ئه‌شه‌وبیلا ئه‌مه‌ به‌زمیکی زۆر خۆشه‌، هه‌ر ئه‌مه‌مان كه‌م بوو... به‌ په‌له‌ گه‌یشه‌ لای تریفه‌ و گوتی:

- كاغه‌زی حه‌مه‌ی برامه‌، نووسییوه‌تی كه‌وا له‌ دوینتوه‌ مالیکی تازه‌ هاتوو نه‌ته‌ خانوو كه‌یان هه‌وه‌ و ئه‌مړۆ زانیویانه‌ كه‌ زاوايه‌کیان هه‌یه‌

پۆلیسه و دەبی ئەم بە پەلە لەوێ نەمینیت، برادەرانیشت وایان بە باش زانیوه که له سبهینتوه بیه ئیره لای ئیمه تاوهکو شوینیکی دیکه ی بو پەیدا دهکن.

پاش نهختی بیدهنگی، عهزه سهری راوهشان و گوتی:
- خواجه گیان بیپاریزیت، ئینجا خو ئیرهش خراپه بو، چونکه تو خوشت دایم جاسوس و ئەمنت بهدواوهن!

لای عهسر، نزیك سهعات پینج، دایکی عهزیز به زهمیلهیهک و بوخچهیهک جلهوه کردی به مالدا، زور ماندوو دیار بوو. هات بهره و ژوور و کورهکهی به پهرووش و به پهلوه چوو به پیریوه گوتی:
- دایه گیان نهوه توی؟ بو وا زوو هاتیهوه؟ چیه دهلیی ئیشهکهتان پی جیهجی نهکراوه. دایکی عهباکهی له خووی کردهوه و دانیشت، سهروچاوی به لکی سهرووشهکهی سهری و ئیشهارهتی شهربهئاوهکهی کرد و گوتی:

- جارئ قومی ئاوم بدهری.

کورهکهی به پهل جامهکهی بو پر کرد و دایه دهستی، ئهویشت نای به سهریهوه تا چۆربری کرد، ئهوسا سهیریکی ئەملاوئهولای خوئی کرد و گوتی:
- نهوه تریفه کوا؟ وای روحم دهرچی دلم هه لای بوو.

عهزیز گوتی: تریفه له ژووری کورهکه دهنوینیت، جارئ تو وهره باسم بو بکه بزنام بو وا زوو هاتیهوه؟

دایکه دیسان سهیریکی ئەملاوئهولای کرد و به چرپه و به زهردهخهنهیهکی خوشهوه گوتی: وهلا شوکر ئیشهکهمان جیهجی کرد و لهگهله خوله دهعباکانمان گواستهوه و کهسیش هه ر پیی نهزانی. کورهکهی به خووشی و شهوقهوه دهستی کرده ملی و دهستی دا به پشتیدا و گوتی:

- کچی هه ر بژی شهمه خان گیان. به پهرووشهوه چوارمشقی دانیشت له لایهوه و به ئەسپایی گوتی: ئی دهی... تو خوا چیت کرد باسم بو

بکه، دایکی سەرپۆشه‌که‌ی له‌سه‌ری‌کرده‌وه و ده‌ستی‌دریژ‌کرد‌بو
شه‌ربه‌که‌که‌ له‌نزیکی‌وه‌بو، تۆزیک‌ی‌تر‌ئای‌بو‌خۆ‌ی‌تی‌کرد‌و
گو‌تی:

- وه‌ل‌لا‌رۆ‌له‌سه‌رفراز‌بن، دو‌ین‌یشه‌و‌که‌من‌گه‌یشتم، کور‌ه‌کان
شته‌کانیان‌پ‌چا‌بو‌وه‌وه‌و‌شه‌وه‌کی‌خۆیان‌ئو‌غریان‌کرد، من‌یش‌بو
به‌یانی‌دو‌ای‌چا‌خوار‌دنه‌وه‌چووم‌بو‌بازار‌له‌گه‌ل‌خوله‌دو‌و‌شووتیم
کری‌و‌عه‌ره‌بان‌یه‌کم‌گرت‌و‌سوار‌بووین‌تا‌گه‌یشتینه‌به‌ر‌ده‌رگا‌که.
له‌وی‌رامان‌گرت‌و‌چو‌وین‌له‌گه‌ل‌خوله‌دو‌و‌به‌سته‌نو‌ینه‌که‌مان‌ه‌ینا
و‌خستمه‌به‌رده‌می‌خۆم‌له‌عه‌ره‌بان‌ه‌که‌دا. خوله‌ش‌به‌زه‌میله‌بامی‌و
ته‌ماته‌و‌شووتیه‌کانه‌وه‌چوو‌له‌ته‌نیشت‌عه‌ره‌بان‌ه‌چییه‌که‌وه‌دان‌یشت،
ئینجا‌له‌هه‌مووی‌سه‌یرتر‌ئوه‌بوو‌که‌ده‌رکی‌ژو‌وره‌که‌م‌داخست‌و
کلیله‌کانم‌دایه‌ده‌ست‌باجی‌گول‌چین، خۆزگه‌چاوت‌لی‌ده‌بوو‌چۆن
ده‌ستی‌کرده‌لمم‌و‌لیم‌ده‌پارایه‌وه‌که‌ئو‌شه‌وه‌ش‌بم‌ینمه‌وه‌و
سو‌یندی‌بو‌ده‌خواردم‌که‌وا‌سبه‌ینی‌ئه‌بو‌به‌کری‌کور‌ی‌دیته‌وه‌و‌هه‌ر
به‌کۆلی‌خۆی‌هه‌موو‌شته‌کانم‌بو‌ده‌گو‌یزیته‌وه‌. من‌یش‌پیم‌گوت‌باشه
با‌جاری‌هه‌ندیکیان‌به‌رم، سبه‌ینی‌و‌دو‌وسبه‌ی‌ده‌گه‌ریمه‌وه‌بو
ئه‌وانی‌تر، ئه‌وسا‌ده‌میتمه‌وه‌. خه‌ریک‌بوو‌بگری، درا‌وسیکانی‌لی‌کو
کرده‌وه، من‌یش‌خواخوام‌بوو‌زوو‌برۆم‌و‌له‌دلی‌خۆمدا‌ده‌مگوت:
"نه‌گه‌ت‌به‌رۆکم‌به‌رده‌با‌زوو‌بو‌ی‌ده‌رچم، ئه‌گه‌ر‌ده‌ترانی‌ئو‌دو
به‌سته‌نو‌ینه‌چییه، هه‌ر‌زیره‌ت‌ده‌کرد."

عه‌زیز‌به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی‌خۆشه‌وه‌گو‌تی:

- ئه‌ری‌وه‌لا‌نه‌ک‌هه‌ر‌زیره‌ی‌ده‌کرد، دل‌ی‌ش‌ی‌را‌ده‌وه‌ستا. به‌راستی
ترسنۆکی‌وام‌نه‌دیوه‌! باه‌تو‌جاری‌پیم‌بلی‌خۆ‌شو‌ینه‌تازه‌که‌ت‌به
دل‌بوو؟

دایکی‌گو‌تی:

- وه‌ل‌لا‌شو‌ینتیکی‌زۆر‌باشه، ماله‌که‌هه‌ر‌خۆیان‌و‌ماله‌کانیش‌تۆزی
بلاون‌له‌یه‌ک، به‌لام‌هه‌ر‌ئوه‌یه‌که‌تۆزی‌چۆله‌... چۆل!

- خۆ ئهوه وایه دایه، شویننه که چۆله و دووره، به لام ئه گهر وا نه بوایه، یه کیکی وه کو کاک قادر چۆن خانووی پی ده کرا، هه رچۆنیک بیته، خانووی خۆیانه!

- ئینجا خۆ ژنه که شی وای گوت، وه لالا که لیم پرسى ئه وه چۆن ئیداره ده کهن؟ خانووه که تان زۆر دووره له ناو شار و بازاره وه، به خوشییه وه گوتی "قهینا که به قوربانه، بهس نییه بزگارمان بووه له کریچیتی و شه ری مناله وردکه." شه مسه دهستی راوه شانده و گوتی: به و خویه هه قیشیه تی، سی چوار مال له خانوویه کدا و هه مووشیان مندالدار، ئینجا منالیش خوا سه لامه تیان کا، یان قیژه قیژ و دهنگه دهنگیانه، یا له گه ل یه ک شه ر ده کهن، هه ندی جار زۆر له گه وره کانیش به هۆی ئه وانه وه تووشی شه ر و قره ده بن. شه مسه نه ختی بیدهنگ بوو، ئه و جا به پیکه نینه وه گوتی:

- ده زانی که له دووره وه کاک قادرم دی له سه ری کۆلانه که وه ستابوو، سه لمیمه وه، وه کو زه لامیکی تر هاته پیش چاوم، له ترسی عه ره بانچییه که نه بوایه زۆر ده شله ژام، به لام کاری خوله راست بیته هه ر له دووره وه بانگی کرد "کاکه قادر میوان راده گرن؟" ئینجا زانیم ئه مه ئه وه. شه مسه به زه رده خه نه یه که وه گوتی: نازانم! وا دیاره چاوم کز بووه، چونکه ئه وه یه ک دوو جاره وام به سه ر دیت...

عه ریز گوتی:

- نه به خوا دایه گیان، شوکر چاوت زۆر باشه، به لام رهنگه شله ژابیت، که زۆریش هه قته بووه. کوره که ی دهستی دایه وه به پشتیدا و گوتی:

- ماشه لالا به غیرهت و به جه رگی، به خوا یه کیکی تر بوایه و ئه وه هه موو که لوپه له خه ته ره ی پی بوایه، هه ر به یه کجاری تیک ده چوو و سه ری لی ده شیوا، به لام تو مالت ئاوا بیته ده لیتی کون له جه رگندا نییه، کچی هه ر بژی!

دایکی به دەم هه‌ستانه‌سه‌رپیوه گوتی:

- چۆن ئەم پرسیاره ده‌که‌یت؟ ئەی نازانی که له دوینپیوه وه‌کو
حه‌پس وابوو له‌گه‌لم، ئیتر هه‌ر گه‌یشتی‌نه ئەم ناوه، به منی گوت تو
برۆره‌وه، من ده‌چم بۆ چایخانه‌که تۆزی دۆمینه ده‌که‌م و دیمه‌وه.
شه‌مه پووی کرده عه‌زیز و گوتی:

- به راست، ئەوه تو بۆچی هیچی پی نالیت؟ بۆ هه‌ر ئیشیک بچیته
ده‌ره‌وه، تا‌کو نه‌چیت سه‌ریکی چایخانه‌که نه‌دات و ده‌ستی دوو
ده‌ست دۆمینه و ئەسه‌که‌مل نه‌کات، نایه‌ته‌وه، وه‌کو پۆژه‌که‌ی مالی
وه‌ستا‌ه‌لی لێره بوون، ناردم به په‌له بچیت هیلکه و کولێره بکریت،
ماله‌که نانیشیان خوارد و به ریشمان کردن، ره‌نگه گه‌یشتب‌نه نیوه‌ی
رێگه‌ی هه‌له‌بج‌ه‌ش، ئینجا ئا‌غا به کولێره و هیلکه‌وه گه‌رایه‌وه، که
لینشی تووره بووم و گوتم: ئەوه تا ئیستا له کوێ بووی به ملی
شکاوت؟ به‌بی پیچوپه‌نا گوتی: ویستم له رێگه‌وه سه‌ریکی چایخانه‌که
بدەم و ئیتر ئەوه‌نده به یاریکردنه‌وه خه‌ریک بووم، هه‌ر گه‌رانه‌وه‌م
بیر نه‌که‌وته‌وه تا ئیسته!

- تو خوا وازی لی بینه دایه، هه‌زی لی ده‌کات فه‌قیره، هه‌موو
خۆشیی دنیا‌ی هاتووه‌ته سه‌ر ئەوه، هه‌موو قوماره‌که‌شی له‌سه‌ر
چایه‌ک، دوو چایه. خۆ له‌سه‌ر قه‌ره‌دینار نییه!
دایکی به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی:

- ئەری وه‌للا زۆر زۆری هه‌ز لی ده‌کات، به‌لام جاری وا هه‌یه
بی‌تامی ده‌کات و خه‌لک تووره‌ ده‌بی که‌وا بۆ ئیشیکی په‌له ده‌چیت و
ئوه‌نده دره‌نگ دیته‌وه. شه‌مه‌سه دیسان ده‌ستی برد بۆ ئەژنوی و
هه‌ر به پیوه نه‌ختی ده‌ستی پیا‌دا هینا و گوتی:

- وای باوکه‌رۆ ئەژنۆم چه‌ند ژان ده‌کات!؟

- ئاخ‌ر زۆر هیلاک بووی، ده‌ دانیشه جاری پشوو‌یه‌ک بده.

ئهو‌یش سه‌ری راوه‌شاند و گوتی: چۆن؟ به خوا ئیس‌را‌حه‌ت نا‌که‌م
تا‌کو ئەم ماله‌ کو نه‌که‌مه‌وه.

عهزه له پړ وەرگه راپه وه بۆ لای دایکی و به ئه سپایی گوتی:
- ده زانی کاغه زی حه مه هاتوو ده لئ سبهیشه و دیت بۆ لامان؟ ئیتر
باسه که ی بۆ گێرپه وه.

دایکی سست بوو و گوتی:

- وهی دایکی بمریت، ئاخۆ ئیسته له چ حالئکدا بیت؟

له شوینی خۆی دانیشه وه و گوتی:

- ئینجا چی بکهین؟ ئه ی بۆ ئه مشه و نه ده هات؟ بۆچی خسته
سبهیشه و؟ دایکی رۆحی ده رچیت ئه وه له م شهش مانگه دا چه ند
شوینی گۆری؟!

بۆ سبهینی ماله که یان کۆ کرایه وه و ریک خرا. عه زیزیش نیوه رۆ زوو
گه راپه وه ماله ی و که وته نووسین و ئیشوکاری خۆی. دایکی و
تریفه ش هه یوانیان ئاورشین کرد، به ره و لاکیشیان لی راخت و
دۆشه ک و سه رینیان دانا، چوون حه مامی خۆشیان کرد و پاک
بوونه وه، چیشتیان لی نا و دانیشن. تریفه رهنگی حه مامی پیوه دیار
بوو، ئه گه رچی چاوه جوانه کانی هه ندیک ماندویتیان تیا دا دیار بوو،
بووک و خه سوو خه ریکی چاخواردنه وه بوون، تریفه هه ستا چایه کی
گرت به دهسته وه بۆ میرده که ی به رئ، له دلئ خۆیدا گوتی: "ئۆف له
دهست ئه م پیاوه، ئه م نووسین و خویندنه ی ته واو نه بوو!؟ له کن
خۆی ئه مرۆ جومعه یه، ده بلئ تۆش له گه لمان دانیشه و چاکه ت
بخۆره وه. دوایی هه روا بیده نگ لچیکی هه لقورتاند و گوتی "جا وا
هاتیش، خۆ ئه وه نده په له ده کات که زوو برواته وه به لای
نووسینه کانیه وه، ده لئیی دایم له سه ر ئاگره. له بهر کاکه حه مه شی
ئاگای له خۆی نییه. هه قیشیه تی!"

تریفه گه یشته لای میرده که ی، پیاله چایه که ی دایه دهستی و گه راپه وه
لای خه سووی، هیشتا دانه نیشتبوو وه له ده رگایان دا.

عەزە راپەری و بە ھەلەداوان لە ژوور ھااتە دەری و ئیشارەتی
ژنەکی کرد که ئەو نەچیت و خۆی چوو دەرگای کردەو، که سەیر
دەکات، کچیکی چوارەدە پانزە سالانە ی رەزاسووک مەنجەلێکی فافۆنی
پاکی لە سەر سینیەک بە دەستەووە گرتووە، خاویلیەکی پاکی بە
سەردا دراووە. عەزیز شلەژا و دەمی تیکەلۆپیکەل بوو، نەیدەزانی چی
بکات، سینیەکە ی لێ وەرگری یا چی بلێت!
ئاخری چاری نەما و گوتی فەرموو، فەرموو. ئاوپرێکیشی لە ھەوشە
و ھەیانەکە دایەووە و گوتی: ئا دایە! تریفە، یەکیکتان وەرن!
کچەکە گوتی:

– کاکە عەزیز ئەووە دایکم سەلامتان لێ دەکات و دەلیت ببوورن که
نەھاتووم بۆ لایان، وا ئەم نەختە کفەتە یە ی بۆ ناروون و دەلیت
ئیشەللا زووش دیمە خزمەتیان. زۆر بە خیرھاتنتان دەکات.
عەزەش تا دایکی گەیشت، سینیەکە ی لە کچەکە وەرگرت و بە
پەرۆشەووە گوتی: زۆر سوپاس، ئەووە بۆ ئەم ئەزیتەتان کیشا، ئەمەت
چۆن بۆ ھەلگیراوە؟ زۆر قورسە، سوپاس سوپاس. ئیتەر دایکی
گەیشت و زۆر بە گەرمییەووە خوشی و چۆنی لەگەل کچەکە کرد و
دەستی گرت و گوتی:

– دە فەرموو وەرە ژوورەووە، پشووێک بدە! وە ی دایکت نەمری
ئەمەت چۆن بۆ ھاتووە؟ بۆ ئەو ئەزیتەت کیشا بە قوربان؟
– نە پووری گیان ئەزیتەتی چی؟ ئەو دەرگا ئاسنە مالی ئیمە یە، زۆر
نزیکین.... ئیتەر خوا حافین، دەبی برۆمەووە، دایکم ئیشی ھە یە. کچە
ئەمە ی گوت و رۆیشت، بە لام شەمە و کوپ و بووکەکە ی تاکو
بەینیکیش ھەر ئاخ و ئوفیان بۆ کچەکە ھەلدەکیشا که دەبی چەند
ماندوو بووبی؟

بەس نەبوو پیای نەرژاوە! ئەووە چۆن ئەو ھەموو کفەتە یە یان بەو
منالەدا ناروووە. لەگەل ئەووەشدا زۆریان بە شان و بالی ئەو
کە بیانووەدا ھەلدا که ئەم کفەتە خوشە ی لێ ناو.

ئەمە دووھەم مالا بوو كە بە ناوی كاسە دراوسىيە تىيەوہ نانىان بۆ كىردىبون. چونكە تازە؟ مالىان ھاتىبووہ كۆلانەكەيان.

ئەوہندەى پى نەچوو دىسان دەنگى دەرگا ھات، بەلام ئەم جارە شىرزە نەبوون، چونكە لىدانەكەيان ناسىيەوہ، سى تەقە لەسەر يەك، زانىيان كە خولەيە. ئەم چەشنە لىدانەيان بۆ ئەھلى مالاكە دانابوو بۆ ئەوہى ئەگەر بە جۆرىكى تر لە دەرگا درا، ئاگايان لە خۆيان بىت. خولە كە كىردى بە مالا، ھىلاك و توورە ديار بوو.

شەمە خانى پوورى لى پاپەرى و گوتى:

- بەخىر بىتتەوہ، يا خوا رۆلە لەشت ساغ بىت، بە راستى زوو گەرايتتەوہ! خولە تەرىق و دەستەپاچە، دەسەرەكەى دەرھىنا و دەموچاوى خۆى سىرى، وەك ئەوہ وابوو كە رووى نەيەت سەيرى پوورى بكات كەوا لە بەيانىيەوہ بۆ ئىشىكى نىو سەعاتى رۆىشتىبووہ دەرەوہ و ئىستەش و ئىوارەيە تازە دەگەرپىتتەوہ و دەبىنى كە مالاكەش كە ئەو بە خۆھەلكىشانەوہ پى گوتىبون دەست نەدەن لە تەنەكە زەخىرە و شتە قورسەكان تاكو خۆى دىتتەوہ، دەبىنى خۆيان ھەموو شتىكىان رىك خستتوہ. ھەرچۆنىك بىت، ئەمە يەكەم جار نەبوو كە خولە و بكات، بۆيە ئەوانىش لەگەلى راھاتىبون و ئەو لەبىرچوون و دواكەوتنەيان لىبوو بە بەشىك لە رەوشت و خوى خولە، كەوا ھەر لە منالىيەوہ لە مالى پوورىدا گەرە بووبوو، چونكە كە بە منالى تووشى دەرديكى گرانى منالانە دەبىت، لەوانەى كە ھەندى زيان دەگەيەنن بە ھۆشى منال، دايكى لى بىزار بووہ و ئەم پوورەى گرتوويەتتەوہ، وەك منالى خۆى بەخىوى كىردوہ، جا ھەرچەندە بەرەبەرە ئەقل و ھۆشىشى باش بووبوون، بەلام خولە ئەوہى كىردىبوو بە بيانوو و لە وەختى پىويستدا بەكارى دەھىنا.

پوورە شەمسەى كە دى خولە بە تەرىقىيەوہ دانىشت، بەزەيى پىاي ھاتتەوہ، كفتەى خستە بەردەمى و گوتى:

- دەی نانهكەت بخۆ، بۆ جارێكى تر ئیشه‌لا وا ناكه‌یت و زوو دیتته‌وه.

عه‌زه‌ش هه‌ر خه‌ریكى پياسه‌كردن و سه‌یری سه‌عات و ژماردنی ده‌قیقه و بیری‌كردنه‌وه له‌ درێژی و كورتیی ریگه‌وبان بوو، چرای حه‌وشه و هه‌یوانیش كوژینرایه‌وه و به‌ بیئارامی كه‌وتنه‌ چاوه‌ریكردنی حه‌مه.

كه‌ سه‌عات له‌ ده‌ تی پهری، شه‌مه به‌ شه‌پرزهی ده‌ستی خسته‌ سه‌ر دلێ و له‌گه‌ل كوره‌كه‌ی كه‌وتنه‌ چرپه‌چرپ. ئەم ده‌یگوت و ئەو بۆی ده‌سه‌نده‌وه. شه‌مه به‌ په‌رۆشه‌وه به‌ چرپه‌ به‌ عه‌زه‌ی گوت: به‌ خوا گویم له‌ فیه‌ی پۆلیس بوو. قه‌ت له‌م وه‌خته‌دا فیه‌ی پۆلیست گوی لێ بووه‌؟ ده‌ترسم ئەو كوره‌یان به‌دی كردبێ یان ناسیبیتیانه‌وه‌؟ عه‌زیز ئەگه‌رچی له‌به‌ر ئەو ده‌یویست قسه‌ی خراپ نه‌كات و مه‌ترسیی خۆی ده‌رنه‌خات، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ شه‌پرزهی سه‌یری سه‌عاته‌كه‌ی كرد و گوتی: نا، باوه‌ر ناكه‌م، كوا فیه‌ی پۆلیس! ده‌بێ گویچكه‌ت زرنگابیتته‌وه‌! دایكی به‌ ماتیه‌كه‌وه‌ گوتی:

- ئینجا ده‌ترسم ماله‌كه‌ش نه‌دۆزنه‌وه.

- نا دایه، فه‌ره‌یدوونی له‌گه‌له‌ كه‌ خانووه‌كه‌ی بۆ دۆزینه‌وه، خه‌می ئەوه‌ت نه‌بیت، هاكا گه‌یشتن.

ئوه‌نده‌ی پێ نه‌چوو، به‌ ئەسپایی له‌ ده‌رگاكه‌یان درا و عه‌زیز به‌ په‌له‌ به‌ده‌م ده‌نگه‌كه‌وه‌ چوو و كه‌ زانیی حه‌مه و ئەوانن، زوو ده‌رگای لێ كردنه‌وه و هه‌ر كه‌ كردیان به‌ مالد، بیده‌نگ خه‌ر ده‌رگای داخسته‌وه. شه‌مه خانیش گورج به‌ په‌رۆشه‌وه و به‌ بیده‌نگی باوه‌شی كرد به‌ حه‌مه‌ی كوڕیدا، تیر تیر ماچی كرد و بۆنی سه‌ر و گوڤلاکی كرد - عه‌زه‌ی براشی كه‌ تۆزێ له‌وه‌وپیش به‌ كه‌له‌ره‌ق و هه‌له‌شه‌ی ناو ده‌برد- وا خۆی بۆ هه‌لدا و باوه‌شی پیا‌دا كرد، ده‌تگوت چه‌ند سه‌اله‌ نه‌یدیوه.

ئىنجا بىدەنگ بردىانە ژوورەكەى عەزىز و ھەندى بەخىرھاتنى
فەرەيدوونىشان كرد، دواى ئەو شەمسە خان بە روويەكى خۆشەو
گوتى: چى دەخۆنەو كورپنە؟ چاى؟ ساردى؟

- بە خوا لام واىە ساردى باشە، زۆر ماندوو بووين، زۆر بە پى
ھاتووين.

- ھەى بە سەر چاوا! ئەم قسەيەى كرد و ھەستا بچى ساردىيان بۆ
بىنى. تريفە كە تا ئەوسا لە ژوورەكەى تر خەرىكى نواندى كورپەكەى
بوو، كردى بە ژووردا و بە پەلە بەخىرھاتنى كردن و بە خەسووى
گوت كە ئەو دانىشيت، ئەم دەچىت ساردىيان بۆ دەھىنيت.

ئەگەرچى چراى حەوشە و ھەيوان كوزابوونەو، بەلام، ئەلەتريكى
كۆلان شەوقىكى واى دەخستە حەوشەكەيانەو، دەنگوت ئەلەتريكى
مالى خويانە، بۆيە بە ئاسانى شەوان ھاتوچۆ و ئىشان دەگرد، ئەو
چەند شەوھى ھاتبوونە مالەكەو، ھەر زوو بە بيانووى ميشوولە و
شتى واوە چراكانيان دەكوژاندهو، بۆ ئەوھى دراوسىكانيان و ھا
رابىن. چونكە زۆر بەى ئەو ئىش و كارە نھىنى و حىزبايەتتيان و
ھاوپى و كورپەكانىش ھاتوچۆيان ھەر بە شەو دەگرد.

دواى ھەندىك پشوووان، ھاوپىكەى حەمە روپىشت و حەمەش كە
دەمىك بوو خۆى نەشتبوو، لە دواى دوودلىى دايكى و براكەى كە
بەو شەو خۆشتن باش نىيە، لەبەر دلى حەمە واىان رىك خست
بىدەنگ بچىت خۆى بشوات و بىت بنووت.

بەيانى شەممە بوو، عەزە زوو ھەستا خۆى گۆرى و كاغەز و
ماغەزى كۆ كوردهو و بەرەو سەرا كەوتە رى بۆ سەر ئىشەكەى.
دواى ئەوھى چەند جارى بە دەنگىكى بەرز لە بەر دەرگاھە ھاوارى
دايكى كرد و گوتى:

- بىرت نەچىت توژىكى تر عارەبانەيەك بگرن و خولە بەرن بۆ
خەستەخانە، نەوھكو ديسان ژانەسكەكەى بىتەوھ سەرى، دوپنىشەو

حه شری پی کردین. با ئەمڕۆ هەر ماستیش بخوا، بزانه دکتۆره که چیی پی دەلی، به قسهی ئەو بکات.

دایکیشی جوابی دەدایه وه ئەویش به دەنگیکی بهرز دەیگوت:

- باشه، پۆله باشه، جارێ تازە خەو چوووه ته چاوی، ئەگەر ههروا نارهت بوو، دەیبهه، ئەوه تهی پیاله پازیا نه کهی خوار دووه ته وه، باشتر بووه... تو برۆ خوات له گەل، دلت لای ئیمه نه بیت. ئەمه ی گوت و ده رگا کهی داخسته وه و گه رایه وه به لای ئیشه کانیه وه، له پیشدا چا و بهرچایی بو کورده کهی حازر کرد و بو ی برده ژووره وه و کورده کهی گوتی:

- ئەمشه و تیر نوستم! به راستی چلکنی ناخۆشه، بهو خوايه جاری وا هه بووه وام لی دههات ده مگوت ئیسته به کهس نالییم و یه کسه ر ده چمه هه مامی بازار!

دایک و براژن و خوله لای هه مه دانیشتبون، هه روا قسه وباس و ته گیری خویان ده کرد، که دهنگی ده رگا هات، به لیدانه که دا دیار بوو بیگانه یه. شه مه ئیشه رته ی خوله ی کرد که بچینه ناو ئەو جیگه یه که هه ر زو و له هه یوانه که بو یان داخستبوو که گوايه نه خۆشه. خۆیشی به دله خورپیوه چوو ده رگا بکاته وه و له دلی خۆیدا گوتی یا خوا به خیر بیی. ئەمه کییه به م به یانیه؟ ده رکی کرده وه، دیی که وا ئەو فاتیمه خانه ی که دیواریان به دیواری یه که وه یه، کردی به مالدا و گوتی:

- ئەوه دوور بیت کاکه خوله چ خیریه تی، شه وی ئاگام له دهنگه دهنگتان بوو. که وتمه مه راقه وه و که به یانی عه زیز ئەفه نی، خوا حافیزی بی، گوتی بیینه خهسته خانه، ئەوسا زانییم که چی بووه، گوتم با بچم بزانییم چۆنه.

شه مه له پیشه وه هه رچه نه ده نه ختی شپه رزه بوو، به لام زوو خۆی گرته وه و به روویه کی خۆشه وه پیی گوت: یا خوا به خیر بیت... ده

فهرمون وهرنه سه ره وه، نهختی دانیشن شوکر ئیسته باشتره.... ده
فهرمون! ئینجا پرووی کرده هه یوانه که و به دهنگیکی بهرز گوتی:

- خوله گیان ئه وه فاته خانه هاتووه بۆ هه والپرسیت.
- (به زهرده خه نه په کی دهسکرده وه) گوتی: چاوت لئیه شهوی
ئه وانیشنمان نارحهت کردووه؟

خوله خه ریک بوو شهق بهرئ و ناچاریش بوو، له سهه جینگه که ی
دانیشن و گوتی:

- زۆر سوپاس، مالتان ئاوا بیت، لیم ببوورن، باوهر بکهن شهوی وا
سکم ئه یه شا و دلم تیکه له ههات، گوتم ههوت رۆحم پێوه بی، ناگه مه
به یانی.

میوانه که به بی عه با، هه به سهه رپۆشه وه هاتبوو، له وه به ری جینگه که ی
خوله وه دانیشن و گوتی:

- ئه وه ده بی ههه شتیکی خراپت خواردین، ماوه یه له مه وپیش
"سیروان" ی کوریشم وای لی ههات. که چووینه بنجوبناوانی، ده ری
بری که وا له سهه سکی برسی چواله ی خواردووه، ئینجا وای لی
هاتبوو، دوور له گیانی ههه نیوه مردوو بوو بوو، هه به وه شه وه
بردما نه خه سهتخانه... ئیتر فاته خان که وه ته گێرانه وه ی باسی ده یان
خه لکی دیکه ش که سه به رهت به خواردنی خراپ وایان به سهه هاتووه.
خوله ش له دلی خۆیدا ههه ده یگوت "به خوا تازه تیا چووین، به
قسه کانیدا وا دیاره زۆر درێژدادره، باوهر نا که م تا نیوه رۆ جووله
بکات. ئه وه من قیروسیا، به لام ئه وه فه قیره له ژووره وه هه پسه، له کن
خوی هاتووه بۆ ئه وه ی پشوویه ک بدات و نهختی سکی بخوسیته وه
و توژی له گه لمان رابوویریت و نهختی ده ردی دلی خۆیمان بۆ
هه لریژیت، ئه وه شه ش مانگ وه کو هه پس له کونی ژوور نه هاتووه ته
ده ری، بیجگه له دله خورپی و ترس و خه ته ری تر."

شه سه هه به دامای و ترس و بیزاریه وه گوئی له قسه کانی
گرتبوو. جار جار به پیکه نینیکی دهسکرده وه سه ری بۆ ده له قاند، تا له

هه‌لێکدا بانگی کرده تریفه که له ژووره‌وه به چهره له‌گه‌ل شووبرا که‌ی باسی هاتنی ناکاو و چه‌نه‌بازی ژنه‌که‌یان ده‌کرد.

- گو‌تی: ئە‌ری رۆ‌له، تریفه، ئە‌وه ئاسۆ خە‌وی لێ نه‌که‌وت؟ ده‌ وه‌ره ئە‌و فاته‌مه‌ خانه‌ هاتوو‌ه بۆ هه‌وال پرسی‌نی خوله.

تریفه بێ‌ده‌نگ هاته‌ ده‌ری و زۆر به‌ ئە‌سپایی ده‌رگای ژووره‌که‌ی پێ‌وه دایه‌وه، به‌ خێره‌هاتن و چاکی و چۆنی له‌گه‌ل می‌وانه‌که‌یان کرد. ئە‌ویش چه‌ن شه‌‌للایه‌کی کرد و خۆزگه‌ی به‌ شه‌‌مه‌سه‌ خان خواست که بووکیکی وا جوان و ریکوپیکه‌ هه‌یه و خه‌ریک بوو باسی بووکه‌که‌ی خۆی دامه‌زێنیت. شه‌‌مه‌سه‌ خان به‌ بێ‌زاری و ناچاری گو‌تی: تریفه گیان تو‌ لای فاته‌مه‌ خان دانیشه‌ تا من سه‌ریکی سه‌ر ته‌نووره‌که‌ ده‌دم. فاته‌مه‌ خان راپه‌ری و قو‌لی گرت و ده‌ستی راکێشا و گو‌تی:

- به‌ مه‌رقه‌ی حاجی کاک ئە‌حمه‌دی شیخ‌ ناچیت، هه‌یچ ناخۆم، هه‌ر ئێسته‌ چام خواردوو، هه‌یشتا پیا‌له‌کانم هه‌لنه‌گرتوو! شه‌‌مه‌سه‌ خان گو‌تی:

- ئە‌یه‌رۆ چۆن وا ده‌لێیت؟ هه‌ر ده‌بی شتی‌ک بخۆیته‌وه، به‌لام قه‌ینا‌که له‌به‌ر سه‌وینه‌که‌ت، تریفه‌ بو‌ت ده‌هینیت، من ده‌چم به‌ لای شو‌ربای خوله‌وه، نیازم هه‌یه نه‌ختی شو‌ربای بۆ لێ بنیم. ئە‌مه‌ی گو‌ت و به‌ په‌له‌ چوو‌ه سه‌ر ته‌نوور و وه‌ک شتیکی له‌ بێ‌ر چووبی، گه‌رایه‌وه هه‌یوانه‌که و که‌ دیی فاته‌مه‌ خان له‌گه‌ل تریفه‌ خه‌ریکی قسه‌کردنه، ته‌ماشه‌یه‌کی خوله‌ی کرد، ئە‌ویش چونکه‌ هه‌موویان فیری ئە‌و چه‌شنه‌ رووداوانه‌ بوون، که‌وا به‌ هۆی خۆشاردنه‌وه و گرتن و ما‌لپشکینه‌وه به‌سه‌ریان هاتوو، خوله‌ زوو له‌ چاوتی‌بینه‌که‌ی پووری گه‌یشت، که‌ ده‌یه‌وی سه‌ری می‌وانه‌که‌ و اق‌ال کات که‌ ئاگای له‌و نه‌مێنیت. ئیتر خوله‌ش شان به‌ شانی تریفه‌ سه‌ری کرده‌ سه‌ر فاته‌مه‌ خان، شه‌‌مه‌سه‌ خانیش له‌م کاته‌دا بێ‌ده‌نگ خۆی گه‌یانده‌ لای هه‌مه‌ که‌ خۆی خزانده‌بووه‌ په‌نا نوێنه‌کان و به‌ حال درزیکی خسته‌بووه‌ په‌رده‌که‌وه که‌ بتوانی کتێبه‌که‌ی ده‌ستی له‌به‌ر ئە‌و تۆزه‌ رووناکیه‌ بخوینیته‌وه.

دایکی کێشای به‌ سنگیدا و به‌ چهره‌ گو‌تی:

- ئۆھ دایکت بمرئ! ئەوہ بەو تاریکییہ چۆن دەتوانی بخوینیتەوہ؟!
- قەیناکە دایە گیان، نارەحەت نیم، برۆرەوہ بۆ لای میوانەکە، با وا
نەزانیت پیت ناخۆشە کە هاتووہ بۆ لاتان، ئەو فەقیرە لەکن خۆی
چاکە ی کردووہ، چوزانی ئیمە وا بەگۆبەنگین؟ دایکی بە چرپە گوتی:
پینج پۆژە ئیمە لیرەین، هیشتا کەسێ بەیانیان نەهاتووہ بۆ لامان،
ئەمرۆ نەبیت! سەیری بەخت کە؟

- خۆت نارەحەت مەکە و گوئی مەدەرئ، نەختیکی تر دەپوات. خۆ تا
دنیا دنیا یە لیرە نابیت...

ئەمان ئەم جۆرە قسانەیان دەکرد و میوانەکەش لەگەڵ تریفە و خولە
گەرمی کردبوو، بە جارێک کرابووہوہ، دەنگوت قەدەغە ی قسەکردنی
لەسەر بووہ و ئیستا لەسەری لاچووہ. جارێ لە میژدەکە یەوہ پیای
هات کە چەند نەخۆشیی گرتووہ و چۆن جارێک لە سەیرانیکیدا
تووشی ژانەسک بووہ و سەیرانی لێ کردووون بە ژەهری مار... ئیتەر
ئەم جۆرە باسانە.

شەمسە خان بە مەلوولی سەیریکی کورەکە ی کرد و گوتی:

- تو خوا بۆ نیوہرۆ حەز لە چی دەکە ی بۆت لێ بنیم؟

...

بەر لەوہ ی حەمە جوابی بداتەوہ، دەنگی دەرگا هات، شەمسە خیرا لە
ژوور هاتە دەرەوہ و چوو بەرەو دەرکی حەوشە، لیدانی یەک لەسەر
یەک و خیرای دەرگا کە بە تەواوی شپرزە ی کردبوو، بە هەناسە برکی
دەرکە ی کردووہ و چاوی زەق بوو، کە سەیری کرد ژنیکی گەنجی
پازاوہ و منالیکی چوار پینج سالاہ لە بەر دەرگا وەستا بوون. بەمە
ئەھیکە هاتەوہ بەر، بەلام پینج ئەوہ ی ئەو قسە بکا، ژنە کە گوتی:

- چۆن؟ چاکن شکور؟ بیژەحمەت دایکم لیرە یە؟

فاتمە خانی میوانیان لە هە یوانە کەوہ قیژاندی:

- پەخشان گيان ئەو تۆي؟ دە وەرە ژوورئ تۆزئك دانئشه، ئئسته منئش دئمه وه. شه مسه به ناچارئ كه وته ده فەرموو... دەئ تۆزئ دانئشه، يا خوا به خئر بئئت.

به لام "پەخشان" سەرنه كه وت و هەر له هه وشه كه گوتئ:

- نه به خوا، ناتوانم، زۆرم په له يه، ده بئ بچم بۆ بازار، هه ندئ ئئشم هه يه، به لام وا (سامان)م بۆ هئنائ، با لائ تۆ بئ تاكو دئمه وه، فاتمه خان باوه شئ بۆ كرده وه و به قوربان و هه يرانئ مناله كه بوو، ئه وئش هەر ده گريا و ده يگوت: منئش دئم بۆ بازار. ئاخري داكئ خۆئ راپسكاند له ده ستئ و ئه و گريان و هه للايئ به سەر داكئ و ئه و ماله فه قيره دا به جئ هئشت و رۆئشت. منائئش رقي گرتبوو و سوور و شئن بووبوو وه، كوربه كه ئ تريفه شئ خه به ر كرده وه.. تريفه به راكردن چوو به لايه وه، له دلئ خۆئدا ده ببۆلاند و ده يگوت: "وهئ ماشه لالا له م به يانئيه پر خئرو به ره كه ته! سه ير كه دنيا چەند عه كس و پئچه وانئيه! ئه مه چونكه ئه و كوربه به سه زمانه ئه مرؤ لئره يه، بزانه چئ قه وما، ئئتر تاكو ده روا ته وه، خوا ره حم بكات!"

ژنه كه ش هه ستابوو سه ر پئ، كچه زاكئ ژئر ده كرده وه و پئئ ده گوت: "ئها وەرە ئەم ژوورە چئئ لئيه؟ ئاتق وەرە سه يرئ ئه و پشئله يه بكه ئن چوو ه ئه و ژوور ه وه، وهئ كه جوانه! چرئنووكئش له خه لك ناگرئت."

شه مسه كه گوئئ له م قسانه ئ مئوانه كه بوو، هەر ئه وه ندئ نه ما بوو كه دلئ راوه ستئت، چونكه ئئشاره ئئ بۆ ژوورئ پشته ئوانه كه ده كرد كه هه مئ كورئ لئ بوو، خوله ش له ترسا گورج په لئ مناله كه ئ گرت و گوتئ:

- وەرە گيانە وەرە! بزانه له ژئر خانەكەم چەن قوتووی جوان و ئۆتۆمبئلی بچووكم هه يه، وەرە بتدەمئ بۆ خۆت.

باش بوو مناله كه له گه لئ چوو. نه نكئ و شه مسه ش به دووئاندا و چوونه ژئرخانئ خوله. ئه وئش كه وته ناو خرتوپرت و ورده وئه لئ

خۆی. به په له ئه وهندهی ئه مدیو و ئه و دیو کردن تاكو دوو سی قوتووی به تالی بۆ مناله که دۆزییه وه و یهک دوو رهسمی ئوتومیلی بۆ پهیدا کرد و مناله که ی پی خافلاند و بیدهنگ بوو، نهکی پهلی گرت و برديه وه هه یوانه که دانیشه وه، مناله که خهریک بوو دهست بکاته وه به گریان و گوتی: نایه م، با بچینه وه مالی خۆمان. نهکیشی به ناچاری دوو عاخوازی کرد و پۆیشه وه مالی خۆیان. ئه مانیش له دلی خۆیاندا هه زار دوو عای خیریان بۆ مناله که کرد که وا به زور نهکی برده وه مالی و له کۆلیانی کرده وه.

دوای پۆیشه تتی ژن و مناله که، چوون بۆ خۆیان له دهوری کوره قاچاغه که یان دانیشه تن، هه ریه که یان دهیویست به پیتی توانا و له توانا زیاتریش خۆشه ویستی و به تهنگه وه بوونی پیشان بدا. ئینجا هاتنه سه ر باسی دراوسی و خه لکی گه رهک که چهند مالی باشن و چه ندیان تاكو ئیسته سه ریان لی داون و چهند کاسه دراوسییه تییان له گه ل کردوون و ئه م جۆره قسه و باسانه. دایکیشی هه ر خه می ئه وه ی بوو که چیی بۆ لی بنیت و چیی بداتی بیخوات؟ ئاخری به په له چوو به ره و سه ر ته نووره که که خه ریکی شتیکی بیت، گه یشته و نه گه یشته که هاتو هاواریک پهیدا بوو له گه ل قیره قیرێ مریشک له سه ربانه که یان و ته په ته پی یه کییک که به دوایدا رای ده کرد. هه ر له چاو تروکانیکدا مریشکه بۆرین خۆی هه لدا یه هه وشه که یانه وه و کوریک بیست بیستو پینج سه له ش که به دوایه وه بوو، به په له خۆی گه یانده په یژه که و له و یوه به دم زه رده خه نه وه هاواری کرده شه مسه خان که به هه په ساوی له هه وشه راوه ستابوو و گوتی:

- ببوورن ئیوه شمان سه غله ت کرد، ئه وه مریشکم سه رده بپری، ئیواره میوانمان هه یه، که چی ئه م هاره یان له دهستم ده رچوو و رای کرده ئیره.

مریشکیش به قیره قیر و هه راوه خۆی کرد به ژیرخانی خوله دا و له ویشه وه ده رپه ری و رای کرده هه یوانه که، ده توت ده زانی که بۆچی

دهیانه ویت بیگرن! جارئ خوی گیف دهکردهوه و ههردوو بالئ شوږ دهکردهوه، جارئ دهفری و خوی دها به دیوار و په نجه رهکاندا، دواییش رای کرد و به هه ناسه برکیوه خوی کرد به ژووری پشته یوانه که دا و چووو ژیر ئه و قهره ویله یه ی شهوی همه له سه ری نوستبوو. همهش خوی خزانده په نا نوینه کان و نقه ی له خوی بریبوو، که دیی وا مریشکه کهش خزاو ته په نا سه به ته و کارتونه پرشتومه که کانی بن چارپایه که ی، له دلئ خویدا گوتی: "ئای مریشکی نه گبهت، ژووریکي ترت نه دوزیه وه ئه م ژوورهی من نه بیت؟ ده لئی زانیوته که خه لکی تریش هه یه لیره دا خوی شار دیتته وه!" به زه یی به مریشکه که دا هاته وه و گوتی: "به راستی ئینسان دهعبایه کی سهیره! وهره ئه م تیره فه قیره سه ربرن و بیخون! به راست، ئه وه هه ندی کهس چون دلان دیت که مریشک و مهر و ئه و حه یوانانه سه ربرن؟! " همه مه بیریکي کرده وه و له دلئ خویدا گوتی: "بیرم نایهت تا کو گه یشتوومه ته ئه م عومره، جاریک توانیبیتم مریشک یا چوله که یه کیش سه ربرم! ئه گه رچی خویشم گوشت دهخوم و حه زیشی لی ده که م، به لام قهت دلم نایهت سهریان بپریم، یان که سیک له بهر چاوم سهریان بریت. به لام چار چییه؟ دنیا هه روا رویشتوو!" خوله له پر کردی به ژووردا و له خه یالی دا، وهک له دووره وه مریشکه که ی به دی کردبی، هه ر وهکو برووسکه په لاماری دا و له دوا ی ئه وه ی که به چاو و به ئیشارهت نار هه تی و نار هه زایی خوی بو حه مه ده ربری، به په له و به قاره قار مریشکه که ی برد بو کوره که که شه مسه خان له ناوه راستی حه وشه که دا به قسه سه رقالئ کردبوو.

نیوه رو عه زیز به شپرزهی هاته وه مالی، هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و رووی کرده برا که ی که له گه ل خوله قسه یان ده کرد، وهکو ئه میان دیی، بندهنگ بوون، ئه میش به ئه سپایی گوتی:

- یهک سه عاته من خوم ده که م به و ژوور و به و ژووری سه رادا و له ویشه وه چووومه ته چهند شوین و دوکانی، هه ر له مه یخانه وه تا

دوکانی که و شفرۆش، تا تو انیم دهر فه تی بدۆز مه وه و خۆم له و سه گبایه نه جات بدهم که ههر به شوینمه وه بوو، باش بوو ههر چۆنیک بوو، ئاخری خۆم لئ گوم کرد... که لکی نییه، ماله که ههر دهورنه وه... به لام ههر باشه که هیشتا نازانن له کوین، یه کیکیان نار دبوو بۆ ماله که ی پیشوومان که بزانی گواستوو مانه ته وه کوئ؟ به و ناوه وه که خزمانن، به لام کهس هیچی پی نه گوتبوون، ههر وه ها خویرییه کی ئه منی دیکه شیان چوو بووه دوکانی ئازادی مام، به بیانوی کرینی بامی و ته ماته، پی گوتبوو: ده لئی مالی عه زیزی ئاموزات گواستوو یانه ته وه، ئه وه چوونه ته کوئ؟ دوو سی کابرای لادیی بۆ ماله که یان ده گه ران. ئه ویش پی گوتبوو: به سه ری تۆ مانگیکه لینیان عاجزم و قسه یان له گه ل ناکه م، بۆیه ههر ئاگاشم لئ نییه که مالیان گواستوو ته وه، ئه مه تازه له تۆ ده بییستم! عه زیز سه ری بادا و گوتی: فایده ی نییه، شاره که بچوکه و هه موو ناسیاو و خزمی یه کدین، به راستی لیره ئیشکردنی نهینی و خوشاردنه وه زۆر زه حمه ته، خه لک ههر دهور زیته وه، ئه وه چه ند جار مالمان گواسته وه فایده ی نییه، خه لکی زۆر بلی یه کجار زۆرن!

خوله ههر گورج قسه که ی قۆسته وه و گوتی:

- ئینجا خو کاکه عه زیز، هه ندی ههر بۆ خو هه لکیشان، نه ک خه لکی، خو شیان تووش ده که ن! ئه وه نه بوو ژنه زۆر بلی که پار کوره که ی خو ی تووش کرد! که شه ری بوو بوو له گه ل دراوسی که یان، پی گوتبوو کوره کانی تۆ هیچو پووچن، حه مه سالی من ناوی دهر کردوو و له "حیفزایه"، شه و تا به یانی ده خوینیته وه و شت دهنوسیته...! عه زیز هه ناسه یه کی هه لکیشا و گوتی: راستت ده وی، روودانی ئه م چه شنه شتانه گوناھی ئیمه یه، ده بوو کوره که دایکی تی بگه یه نیت و وریای بکاته وه له باره ی نهینی کاره کانی "حیزبایه تی" ی خو یه وه، خه لک چه ند نه زان و ئینه گشتوو بیته، که فیرت کرد و ریگه ت پیشان دا، شتیکی تره و ههر فیر ده بیته. ده با ئه و ژنه و

ئەوانەى وەكو ئەو ژنەن، فېر بکرین و لەبارەى وەزە و زرووفى
 مېلەتەكەمان و بەشخوراوییه وە قسەیان بۆ بکریت و تى بگەنرین،
 بزانه ئەوسا چۆن ھەموو دەبن بە ئاگر و لە پیاوھکانى چالاکتر دەبن،
 ئەم مېللەتە غەدرلیکراوھى ئیمە چەند ھەژار و تینەگەشتوون؟! بەشى
 ھەرە زۆریان وا دەزانیت کە ھەر بنویت و بخوات و وەكو کەر ئیشى
 پى بکریت و بچەوسینریتەو! تۆ برۆ ئەو دىھات و ئەو جووتیار و
 ژنە جووتیارانە بیینە، ئینجا دەزانى ژیان لای ئەوان مەعنای چییە و
 چەند بەدبەختى دەبینن و دەچیژن.

ھەمەى براى، بەدەم پياسەوہ لە ژوورەكەدا، بە ئەسپای پیکەنى و
 گوتى: بۆچى ھەر لادى وایە؟ ئەى ناو شار؟ ئەى ئەم ھەموو کریکار
 و عەمەلەیه؟ ئەى ئەم ھەموو کارەكەر و خزمەتکارە؟ ئەى ئەم ھەموو
 ھەمال و قوربەسەرە؟ منالى و دەبینیت کە كولى بە كوڵەوہیە
 بەدوای خەلكدا دەروات و شتیان بۆ ھەلدەگریت، ئینسان ھەر دللى
 دەبى بە ئاو بۆى، لە عومریكدا کە دەبوو لە مەکتەب بیت و فیری
 عیلم و زانین بیت، بەلام لەبەر نەبوونی و ھەژاری و بەشخوراوی،
 دایک و باوکی دەنیرن بەو منالییە کاسپیان بۆ بکات! (سەرى
 راوہشانە) و گوتى: ھەیھوو ھەیھوو! باسى چى بکەیت و چى
 نەکەیت؟ چار نییە، چارى ئەوہ ھەر خەباتە و خەبات...

دەبى لە ھیچ شتیک نەترسین، ئیتر ھەر ئەوہیە، دەبى ھەندیک دەرد و
 ئازار بیینن و بمرین تاكو بەشى زۆرى گەل بە سەر بەرزى بژین و
 بگەن بە ھیوا و ئاوات! لێرەدا دایکیان کردى بە ژووردا و پرووى
 کردە عزیز و بە پەرۆش و دەنگیکى نزمەوہ گوتى:

- ھا پۆلە، بەخیر بییتەوہ (بە پەلکی سەرپۆشەكەى ئارەقەكەى
 سەر وچاوى سرى، چونکە لە سەر تەنوورەوہ ھاتبوو و دنیاى گەرم
 بوو). ئینجا قسەكەى بەم جۆرە دەست پى کردەوہ: "واى پۆلە، ئەم
 بەیانییە تووشى چەند بەزم بووین! دەتگوت ھەموو گەرەكەكە
 ئەمشەو خەویان دیبوو کە دایكى بمرى، ھەمە گیان ئەمپرو لێرەیه." بە

زەردەخەنەيەكى خۆشەو، بە كورتى ڤوداوەكانى بۆ كۆرەكەى گىرايه وە. كە لە قسەكانى بوو وە، لە عەزىزى پرسى: ئەى دەنگوباسى تۆ چىيە؟ خۆ شوكر كەست بەدواوە نەبوو كە هاتىتەو؟ كۆرەكەى دلناي كرد كەوا هيچ نيه و هيچى تازه نەقەوماو و دنيا بىدەنگە! دايكى وەك پارانەو بە مەلووليه كەو گوتى: كەواتە با ئەمشەوئيش حەمە گيان لە لمان بيت. عەزىز دەستىكى برد بۆ سەر و لاملى خۆى و تۆزى وەستا و گوتى:

– منيش وا دەلیم، بۆ دوو سى شەو هيچ مەترسى نيه.
حەمە هەلى دايە و گوتى:

– ئەو قەيناكە، بەلام ئەگەر هاوړيكان هاتن و گوتيان كەوا شوينيان پيدا كړدوو، وا بزانه ڤويشتنم باشتره. دايكى دوودل بوو لە قسەكەى خۆى، دەترسا نەوەك لەوئى بمىنيتەو و تووشى شتيك بيت، بۆيە دەستى هەلبړى و گوتى:

– دەى جارى تاوەكو ئىواره خوا گەورەيه، هەزار دەرۆوى لە لايە، ئينشاللا ئەمنەكان كوړ دەكات لە عاستى ئيو، چونكە ئيو لەسەر هەقن، لەسەر هاوولاتى و ميللەتى خۆتان دەكەنەو، خۆ بۆ كەيف و رابواردن و ناپياوى وا ناكەن وا گيانى خۆتان و برادر و مال و منالان خستوو تە مەترسى و نارەحەتتیهو! گوڤ مەدەنى، بنیادەم هەر دەمرى و ژيان بە سەر شوړى ڤوژى مردنيكه. نەوەللا كە هەر دەمر، با بە سەر بەرزى بمرم! من بەش بە حالى خۆم ئامادەم بۆ هەموو فرمان و خزمەتتیک كە بە منى بكەن! دوو كۆرەكەى بە ئەسپايى چەپلەيان بۆ لى دا و گوتيان:

– ئاخر ئيمە دايكيكى وامان هەيه، بۆيە ئيمەش سەر شوړ ناكەين!
عەزىز گوتى:

– ئەو شەو لە نادى، وەكىل مۆتەسەريف منى برده لايەكەو و پنى گوتم:

- کورې چاک به، بنیره حه‌مه‌ی برات بیته‌وه و واز له‌م به‌زمه بهینیت، به‌خوا‌یه‌کس‌هر ده‌یک‌ن به‌قایم‌قام و ده‌ین‌یرن بۆ‌ئو شوین‌ه‌ی خۆ‌ی ده‌یه‌و‌یت و هیچ‌سالیکی‌ش تی‌وه‌رناگه‌رې ته‌رفیعی پی‌ده‌کن و تا‌کو مو‌ته‌سه‌رفی رانا‌وه‌ستیت! تو‌خویش‌ته‌هرچیت ده‌وئ، من بۆ‌تی ده‌که‌م، ئیتر وازی لی‌نه‌هیتام و گوتی: ده‌بی‌ئو‌مشه‌و جوابم به‌ده‌یته‌وه، دیسان نه‌لئیت به‌سه‌ر چاو، با‌بیری لی‌بکه‌مه‌وه. منیش پی‌م‌گوت بۆ‌من ده‌فه‌رموو‌یت، ئه‌وه‌تا له‌گه‌ل ئی‌وه دانیش‌تووم ئاره‌ق ده‌خۆ‌مه‌وه و قومار ده‌که‌م، خه‌لکی وا‌چۆن سی‌اسه‌تی پی‌ده‌کرئ و کئ با‌وه‌رې پی‌ده‌کات؟ بۆ‌حه‌مه‌ی براش‌م، با‌وه‌ر بکه‌ن ئه‌گه‌ر بمزانی‌یه له‌کوئیه، خۆم به‌گو‌یچکه‌با‌دان ده‌مه‌هین‌ایه‌ سه‌ر ئه‌م می‌زه له‌گه‌لمان دانیش‌یت، به‌لام به‌سه‌ری جه‌ناب‌تان نه‌ده‌زانم له‌کوئیه و نه‌هه‌والی‌شی ده‌زانم، دایکیان به‌بروا و خو‌شیی‌ه‌کی زۆره‌وه گوتی:

- ئوه‌قوربه‌سه‌ری، بنگوتایه‌ناماقو‌ولیت کردو‌وه...

ه‌رسیتکیان به‌دل ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین.

وا‌دیار بوو ئا‌واته‌که‌ی شه‌مه‌سه‌خان نه‌هاتبو‌وه دی، چونکه‌بۆ‌شه‌وئ براده‌رانی حه‌مه‌هاتبوون به‌دا‌یدا و بردبو‌ویان بۆ‌شوین‌یکی تر که‌ماله‌هاورپیه‌کی خۆیان بوو. کورپکی وریا و له‌سه‌رخۆ‌بوو، هه‌روا خه‌ریکی کاسپی بچووک بچووک بوو، سئ منالی هه‌بوو، گه‌وره‌که‌یان ده‌سال بوو، ژنیکی رو‌وخۆ‌شی ده‌مه‌به‌پیکه‌نینی هه‌بوو، خه‌لک که‌دا‌ده‌نیش‌ته‌له‌لای، حه‌زی نه‌ده‌کرد هه‌ستیت، ئه‌وه‌نده‌قسه‌ی خو‌ش بوو، جگه‌له‌مه‌ش، ره‌زاسو‌وکیکی سپیکه‌لانه‌ی خرپنی چاو‌وبرۆ مه‌ست بوو. چونکه‌دایک و با‌وکی هه‌ر زوو له‌مه‌کته‌ب ده‌ریان هینابوو و دا‌بوویان به‌شوو به‌م می‌رده‌ی. "زیرین" خوینده‌واری نه‌بوو، به‌لام فی‌ری ئه‌م نه‌وه‌ ژیا‌نه بو‌وبوو که‌وا می‌رده‌که‌ی سه‌ری پی‌وه‌قال بوو، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا هه‌ندی جار تا‌قه‌تی ده‌چوو و ده‌که‌وته گله‌یی له‌به‌ختی خۆ‌ی و خو‌زگه‌ی به‌و که‌سانه‌ده‌برد که‌سی‌اسه‌ته‌ناکه‌ن.

که همه هاته مالیان، غهفور هر زو دای نابوو که بو ئه وهی کهس پیمان نه زانی، له هه موو شتیک باستر ئه وهیه که هیچ گۆرینیک له هه لسان و دانیشتنیدا نه بیته، بویه که بهیانی نان و چای خوارد، چوو بو سهر ئیشی خوئی، دواى ئه وه ئامۆژگاریی ژنه که ی کرد پاش بهرچاییکردن، ئه ویش خوئی کو بکاته وه مناله کان بهریت و بچی بو سهردانی مالی براهه ی و ئیواره درهنگ بگه رپته وه، بو ئه وهی دهرودراوسی نه یه نه سهریان و میوانه که یان توزی سه ره سستی خوئی وهر بگریته.

زیرین زور جار بو شارده وه و چاوبه سستی ئه م چه شنه کاره نه یینیانه ی میرده که ی، ده بو و خوئی برارینیته وه و جلی جوان له بهر بکات و مناله کانی بگۆریت که ده چوون بو مالی خزم و ئاشنا، دراوسێکانی وای کردبوو هه موو به غیلی پی به بن و هر که ده که وتنه یه ک، ئیتر باسی غه فور و زیرین بو، ئه و ده یگوت چه ند تیروته سه ل ده ژین و چون هر قوماشیک دابیت، ئه م ژنه هر زو خوئی ده گه یه نه ته بازار و جاری واهیه به شی دوو ده سستی لئ ده کړیت، وهی خو ئه و میرده شی هر ده لئی عه بدیه تی، چه ند به قسه ی ده کات! بللی بمره، ده مرئ، هیشتا جارئ گویمان له ده نگیان نه بووه، ئه وه نده ریکن! ئه وی تر ده یگوت: پوژ نییه ئه م ژنه خوئی نه دا له تهل و نه چیت بو گه ران و ماله خزمی، جاری واهیه شه ویش نایه ته وه!

یه کیکی تر له ولوه سه ری باده دا و ده سستی ده دا له سنگی و ده یگوت: - کچی خوشکم، هه مووی ناوچه وان و به خته! ئه وه تا نه گبه تیکی وه کو من شه و و پوژ له ماله وه چه پسیم، تا کو که لوپه لی به یانی کو ده که مه وه، نانی نیوه پو دیته پیشه وه، تا کو له وه ده بمه وه، مناله ورتکه له مه کته ب دینه وه و هه ریه که یان له لایه که وه هاوار ده کات برسیه تی، باوکه که شیان له هه موویان خراپتر، هر که هاته وه و نانه که ی حازر نه بوو، دار و دیوار ده داته بهر شه ق، پیری یا پراخم پیچایه وه و

خه ریک بووم بیخه مه سهر ئاگر، کردی به مالدا و گوتی: عیسمه ت برسیمه، دهی کوا یاپراخه که ت، به بی ئه وهی قسه بکه م، مه نجه لی دی و سهری هه لدا یه وه، که سهیری کرد هیشتا نه مکولاندووه، ئوه رۆله چاوتان به د نه بینیت، مه نجه له یاپراخی قَلپ کرده وه و گوتی: ئه وه هیشتا نه کولآوه؟! چهند جار ده لیم زوو نانه که م بۆ حازر بکه! چهند شه قیکی له کاسه و مه نجه له هه لدا و رۆیشته ده ری. ده تو خوا ئه مه ژیا نه له گه ل پیاوی وادا؟ لای ئه و دنیا و ژیا ن و خو شی هه مووی هه ر خواردنی یاپراخ و کفته بیت؟! منیش نازانم رۆژ چۆن دیت و شه و چۆن ده روا، له ترسا هه ر به دیار ئاگر و مه نجه له وه بم؟ ژنه که ی تر به نار هه تیه که وه ئو فیکی کرد و گوتی: زور سهیره، هه ندی پیاو وان! خواردن لایان هه موو شتی که، هه ندیکی تریش هه ن ئه وه ی باسی نه بی لایان، خواردنه. که برسی بوو، هه رچی به ک که و ته به رده ستیا ن، ده یخۆن و هه لده ستنه سهر پینان!

حه مه ناوی بوو به "کاکه میوان"، چونکه دايم يادداشتی ده خوینده وه یان دهینووسی. خیراش کرا به ته له به یه کی زیره ک که وا خو ی ئاماده ده کات بۆ ئیمتیحانیکی گه و ره و قورس له به غدا، ئه مه ش بۆ ئه وه ی کهس له مناله کان نه چن به لايدا و سهری لی تیک نه دن. غه فوور و زی رین هه ر زوو ئه م باسه یان بۆ دوو مناله ده سال و هه شت ساله که یان کرد و نه سیحه تیشیا ن کردن که لای کهس ناوی کاکه میوان نه به ن، ئه وانیش چونکه ئاقل و ژیر بوون و فی ری جو ره میوانی و ابوون، به قسه ی دایک و باوکیان ده کرد. هه فته یه کی بیقره و بی ده نگیان برده سهر. کاکه میوان شوینه که ی زور له شوینی پی شتر لا خو شتر و پاکوته میزتر و بی ده نگ و ترستر بوو، ماوه ی باشی هه بوو بۆ خویندنه وه و بیرکرده وه و نووسین.

دوانیوه رۆیه ک له ده رگا درا، زی رین به دلکی داخو رپاوه وه چوو به لای ده رگا که وه و بانگی کرد کییه ئه وه؟ ژنیک له جوابدا گوتی:

بیکه رهوه زیړین گیان خۆمانین. زیړین به په روښ و دلایکی خوښه وه
 دهرگا که ی کرده وه. دبی و دایکی له بهرده میدا وه ستاوه و باوکیشی
 له عه ره بانه دپته خواری، ئه ویش دوستی کرده ملیان و به دهم
 گریانه وه گوتی: وهی دایه گیان و بابه گیان، یا خوا به خیر بین، ئه وه
 که ی هاتن؟ ئه و انیش دهستیان کرده ملی و ماچیان کرد. باوکی گوتی:
 ئه وه نده نییه گه یشتووین، ئیتر به تووره که و پریاسکه وه خویان کرد
 به مالدا و دهرگیان داخسته وه. دایک و کچ هر به دهم دهسته ملان و
 باوه شپیا کردنه وه پویشتن هه تا لای ژووره وه. زیړین له پر کاکه
 میوانی که و ته وه بیر و له جیی خوی سر بوو. میشکی شیوا و
 هه ستوهوشی په رشوبلاو بوونه وه و له دلی خویدا گوتی: ئه یه رو، جا
 من چی بکه م...! ئه گه رچی دایک و باوکیشم له و که سانه نین که باسی
 شتی و لای که س بکه ن، نه خوازه لا که بو منیش خراب بی! به لام
 به شه ره! ئاخو تا چند لیره دهن، مه علوم به هوئی ئه وانه وه خزم و
 ناسیاویش هاتوچومان ده که ن، نازانم میوانه که تا چندی تر
 ده مینیته وه؟ به م جوړه، به چاوتروکانیک ئه نوعی خه یال و بیرى
 خراب و چاک به میشکیدا هاتن و ئه و هه موو په روښی و خوښییه ی
 که به رامبه ر به هاتنه که ی دایک و باوکی دهری بریبوو و له دلشیدا
 بوو، له ترس و مه راقی میوانه که یان ساردوسر بوونه وه، هه رچند
 زوړیشی له خوی کرد که وه کو خوی بمینیته وه، به لام نه یوانی.
 همه له په نجه ره که وه چاوی له میوانه کان بوو، ده یزانی که له
 دووره وه هاتون و به په روښه وه به دهری اندا هاتنی خوا وه
 ماله که شیدا زانیی که ده بی خزمی زور نریک و خوښه ویستی بن،
 ئه ویش که و ته گپژاوه وه: "دیسان رهنگه سه ره گردان بیته وه و
 براده ران بیکه نه هه لپه هه لپی په یدا کردنی شوین و گواستنه وه ی، خوا
 ده زانی که ده توان شوینیکى دیکه ی بو بدوزنه وه یان نه! چند
 روژیک بوو توژیک میشکی هه سابووه وه." به تووره یی کتیبه که ی
 دهستی داخسته وه و له دلی خویدا گوتی:

"ده وهره سهیری ئەم بەزەمە بکە!" جگەرەبەکی دەرھینا لە پاکەتەکەیی و خستیە بەینی لیبوی و بە زەرەخەنەبەکەو گوتی: "وەلا ئەمە شتیکی خۆشە! ئەمەبە کە دەلێن مال لە مالخۆ حەرەمە، مالیانە و خزم و کەسیان هاتوون بۆ لایان. خۆ ئیشەلا دەریان ناکەن!"

ئەوئەندە پێ نەچوو کاک غەفووریش هاتەو و هەر زوو ژنەکەیی چوو بە پیریەو خەبەرەکەیی دایە. ئەویش نەختی شلەژا، بەلام چاری نەبوو و چوو بە گەرمی بەخێرھاتی خەسوو و خەزووری کرد. ئەوانیش دەستیان کردە ملی و بە ڕوویەکی زۆر خۆشەو چاکوچۆنیان لەگەڵ کرد. زیرین هەرچەندە بە ئاشکرا سەری قال کردبوو بە ئامادەکردنی نان و خواردنەو، بەلام هەر خەیاڵپلاو و دلشپرزە بوو، بەدەم ئیشکردنەو بۆ چارەبەک دەگەر! کاک غەفوور دواي هەندئ قسە و باس و بەدەورداھاتن، هەستا و ڕووی کردە حەوشە و چوو سەر تەنوورەکە بۆ لای ژنەکەیی و بە چرپەو گوتی: ئەری وەرە تو، جاری با چاریکی ئەو میوانە بەسەزمانە بکەین، خۆ بە خوا دلەم زۆر ڕوون بوووە بە هاتی دایک و باوکت، بەلام نازانم ئەگەر دییان چی بلیین؟

ژنەکەیی کەوگیرەکەیی دەستی دانا و بە پەرۆشەو گوتی: ئاگات لە دلای من نییە. بەو خوایە لەتاو ئەو براپەمان خۆشییەکەم لێ تال بوو. لەگەڵ ئەوەشدا کە سال زیاترە کە دایک و باوکت نەدیو و لەو ڕێگە دوورەو هاتوون، ئیستە چی بکەین؟

مێردەکەیی بیریکی کردەو و دەستی خستە سەر ناوچەوانی خۆی، ژنەکەشی بەرامبەری ڕاوەستابوو، بە پەرۆشەو چاوی برپە دەمی! غەفوور سەیریکی ژنەکەیی کرد و بە چرپە گوتی:

من دەلیم باشتترین شت ئەوہیە و بچوولینەو وەکو هەین، واتە هیچ خۆمان تیک نەدەین و پینان بلیین کەوا پوورزایەکم میوانمانە، بۆ نەخۆشی هاتووہتە سەر دکتور. مالیان لە چەمچەمالە. چەند ڕۆژیک لە لامان دەبیت تا دکتورەکەیی پینی دەلی بڕۆرەو، هەندیک میشکی

نارهحه ته، بۆيه نايه ته ناومان، بۆ خۆي به تهنيا ههر له و پشته يوانه پال كه وتوه.

غه فوور سه يريكي ژنه كه ي كرد و به ئه سپايي گوتي: چه ز ده كه ي ده ليين تو زي ته وا و نيه! ژنه كه ي گوتي:

- ئه يه رو، كه واته دوور له و بلئين شيته؟ بۆ خاتري خوا عه يبه، كور ه كه بزانت عاجز ده بيت!

- خه مي ئه وت نه بئ، هيچ عاجز نابئ. ئيسته له خويشي بپرسيت، ده لئ و ايان پئ بلئ، تاكو كه س نه چي ت به لايدا، به گياني تو وا سه لامه تتره.

زي رين به چه په ساوي گوتي:

- باشه ئه ي ئه گهر باوكم يان دايكم له ده ميان ده رچوو به يه كيك له خزمه كانمانيان گوت، يا باسيان لاي كاكم كرد، ئه وسا چي بكه ين؟ مير ده كه ي به چرپه گوتي:

- پيشيان ده ليين كه له بهر كور ه كه، گوناحه لاي كه س باسي نه كه ن، چه ن ناكات كه س بزانت. به مه هه ردوو كيان سه رو هه ناسه ي قووليان هه لمژي و نه ختي هاتنه وه سه ر خو. به م پلان و ته كبيره دلان خو ش بوو. غه فوور ليئ دا چووه لاي خه زووري و ئه وان و زور به گه رميه وه كه و ته قسه و باس له گه ليان، ئاخري خه سووي هه ستايه سه ر پئ و گوتي: وه ي دايكت بمري، ئه وه كوا زي رين؟ ديسان كه و ته ئه زيته وه بۆمان، رووش ي كرده زاواكه ي و گوتي:

- ئه وه له كو ييه؟ با بچم يارمه تبي بده م!

- بۆ كو ي ده چي؟ تو هيلايكي، دانيشه، هيچي و اي نه كردوو، خه ريكي سه ماوه ره كه يه، به خوا ناچي، هه ر ده بي دانيشي.

- كه واته ده چم به لاي ده ستنو يژه وه! ئيتر ئه م خه ريكي قول و فه قيانه كاني بوو كه غه فوور به ده نكيكي نزم پئي گوت:

- باشه، به لام زه حمه ت نه بي نه ختي راوه سته، قسه يه ك هه يه ئه مه وي به تو و ماممي بلئم:

- ده بیلی به قوربان!

غه فوریش سهیریکی ئەملا و ئەولای خوئی کرد و پرووی کرده خەزور و خەسووی، وەک پارانەو بە چرپەو گوتی:

- باشە منالەکان لێرە نین، قسەکەم ئەو بە کەوا پوورزایەکم میوانمانە کە نەختی نەخۆشیی میتشکی هەیە، بەینیک زۆر تیک چووبوو و هینایانە سەر دکتۆر، ئیستە بەرەو باشی دەروا، بەلام هیشتا هەر تەواو نییە، ئەوەتە لەو ژوورە، ئیستە بەرەو باشی دەروا، بەلام هیشتا هەر تەواو نییە، ئەوەتە لەو ژوورە، بەسەزمانە هەر لە کونی ژوورەو بە زۆریش بێدەنگ و سەنگە، هیشتا (فەحسیکی) دیکە دکتۆری ماوە بزانی دکتۆرە کە چی دەلی؟

غه فور بە ماتی سەری راوەشاند و گوتی:

- ئینجا چ کوریک بوو! ئەوەندە پیاو و بەحورمەت بوو، هەر باسی ناكریت! خەسووی چاوی پر بوو لە فرمیسک و کیشای بە خۆیدا و گوتی:

- ئۆھ دایکی بمری، ئەو بۆ وای لێ هاتووە؟

- هێچ قسە ناکات، چەند من و دکتۆر و کەسوکاری لێی دەپرسین، دەلی "هەر لە خۆمەو و ام لێ هاتووە."

خەسووەکە هەناسەیهکی هەلکینشا و چەند دووعایەکی بۆ کرد و سەری هینا بە لای زاواکەیهو و بە چرپە گوتی:

- بە خوا ئەو دەبێ حەزی لە کچیک کردبێ و بۆی نەبووبی، بۆیە وای لێ هاتییت، لە شەقلاوەش کوریک وای لێ هات، دوور لەم ئەویان هەر بە زنجیر دەبەستەو، حەزی لە کچیک کردبوو باوکهکە ی نەیدا بەو و دای بە پیاویکی دەولەمەند. کچەکە زۆر جوان بوو، هەردووکیان دلایان بەیهکەو بوو.

خەزووریشی گوتی:

- "لاخەولە وەلا قووەتە ئیلا بیلا! خوا رەحمی پێ بکات."

- ئىنجا ئامۇژن گيان و مامه گيان! ئەمە ھەر لە بەينى خۇماندا بىت كەس نەزانىت... داشمان ناوہ كە ھەر من بچم بە لايەوہ، چونكە كە خەلكى تر دەبىنى، زۆر تەرىق دەبىتەوہ و ئەوہندەى تر ماتەمىنى دای دەگرىت.

خەزورر گوتى:

- نە، ئەستەغفىرەللا، چۆن باسى دەكەين! ھەر خوا ھەلناگرى ئىنسان باسى شتى وا بكات! خەسووش گوتى:

- ئەيەرۆ خوا نەكا! دايكى بمرى، جوانكەيە، چۆن دلمان دى باسى بكەين!؟

غەفوور كە لە قسەكەى بووہوہ و دىى خەسووى دەيەويت بچىتە ھەوشە، پىشى كەوت، زىرىنى بۇ بانگ كرد و پىكەوہ بەجىى ھىشتن و خۆى كرد بە ژوررەكەى ھەمەدا، ھەمەش چوو بە پىريەوہ و بە ئەسپايى بە زەردەخەنەيەكەوہ گوتى:

- ديارە ميوانتان ھاتووہ؟ ئىنجا چار چىيە؟ غەفووريش بە پرويەكى خۆشەوہ دەستى گرت و راي كىشايە قوزبنيكەوہ و بە ئەسپايى گوتى: تەواو ھەموو شتى براپەوہ!

ھەمە بە پەرۇش و خۆشبيەكى زۆرەوہ پرسى:

- چۆن؟ چىتان كرد؟

غەفووريش ھەموو ئەو قسانەى بۇ گىراپەوہ كە لەبارەى ئەوہوہ بە دايك و باوكى زىرىنى ژنى گوتن و ھەمە بە پىكەننىكى تاسىتراوہوہ گوتى:

- يەئنى بە كوردبيەكەى "شىتم". باشە، بەلام دەست دەوہشىنم يان نا!؟

غەفووريش بە كۆلى پىكەننىكى بىدەنگەوہ گوتى:

نا نا، شىتىكى لەسەرخويت، لەوانە نىت كە دەست دەوہشىنن، ئىنجا لە ھەمووى سەيرتر! ئەوہ بوو خەسووم بەو ماندويىتى و بىتاقەتبيەى

رینگه‌شیه‌وه تیر بۆت گریا و ده‌بی ده چه‌پۆکی کیشابی به‌خۆیدا،
خه‌زوریشم هه‌ر دووعای بۆ ده‌کردی و لاهه‌وله‌وه‌لای ده‌کرد، لیشت
ناشارمه‌وه خه‌سووم ده‌شیگوت ئه‌وه مه‌علوم هه‌زی له‌کچیک
کردوه، بۆیه‌وای لی هاتوه، چونکه له‌شه‌قلادوش لای ئه‌وان،
کوړیک هه‌زی له‌کچیک کردوه و وای لی هاتوه؟!

نیوه‌پۆیه‌ک عه‌زیز زووتر له‌پۆژان هاته‌وه مائی، هاو‌پۆیه‌کیشی
له‌گه‌ل بوو، شه‌مه‌سه‌ی دایکی لیوی خۆی گه‌ست، زانیی شتیک هه‌یه
که‌وا کو‌رده‌که‌ی زوو هاتوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زوو چوو به
پیریانه‌وه و به‌گه‌رمی به‌خیره‌هاتنی کردن و هاته‌وه به‌لای
ئیشه‌کانیه‌وه، به‌ده‌م ئیشکردنه‌وه به‌بووکه‌که‌ی گوت:

– تریفه‌ گیان! عه‌زیز هیچ باسی کردبوو لای تۆ که‌وا ئه‌م‌رۆ ئه‌وه‌نده
ئیشی نییه‌ و زوو دیته‌وه؟

– نه‌وه‌لا پووری گیان، هیچی پئی نه‌گوتبووم.

شه‌مه‌سه‌ سه‌ریکی راوه‌شاند و که‌وته په‌له‌په‌ل له‌ئیشه‌که‌یدا، به
که‌ساسیه‌که‌وه گوتی:

– ده‌ی خوا ره‌حیمه، ئیتر له‌سه‌ر خوا.. لی‌رده‌ا عه‌زیز له‌خه‌یالی دا، به
زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشه‌وه‌ رووی کرده‌ دایکی و گوتی:

– قسه‌یه‌کی خۆشم پێیه‌ بۆتان!

تریفه‌ هه‌ستایه‌ سه‌ر پئی و به‌شه‌وقیکه‌وه گوتی:

– ده‌ی تو خوا زوو بیللی، با قسه‌یه‌کی خۆشیش ببیه‌ین، خۆ تالی به
بالامان براوه، هه‌ر له‌دله‌کوئی و دله‌خورپیدا بین! زاره‌تره‌ک بووین
به‌ده‌ست ده‌نگوباسی ناخۆشه‌وه.

ئهمه‌ی گوت و به‌په‌رۆشه‌وه‌ چاوی بریه‌ ده‌می می‌رده‌که‌ی بزانی ئه‌م
قسه‌ خۆشه‌ چیه‌ که‌ بۆی هیناون؟

دنیا خۆی گه‌رم بوو، تینی ئاگری مه‌نجه‌ل و سه‌ماوه‌ریش ده‌موچاوی
تریفه‌ی وا سوور هه‌لگه‌راندبوو، ئه‌وه‌نده‌ی تر جوان بووبوو، ئاره‌ق

به لاجانگ و سه رومليدا هاتبووه خواره وه، دهست و په نجه ناسکه جوانه کانی به خه لوز و ئاگرکردنه وه وه هندی ردهش بووبوون، به لام ره شیبیه که به دهست و په نجه یه وه ئه وه نده جوان بوو، ده تگوت خه نه یان پیوه یه! تریفه به پشتی دهستی پرچ و ئه گریجه جوانه که ی لادا و به میرده که ی گوته وه: ده دهی تو خوا زوو قسه خوشه که چیه پیمان بلئی؟ میرده که شی که وه کو مهست چاوی لی بریبوو گوتی:

- قسه که م، وه لالا له بیرم چوو وه وه، به راست باسی چیم ده کرد؟ خه سوو و بووک ده ستیان کرد به پیکه نین. عزیز گوتی:

- ها بیرم که وته وه، دامان ناوه سهیرانیک بکهین. بو دوو سی رۆژیک بچینه ئه زمر و قووله ردهش و ئه و ناوه.

شه مسه ی دایکی ئیشه که ی دهستی دانا و سه ری هه لبری و سه یریکی کورپه که ی کرد و به دهنگیکی مه لوه وه گوتی: خوزگه حه مه گیانیشمان له گه ل ده بوو، به بی ئه و خوشی لی نابینم! ئه وه ناکری ئه ویش بیت؟

عزیز گوتی:

- جاری بیدهنگ بن و باسی مه که ن لای که س، ته نانه ت به خولهش مه لین تا رۆژی خو ی.

عزیز ئه م قسانه ی کرد و به په له گه رایه وه لای ها ورپیکه ی، دوا ی ئه وه ی به دایکی گوت که زوو نانیان بو تی بکات برسبیانه، تریفه رووی کرده خه سووی و به ماتیبه که وه گوتی:

- پووری گیان! به خوا لام وایه که دیسان کۆبوونه وه یان به دهسته وه یه، سهیرانی چی ده که ن له ئه زمر و ئه و ناوه؟ خو جگه له هاتوچۆکه ری زۆری ئه و ریگه و بانه، "ئه زمر" هه ر خو ی مه خفه ریکی پۆلیسی لنبه، ئه مه چۆن ده بیت؟ چۆن ده بی خه لکی وه کو ئه مان شتی وا بکه ن؟ ئه وه سهیران نبیه، دوور له سه ری ئه وان، خو به گرتندانه! هه ناسه یه کی هه لکیشا و سه ریکی راوه شانند و گوتی:

"تو خوا پووری گیان مه هیله، با نه چین."

خەسۈۈى بە زەردەخەنەۋە گوتى:

- ئۆھۈۋ... لەۋ ھەموو شاخ و داخ و ھەوراز و نشىۋەدا پۇلىس لە كۆى دەياندۆزىتەۋە! ئەمانىش دەزانن چى دەكەن، خۆ ھەروا نارۋن، شارەزاي شوينەكانن، ئەمە يەكەم سەيرانيان نىيە، تا ئىستە زۆر سەيرانى وايان كرددوۋە كەسش پىي نەزانىون، بەقوربان، ئەوان بىجگە لە شارەزايى خۇيان، لەۋ دىھاتانە خەلكىشان ھەيە.

ھەشت نۆر رۆژىك بەسەر ئەم قسانەدا تى پەرى، بەيانىيەك شەمسە خان لە خەۋ ھەلسا و خەلكى مالاكەى خەبەر كرددوۋە و خىرا كەوتنە خۆكۆكردنەۋە، بۆ ئەۋەى بەر لە ھەتاۋكەوتن لە شار دەرچن. خولە و پەحمانى ئۆتۆمبىلچى پەلامارى كەلوپەلەكانيان دا و خستىانە سەر پاسەكە و بە گورىس بەستىان و خۇيان سوار بوون و بانگى ئەۋانى دىكەيان كردد، تريفە بە سەروپۇتەلاكى خەۋالوۋەۋە كۆرەكەى گرتە باۋەشى و ەزىز و دايكىشى ھاتن و ھەموو سوار بوون و پاس كەوتە پى.

شار ھىشتا كپ و بىدەنگ بو، جگە لە گرمەى پەرمەيزى نانەۋاخانەكان، شەقام و كۆلانەكانىش چەند ەمەلەيەكى بەسەزمان نەبىت كە خەرىكى گسكدانى بوون، كەسى دىكەيان پىۋە نەبو. لە شار دەرچوون و گەيشتنە پىچەكانى ئەزم، ئىنجا رۆژھەلات. لاي چىشتەنگاۋ گەيشتنە شوينىك، لە پەناى گرديكدا پاسەكە راۋەستا و دابەزىن و شتەكانيان داگرت و پاسەكە گەرايەۋە، ھەريەكەيان كۆلىكى ھەلگرت و تريفەش كۆرەكەى، دۋاي ماۋەيەك رۆيشتن، تريفە ھاۋارى لى ھەستا، ھەناسەبركىي پى كەوتبو، ئارەق بەدەم و چاۋيدا دەھاتە خۋارەۋە و لە جىيى خۆى لىي دانىشت و گوتى:

- چىم لى دەكەن؟ ئىتر ناتوانم سەربكەوم!
مىردەكەى ئۆفكىكى درىژى كردد و كۆلەكەى خۆى دانا و دەموچاۋى سېرى و گوتى:

- به خوا ههفته، منیش هیلاک بووم! پرووی کرده دایکی و به زهردهخه‌نه‌وه گوتی: ئه‌ری دایه ئه‌م کۆله‌ی من چیی تیاپه‌ و قورسه‌؟ دایکی خیزه‌ی سنگی ده‌هات و زۆر هی‌واش ده‌رۆیشت، به‌ده‌م هه‌ناسه‌برکی و کۆکه‌وه‌ گوتی: کورم، ئه‌ی چه‌ند رۆژیک له‌م ده‌شتوده‌ره‌ چی بخۆین؟ خو‌ بازار و دوکانی لی نییه‌ بنیترین شت بکړین، به‌ تاییه‌تی که تۆش ده‌لیت دوور ده‌بین له‌ ئاواپی!

خوله‌ش که له‌ پیشیان‌ه‌وه‌ ده‌رۆیشت، کۆله‌که‌ی دانا و پرسیی:

- کاکه‌ عه‌زیز زۆرمان ماوه‌ یان که‌م.

عه‌زیز به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی:

- هیتشتا له‌ کویته‌؟ ده‌بی سه‌عاتیکی تر برۆین.. شویته‌که‌ی زۆر سه‌خته، به‌لام یه‌کجار ئه‌مینه‌ و هیچ ریگه‌یه‌کی به‌سه‌ره‌وه‌ نییه‌ کانی و ئاویکی زۆر خو‌شه‌، ئه‌وه‌ ده‌چین و ده‌بیینن، بزائن چه‌ند به‌ دل‌تان ده‌بیت؟ دایکی که‌ کۆکه‌ و هه‌ناسه‌برکی نه‌ما، گوتی:

- ده‌بوو نه‌هیلین کاکه‌ ره‌حمان بروات، نه‌ختی باری سووک ده‌کردین، وه‌ی باوکه‌رۆ...

عه‌زیز گوتی:

- خو‌ خو‌یشی چه‌زی ده‌کرد، به‌لام ئه‌ی چۆن پاسه‌که‌ی له‌وی به‌جی به‌هتشتایه‌؟ پۆلیسیک، ریبواریک پاسه‌که‌ی بدیاپه‌، ده‌یزانی که‌وا خه‌لک هاتوون بو‌ ئه‌م ناوانه‌.

عه‌زیز قسه‌که‌ی درێژه‌ پی دا و گوتی: ئیسته‌ براده‌ران له‌وین، ئه‌گه‌ر بزائن، دین بو‌ یارمه‌تیمان.

تریفه‌ش که‌وا سه‌رکه‌وتن به‌و شاخه‌ سه‌خته‌دا به‌ منالیکه‌وه‌ وای لی کردبوو ده‌ست بکا به‌ گریان، له‌ دلی خو‌یدا هه‌ر ده‌ببۆلاند و ده‌یگوت:

"ئه‌مه‌ سه‌یرانه‌ یان رۆحکیشان؟ وه‌للا سه‌یران هه‌ر ده‌بی وا بیت!

ئینجا بو‌چی ئیمه‌ چیمان وه‌کو هیی خه‌لکه‌ تاکو ئه‌مه‌مان وه‌ک ئه‌وان بیت؟" هه‌رچۆنیک بوو، به‌ ماندویتی و ئاره‌قرشتن و بۆله‌بۆلیکی زۆره‌وه‌ به‌ شاخه‌که‌دا هه‌لگه‌ران و داکشانه‌ ئه‌ودییوی و له‌ دوور

تارمايى چەند كە سېڭىيان لى دەر كەوت، عەزىز كە دىنى، كەوتە
ھاۋارى ھاۋرىكانى. بەر لە ھەموويان ھەمەى براى گەيشت و
پەلامارى برازاكەى دا، ھاۋرىكانىشى كۆل و بارى ئەوانى تريان
پەلامار دا و بە دلى خۆشەو بەرەو خوار بوونەو، بەلام ھىندەى پى
نەچوۋ خشە و تەقەى نالى ولاخيان گوى لى بو، كە لە دار و
درەختى دەوروبەريانەو دەھات، ھەموو لە جىي خوياندا وشك بوون
كە دىيان لە پىچىكدا سەرى دوو پۇلىسى سوارى دەر كەوت! بەلام
گورج عەزىز راپەرى و لە دوورەو سەلامىكى لى كردن و بە
روويەكى خۆشەو لىيان چوۋە پىشەو و ۋەك يەككى ناسياو چۈنى
و چاكى لەگەل كردن! يەكك لە پۇلىسەكان گوتى:

وا ديارە ھاتون بۇ سەيران؟ چۈن ئەم شوينەتان دۈزىيەو؟ جىيەكى
خۆشە، بەلام رىگەكەى سەخت و ناخۆشە، بۇيە كەم كەس دىتە ئىرە.
عەزىز بە پىكەنىنىكى دەستكردەو گوتى:

– ئەوى راست بىت، ئىمەش زور ھىلاك بووين، بە تايبەتى مال و
منالېشمان لەگەلە، بلېين چى ۋەكو دلېن (مىوان كەرى خانەخوييە).
ئىمەش مىوانى كوڭخا ھەسەنى مەلا سمايلين، ئەو بۇ ئىرە دەعوەتى
كردووين.

لە ماوەى ئەم بە قسەو خەرىككردنەى پۇلىسەكاندا لە لايەن
عەزىزەو، ھەموو ئەو برادەرانەى كە لە خويان دەرسان، لە پەنا دار
و دەوەنى دەوروبەرياندا خويان ون كرد، بە تايبەتى ھەمەى براى كە
ھەر زوۋ خوى گەياندە پەنايەك.

عەزىز پاكەتە جگەرەكەى بۇ پۇلىسەكە راگرت و گوتى: فەرموون
جگەرەيەك بكىشن!

يەككىيان گوتى: سوپاس من سىغار دەكىشم، بە جگەرەى وا دەكۆكم.
ئەوى دىكەيان گوتى: من جگەرە ھەر ناكىشم، سوپاس!

شەمسە خان كە لىرەدا گەيشتبوۋە لايان، گوتى:

ئەو ۋوغر بۇ كوڭ دەچن؟ بۇ دانابەزن و توزى لە لامان بن؟

پۆلیسه‌که‌ی پێشه‌وه‌یان گوتی: وه‌للا باصی ده‌ورییه‌ین، ئیشمان هه‌یه،
نابی دابه‌زین.

شه‌مه‌سه‌ ویستی تۆزێ خۆی گیل بکات، به‌ خۆشییه‌که‌وه‌ گوتی:
- ئۆخه‌ی، ئه‌و ترسه‌شم نه‌ما، هه‌ر بیرم ده‌کرده‌وه‌ که‌ دوور نییه‌
شه‌و له‌ ترسا خه‌و نه‌چینه‌ چاوم، به‌ راستی ده‌بی به‌ شه‌و ئێره‌ زۆر
به‌سام بیته‌، به‌ پوژ خه‌لک ده‌ترسی نه‌خوازه‌للا به‌ شه‌و. ئینجا پرووی
کرده‌ پۆلیسه‌کان و پرسیی: تۆ بلایی به‌ شه‌و گورگ و مورگ نه‌یه‌ته
سه‌رمان؟

پۆلیسه‌کان دایانه‌ قاقای پیکه‌نین.

عه‌زیز هه‌ر زوو قسه‌که‌ی دایکی قۆسته‌وه‌ و گوتی:
- ئه‌وه‌ به‌ راسته‌ دایه‌؟ ئه‌ی ئه‌و چه‌کدارانه‌ی کوێخا هه‌سه‌ن چین؟
هه‌ر کێ ده‌ویزیت به‌ شه‌و توخنی ئێره‌ بکه‌ویت؟!
یه‌کێک له‌ پۆلیسه‌کان گوتی:

داده، که‌ میوانی کوێخا هه‌سه‌ن بن، خه‌می هه‌چتان نه‌بیته‌. به‌
پروویه‌کی خۆشه‌وه‌ خواحافیزیان کرد و که‌وتنه‌ ڕی... تا له‌ چاو ون
نه‌بوون، که‌س ورته‌ی له‌ ده‌مه‌وه‌ نه‌هات. ئه‌وجا شه‌مه‌سه‌ کێشای به‌
خۆیدا و گوتی: ئه‌یه‌رۆ! به‌ کۆی زووخال بن، خۆ ده‌لایی موویان بو
هه‌لده‌کرووزینی، قه‌ت له‌ ده‌ستیان نه‌جاتمان نابیت، به‌ مه‌رقه‌دی
حاجی کاکه‌ هه‌مه‌، که‌ چاوم به‌ سه‌روکه‌له‌له‌یان که‌وت، خه‌ریک بوو
دلَم ڕاوه‌ستیت! ئۆه‌ سه‌ریان به‌ برین چی.

عه‌زیز گوتی:

- نه‌ دایه‌، وا مه‌لئێ گوناهه‌، ئه‌مانه‌ ساویله‌که‌ و فه‌قیرن، به‌ تاییه‌تی
پۆلیسی سواره‌ هه‌ر خه‌ریکی ورگی خۆیان و ئالیکی و لاخه‌کانیانن،
ئیتره‌ هه‌قی هه‌چی دیکه‌یان نییه‌، جگه‌ له‌ وه‌ش، هه‌موو خه‌لکی
ده‌وروبه‌ری ناچه‌ی خۆیانن و زۆریان هه‌ر ئه‌لفوبیش نازانن، چاوت
لئ بوو که‌ ناوی کوێخامان برد چون گه‌شانه‌وه‌! ده‌تگوت خه‌لاتیان

دەكەين، ئەوانەى ناوشار خراپىن ئا، بە تايبەتى ئەمنەكانيان. ئىستىكى
کرد و گوتى:

- بە خوا دايە، ئەگەر ھەقت دەوئت، تەنانەت لەوانىشدا ئىنسانى چاك
ھەيە. شەمسە خۆى گورج كوردەو ھە بەرپوات و گوتى:
- كورە تو دەلئيت چى؟ بەو خوايەكەمە ئەمانەشيان كە تو بە باشى
دەزانى، بۆ "خەتىك" خەبەر لە باوكىشيان دەدەن! ئىتر تو چى دەلئيت
بىلئى، ھەر بە ئەمرى خوا رەزايان گرانە و رەزايان مرئى.

كەوتنە رئ و گەيشتتە لای جەماعەت، ئەوانىش ھەندىكىان
شلە ژابوون، چونكە لە ژئير چاودئيرى حكومەتدا بوون و پۇلىسخانە
باش دەيزانى كەوا خەرىكى كوردايەتئىن، بەلام بۆ ئەوھى باشتەر
شارەزای چالاكئىيەكان ببن و ناسىاو دۆست و ھاوكارەكانيان بناسن،
خۆيان لئ مات كوردبوون بۆ ئەوھى لە ھەلىكى باشدا ھەموويان بگرن!
دواى پشوو دانئىك، شەمسە و بووكئى قۆليان لئ ھەلمالى و كۆل و
بارەكەيان بىردە لای ژنەكانى تر كەوا خىزانى برادەرانى ھەمە و
عەزىز بوون و لە پئىش ئەمانەوھ گەيشتبونە جئ و لە ژئير سئبەرى
شاتوويەكى زۆر گەورەى لقوپۆپ فراواندا رايەخ و لاكئىشيان
داخستبو، يەك دوانئىكىان لانكە و بئىشكەشيان ھئتابوو، لە نزيكئانەوھ
كانئىيەكى دلگير ھەلدەقولا، لە دەورويشتى، قاپ و مەنجەل دانرابوو و
لە لاوھ سەماوەر گىزەى دەھات، چەند شووتئىيەكى گەورە و بەرچنە
مىوھ خرابوونە ناو كانئىيەكەوھ، چەند بوتلئى ئارەق و شەراب و
خواردنەوھى دىكەش لە ناو ئاوھكەدا رىز كرابوون بۆ چاوبەستى
رئيووار و خەلكى غەرىب كە وا بزائن بۆ سەيران و ئارەقخواردنەوھ و
كەيف و رابواردن ھاتوون. لە راستيدا تا گەراشئەوھ، سەرى
شووشەيەك نەكرايەوھ! لای ئئوارە پياوھكان كەوتنە خۆيان، پاچ و
خاكەنازايان گرت بە دەستەوھ و دوو شوئىنيان تەخت و خۆش كرد،
يەكئىك بۆ دانئىشتن و نوستنى خۆيان و يەكئىكئىش بۆ ژن و
منالەكانيان، كەلوپەليان گواستەوھ ئەوئى.

ژنه كان دواى ئه وهى له ئيشه كانيان بوونه وه، بۆ خۆيان له دهورى سه ماوهر دانىشتن. مانگه شه ويكى زۆر خۆش بوو، دهوروبهريان كشومات بوو، ئه وه نه بى كه له ئاوايى دووره وه چه په چه پى سه گ و جار جاره ش زه رهى كه ر ده هات، له دهوروبه رى كانى و جوگه له كه ش بۆق كر دبوويان به رۆژى خۆيان. مناله كان لال و پال لى كه وتبوون، ژنه كانى ش كه وتبوونه قسه و باس و ده نكه كووله كه قرتاندىن و وه نه وزدان.

له ژنه كاندا دوو خوشكيان تىادا بوو كه شوويان به دوو برا كر دبوو كه وا له گه ل چه مه و عه زى ز هاوخه بات بوون، ههروه ها خه سووشيان له گه ل بوو، يه كيكيان دوو منالى به رودواى هه بوو، ئه وى ديكه شيان كچىكى ده سالى هه بوو، ههروه ها زى رى ن و غه فوورى خانه خوئى چه مه ش له گه ل مناله كانيان هاتبوون. ژنىكى تريس بوو، ئه و هه ر خوى و مېردى هاتبوون، ژنه كه عومرى چل سال ده بوو، گورجوگولئىكى رىكوپىك و به رهم ديار بوو، سه ر و ديمه ن و جلوبه رگى سه رنجى راده كيشا، له گه ل ئه وه شدا به گورجى په لامارى ئيشه كانى دها و نه يده هيشت منالداره كان هىچ بكه ن، ده يگوت ئىوه بړۆن به لاي مناله كانتانه وه با نه گرى ن! ئه وه نده به كار بوو، هه ر زو و كرا به كه بىبانوو و كه وگى ربه ده ست و شت دابه شكه ر، شه مسه خان كه وته مه تحكردىن و دووعاى له شساغى بۆى گوتى:

- له دنيا دا قىنم له به شبه شه، زۆر ناخۆشه، چه ز ده كه م هه موو ئه هلى ماله كه بىن و به جارىك نانه كه بخۆن و هه ستنه سه ر پى! كه هه ر كه سه له كو نى كه وه دىته ده رى، ئىنجا وه ره سه رله نوئى بچۆ به لاي مه نه جال و كه وچكه وه...

خه سووى دوو خوشكه كه كه ناوى ئاسكو ل خان بوو، سه رى راوه شاندى و گوتى: داخى به شبه شكردىن هه ر له دلى مندايه، به و خوايه هه ندى جار كوره كان بيقه ز ا بن دىنه سه رم له ناو جى درم ده مىن و ده لىن: ره فى قمان له گه له، هاتووين بزانىن چىمان هه يه بىخۆين!

شەمسە بە زەردەخەنەيەكى خۆشەو دەستی دا لە سنگی و گوتی:
وەی ئینجا بو پێیان نالیت برۆن بە ژنەكانتان بلین؟ تۆ بوچی
هەلەدەستیت؟ ئاسکۆل خان وەك لە خوای وىستیت، هاتە نزىك
شەمسەو و سەيرىكى ئەملا و ئەولای كرد و لە ژیرەو دەستی
گوشى و سەرى لى هینايە پيشەو و بە چرپە گوتى:

- ژنەكانيان دەلئیت؟ ئو خوا نەكا، بەو خوايە... ئەگەر بە تەمای ئەوان
بن، بە برسیتی دین و دەگەرینهو، كورەكان بەو هىلاكى و
ماندوویتییه دینهو، هیشتا ئەمان ئیش بەوان دەكەن... بە خوشكى
خۆم بلیم، ئەو رۆژە نەخۆش بووم و لە جیدا كەوتبووم، ئاگام لى
بوو فەرەیدوون دایكەكەى بمریت، هاتەو و گوتى:

- ئەرى گىلاس گيان هىچ هەيە بیخۆین؟ ئاسكە خان كىشای بە سنگى
خۆیدا، ئینجا بە چرپە گوتى:

- ئوھ خۆزگە ئاگات لى دەبوو كە ئەو ژنە چىی پى كرد... شەمسە كە
زانىی ژنە زور دلى پرە و بە زوویى لە داخى دلەلرشتن نابیتەو،
ویستی باسەكە بگوریت نەو كەو بوو كە كانی بزائن كەوا باسى ئەوانى
بو دەكات و ببیتە ناخۆشى، بە تايبەتى كە هەموویان لە شوینىك
دانیشتون، ئەگەرچى ئەوانیش لە لایەكى ترەو خەرىكى قسەكردن
بوون و سەریان قال بوو، بۆیە بە زەردەخەنەيەكى خۆشەو روى
كردە ئاسكە خان و بە چرپە پىی گوت: گوئ مەدەرى، ئەو نازت
بەسەردا دەكەن، ئەگینا بە تەنها بن و بزائن كەس نییە، دەبینى چۆن
گورج دەبنەو و هەموو مشورىكى خویان و میرد و منالیان دەخۆن.

بەلام وا دیار بوو ئاسكە خان ئەوەندە بەداخ بوو، ئەم قسانە هىچ
دادىكى نەدەدا، هەر دەبویست لەسەر باسى بوو كە كانی برۆت، چونكە
هیشتا شەمسە خان قسەكەى لە دەمدا بوو كە ئەو دەستی برد بو
سەرودەسمالەكەى و تۆزى دەم و لیوى خۆی هینايەو یەك و بە
ئەسپایى سىخۆرمەيەكى لى دا و گوتى:

- گه وره که یان هر باشتره خوشکی! بچو که که یان هر رۆژی لی ده بیته وه، عه با دها به سهریدا و به کۆلانا نه وه یه، ئه و دوو مناله شی به سهر من و خوشکه که یدا به جی ده هیلیت.

شهمسه خان کاتی به خۆی زانی که ئه ویش تیکه لی باسه که بووه و هر ئه یه رۆ و ئۆف و ئاخیه تی. پرسیری لی ده کات و بۆی ده سه نیته وه: ئه ی ئاخر که س پی نی نالی ت ئه وه ده چیته کوئ؟ چی ده که ی؟ ئه ی مناله کانت؟ ئیشی ماله که ت؟ هر هیچ نه بی ت ژووره که ی خۆت و جلی خۆت و منال و میرده که ت؟ چۆن ده بی ژنی خاوه ن مال و منال ئه وه نده کۆلانو کت بی؟

ئاسکۆل خان نه رمه کو که یه کی کرد و دهستی گرت به لاده میه وه و گو تی: ئینجا و لیشم پرسی، بۆچی پی م ده لی ت؟ به خوا که هاتیشه وه مالی، وه کو دز تووره که و کیسه کانی ده خاته ژیر عه با که ی و یاللا بۆ ژووره که ی خۆی، که دواییش لی نی ده پرسم، ده لی ت: "هیچ نه بوو ئامۆژن، ئه وه کراسه که م بوو، برده وه بۆ سهر عاسمه خان، باش نه یدروو بوو." خوشکی ده میکی پی وه یه و برویانووی و ا حازر به دهستی هه یه، سه دی وه کو من ده با ته سه ر ئاو و ئاویان ناداتی و ده یانه بی ته وه!

شهمسه گو تی:

- ده ی گو ئ مه ده ری، جه هیلن، سه ر و دل یان گه رمه و چه ز له چوونه ده ره وه و گه ران ده کن، له گه ل ئه وه شدا هر که سه و ته بیعه تی خۆیشی که و تووه، ئافره تی و هها هه یه چه ز له چوونه ده ره وه ناکات، هه شه تا قه ت ناگرئ له مالدا، ئیتر به قوربانی خوا بم هه رکه سه ی به جو ریک دروست کردوه! تو هر دووعا بکه که

کو ره کانمان له چه پۆکی دوژمن به دوور بن و خوا خراپتر نه دا!

ئیس تیکی کرد و گو تی: "ئه گه ر راستت ئه وئ، ئاسکۆل خان، به لای منه وه ئه و نه وعه رووداوانه بۆ ناوما ل و خیزان ترش و خو ئ و

ئالەتن! ئەگەر ئەم وردەھەلەشەیی و قرە و دەمەتە قییانەى تیا نەبیت،
 ژیان زۆر سادە و سەر و بیدەنگ دەبیت کە ئەوەش خۆش نییە.."
 ئەمان لەم قسانەدا بوون کە ئەوەندەیان زانى یەکیک بە سینیەک
 چاوە گەیشتە لایان و بۆی راگرتن و بە دەمیکی ھەراشەووە گوتی:
 - "فەرموون چای تازە بخۆنەووە ھەر ئیستە دەمی کیشاوە." ئەمانیش
 قسەکەیان بۆی و ھەرکەسەیان پیالەچای خۆی ھەلگرت و کچەش بە
 پروویەکی خۆشەووە چوو بۆ لای ئەوانی تر. ئاسکولیش چایەکی لای
 خۆیەووە دانا و لە ژیرەووە دەستیکی لە شەمسەووە ژەند و بە ئەسپایی
 گوتی:

- ئا ئەمەتا، چاوت لێ بوو چۆن دەلێی رەشەبايە؟ ھا سەیری دەم و
 قسەى کە خۆی لە ھەموو شتیک ھەلدەقورتینی؟
 شەمسە بە زەردەخەنەووە گوتی:

- راستت دەوئ؟ من حەز لە خەلکی وا دەمھەراش و گالتەچی و
 پرووخۆش دەکەم، خەلکی مپوموچ و بیتینم خۆش ناوی، ھەندى
 دەبیت ھەمیشە دەلێی پاپۆرەکەیان نوقم بووە.
 ئاسکول بە دەم چاتیکدانەووە گوتی:

- راست دەفەرموویت خەلکی واش ناخۆشن، بەلام نە واش و نە
 وەکو گیلایى بووکیشم! ئینجا بە چرپە پرسى: "ئەى بووکەکەى تۆ
 چۆنە؟ ماشەللا زۆر جوانە خوا لیت نەسینیت."

- ماشەللا لە عەزیزت بى! ئۆھ لە دەوری گەریم، تریفە ھەر خۆی
 تریفەيە! بە خوا دەلێی لە پەرەى دلمەووە ھاتووەتە دەرى، ئەوەندە
 کچی چاکە، زۆر جار بە پارانەووەى من نەبیت ناچیتە دەرەووە، ھیچ
 تاقەتى گەران و چوونەدەرەووەى نییە.

شەمسە قومىکی لە چاکەى دا و گوتى: خوشکم تەبیعەتە تەبیعەت،
 ھەر کەسە و تەبیعەتیکى ھەيە!

پیاوه‌کانیش، که شویننه‌که‌یان هه‌ندی به‌ینی هه‌بوو له‌گه‌ل شوینی ژنه‌کاندا، دانیشتیوون خه‌ریکی قسه و باسی خو‌شی خو‌یان بوون، باسی وه‌زعی ولات و کاروباری حیزبایه‌تی و نووسین و بلاوکردنه‌وه‌ی به‌یاننامه و ئەو جووره شتانه‌یان ده‌کرد، هه‌روه‌ها هه‌رکه‌سه‌شیان به‌سه‌ره‌اتی خو‌ی ده‌گیرایه‌وه که‌وا چوون له ژیر چاودیری ئەمندا بوون و چوون توانیوانه خو‌یانی لی رزگار بکه‌ن، هه‌ندی باسی ئەوه‌یان ده‌کرد که چوون توانیوانه چالاکی سیاسی خو‌یان به‌چه‌شنیک بکه‌ن که تا ئیسته که‌س شو‌به‌هی لی نه‌کردبن! یه‌کیک له هاورئ بی ژن و ماله‌کانیان به‌گه‌رمی باسی حالی خو‌ی بو ده‌گیرانه‌وه، له‌په‌یه‌کیکیان پرسیی: ئەری به‌راست خانمه‌که‌چوونه، ئیسته‌ش هه‌ر به‌ته‌مایه‌که‌بیه‌نیت؟ هه‌موو دایانه قاقای پیکه‌نین، چونکه هه‌ریه‌که‌یان به‌جو‌ریک حیکایه‌تی هاورئیکه‌یانی بیستبوو. کوره‌که‌که‌ ناوی وشیار بوو، ده‌ستی دا به‌یه‌کدا و گوتی:

- کوره‌کاکه! ئەوه من هه‌ر هیچ پئی راهاتووم، ئیواره و ئیواره سه‌ره‌تاتکیته‌کم لی ده‌کا، به‌لام دایکه به‌سه‌زمانه‌که‌می هه‌ر شیت کردوو و خه‌ریکه‌گه‌ره‌که‌ه‌ی بو چوول بکات، تا ئیسته‌چه‌ند جار پئی گوتووم: "ئەری کورم، ئەوه ناکرئ ئەم که‌لاوه‌یه‌مان بفرۆشین و بچین له‌گه‌ره‌کیکی دوور ژوور و هه‌یوانیک بکړین، به‌خوا له‌وزه‌مدا نه‌ماوه! ئەم کچه هه‌ر به‌ته‌واوی سه‌رشیتی کردووم، له‌سه‌ریکی تریشه‌وه به‌زه‌بیم پیایدا دیته‌وه!" یه‌کیکی تر پرسیی:

- ئەری به‌راست کچی کینیه؟ من هیشتا نازانم، تو خوا ئەگه‌ر نه‌ختی بو‌مان باس نه‌که‌ی!

وشیار به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی:

- کوره‌باوکم به‌خوا ئیسته‌ش به‌ته‌واوی نازانم چاره‌ی ئەو نه‌گه‌ته‌چه‌وه! ئەو کچه خوشکی فه‌ره‌جه‌شه‌له، هه‌ر سالیک لای می‌رده‌که‌ی بووه، می‌رده‌که‌ی مردوو و هاتوو‌ته‌لای ئەو برا خو‌یربیه‌ی، جا بو نه‌گه‌ته‌ی، هه‌ر له‌منا‌لیشه‌وه ئیمه‌پیکه‌وه بووین، دراوسی و دیوار به

دیواره‌وه... باوکه‌کیان پیاویکی زۆر به‌حورمه‌ت و فه‌قیر بوو، خه‌یاتی جلی لادییی بوو، هه‌تیوه‌که‌شی هه‌ر له منالییه‌وه خویری و سه‌سه‌ری بوو، نه‌مه‌که‌ته‌بی ته‌واو کرد و نه‌کاسپی کرد، دایم ئه‌و باوکه‌ی به‌ده‌سته‌یه‌وه ده‌ینالاند، ئه‌م کچه‌ش هاوعومری من بوو، به‌لام برا خویرییه‌که‌ی له‌ئیمه‌گه‌وره‌تر بوو، پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م پیاوه‌باشه‌ی باوکی مرد، فه‌ره‌ج هه‌ر به‌جاری به‌ره‌للا و خویری بوو، بووش به‌پیاوی ئه‌من و خه‌به‌ری له‌خه‌لک ده‌دا.

هاورینه‌کیان گوتی:

- که‌واته فه‌ره‌جه‌شهل هه‌روا بیناموس بووه؟
ئه‌وی دیکه‌یان له‌ولاره‌وه به‌ده‌نگیکی توزی به‌رز گوتی:
- ئی ئاخری چی ده‌که‌یت؟ که‌باوکی وا به‌حورمه‌ت بووه و هه‌موو ماله‌که‌شیان مالی باش بن، ئیتر بوچی نایه‌ینیت؟
عه‌زیز هه‌لی دایه و گوتی:

- وه‌للا خراپ نییه، ئینجا نۆره‌ی خوشکی فه‌ره‌جه‌شه‌لمانه.
یه‌کینکی دیکه‌له‌ولاره‌وه گوتی:

- وا دیاره‌ئه‌مه‌له‌مندالییه‌وه‌هه‌زی لی کردووی؟
وشیار پیکه‌نیی و گوتی:

- بلیم چی؟ په‌نگه‌وابیت!

هه‌مه‌به‌په‌وه‌یه‌کی خۆشه‌وه‌گوتی: که‌واته مه‌ترسه، براهی خه‌به‌رت لی نادات، خوشکی شه‌فاعه‌تت بو ده‌کات.

وشیار باویشکیکی دا و ده‌ستی برد بو سه‌ر و ملی و گوتی:

- ئه‌و رۆژه‌هاتبوو به‌دایکمی گوتبوو "به‌وشیار بلی ئه‌و شه‌وه‌ی میوانتان هه‌بووه، فه‌ره‌جی برام ناوی هه‌موویانی نووسی و چوو له‌ژووره‌که‌ی خۆی دانیشتبوو، چراکه‌ی کوژانده‌وه‌وه‌له‌وئ سه‌یری هه‌وشه‌که‌تانی ده‌کرد، له‌پاشان هاته‌ده‌ره‌وه‌وه‌که‌وته‌شتنوسین."
می‌ردی ژنه‌گورجوگۆله‌که‌ی که‌کراپوو به‌که‌یبانوو و که‌وگیربه‌ده‌ستی جه‌ماعه‌ت، پیاویکی کامل و له‌سه‌رخۆ بوو، ناوی

ئەحمەدى ئاسنگەر بوو، كە گوئی لەم قسانە بوو، دەستی دایە پاكەتە جگەرەكەى و گوتى:

- بە راستى ئەم دىنایە شتى سەیری تیا روو دەدا و بیویژدانى زۆرى تىادا دەكریت، كە چەندەها خەلكى بیگوناهى وەك ئەو كچە هەژارەى تیا دەكریت بە قوربانى.

غەفوور كە وا ديار بوو خەيالى لای قسەى پیاووەكە نەبوو، لەو لاوہ پرسى:

- وەكو كى كە بووہ بە قوربانى؟

- چۆن؟ ئىستا ئەو كچە قوربەسەرەى باسى دەكەن، كەوا خۆى كچىكى زۆر باش و باوكى و ھەموو مالەكەيان مالئىكى باشن، تەنھا ئەو برا ناپیاوہى كە بووہ بە ئەمن، واى كردووہ كە ئەوانىش بە ئاگرى ئەوہوہ بسووتىن و كەس نە زات بكا و نە رووى بى كە داواى خوشكەكەى بكات! دە باشە ئەى ئەو كچە ھەر خۆى وەكو وشيار دەلى لە عومرى (پانزە شانزە) سالىدا دراوہ بە شوو. لە سالى كەمتر لای مێرد بووہ و ئەوانەى ھاوعومرى ئەوان ھىشتا لە مەكتەبن و خەرىكى يارى و چاوشاركىن، ئەى گوناح نىيە ئەم پىي بگوترى بيوەژن كە تازە بە خىرى عومرى بيست يان بيستويەك سالى؟!

كاك ئەحمەد مژىكى دىكەى چاكى لە جگەرەكەى دا و لەسەرخۆ دووكەلەكەى بلاو كردوہ و گوتى:

- بە دىنم لای من لەوہ گوناھتر نىيە، ئەو كچە نەگبەتە چى بكا؟ چ دەسەلاتىكى ھەيە بەسەر ئەو نامەردەى برايدا؟ يان چ دەستىكى ھەبووہ لە خراپى ئەودا؟

وشيار بە ماتىيەكەوہ گوتى:

- منىش ھەروا دەلىم، بە خوا زۆر گوناھە، ئىنسانىكى بەسەزمان و بىدەسەلاتى وا بە گوناحى يەكىكى دىكەوہ بسووتى و تاوانبار بكریت! بۆ بيوەژنىيەكەشى، دەلى ئەوہ لای دەرودراسى ھەر بووہ بە ناوى،

هه موو له ناو خویندا پپی ده لپن کچه بیوه ژنه که ی باجی خه جی که هه ندیکیان منالی بچو وکیان له عومری ئه و دایه.

هاورپییه کی تریان له ولاره به زه رده خه نه یه که وه گوتی:

- باشه ناوی چییبه؟ وا دیاره خه فته تی بۆ ده خوی!
وشیار گوتی:

- ناوی خاتوو زینه، که چی هه ر به "بیوه ژن" بانگی ده که ن! ئه ری و ه لالا به زه ییم پایدا دیته وه، ئه ی چی؟ حه مه له و به ره وه سه ری را وه شاندا و به زه رده خه نه وه گوتی:

- ئی ئی... ناوه که شی چهن خو شه!

ئینجا پرووی کرده وشیار و لپی پرسی:

- باشه کاکه گیان، به لام مه سه له که هه ر به زه ییه یا له به زه یی زیاتره؟

وشیار له سه رخو گوتی:

- نه بابه، شتی تری چی!

هاورپییه کی تریان گوتی:

- هیی ئه م هه ر به زه ییه، به لام وا دیاره هیی خوشکمان به زه ییه و شتی تریش.

یه کیکی دیکه یان له و لاره گوتی:

- وه لالا هه ر له وه م که مه کاکه فه ره ج بلی سه لام و عه له یک و ئیواره بلی سه ری خوشکم ده ده م!

هه موویان به جاری دایانه قاقای پیکه نین.

دوو سی رۆژ پاش گه رانه وه له سه یران، خوشکیک و ژنیککی پوورزای شه مسه خان که مالیان له که رکووک بوو، هاتن بۆ سه ردانیان، ئه مانیش زوریان پی خو ش بوو. ئه و چهن رۆژه ی که لایان مانه وه، شه مسه هه ر به دیاریانه وه دانیشتبوو. خو شی و خو شه ویستی خوی بۆ ده رده برین، چونکه له ته مه ندا نزیک بوون

لهیهک قسه و باسی ناوځویان زور بوو، نهک هر رږژ، به شه ویش تا درهنگ هر باسی کونیان دهکرد، لهو جوړه قسه و پروداوانه ی له بیریان مابوو یا دهیانهنانهوه بیر یه کتری، تریفهش زووزوو دهستی له ئیشهکانی ځوی هلهدگرت و رای دهکرده لایان، زور قسه و باسهکانیانی لا خوښ بوو، گه لیک به نوکتهکانیان پیدهکهنی. شهویک دیسان کهوا دانیشتیوون له دوری یهک و بو ځویان قسهیان دهکرد، خوله پرووی کرده پووره میوانهکه ی و گوتی:

- ئه ری پووره ئایشی ئه وه تو ئیستاش ههروا ترسنوکی و له پولیس و عهسکه رده ترسی؟ بیرته ئه و جارهی که هاتین بچینه بهغدا بو سردانی کاکه عزیز که لهوی حه پس بوو، ئینجا شه و له کهرکووک له مالی ئیوه لمان دا، شه و تا بهیانی له و گه رمایه دا له حه وشه جیت بو راختین، دهرسای دهگوت بهقوربان، ئیره باشته له سهربان، کابرای دراوسیمان موعاونی پولیسه نه وهکو بتاناسیته وه؟

جهماعهت دایانه قاقای پیکه نین، پووره ئایشی بیسمیلا ی رهمانی رهحیمیکی کرد و دوو سی دووعای کرد و گوتی:

- ئوه روله بچیت و نهیه ته وه، یا قهت نهیبینه وه، وهی له ری خوادا مهیهینه ره وه بیرم.. ئه ی چون نه ترسامایه، ئیوه یان بناسیایه ته وه (حه سن و عه لیشیان) دهخسته ژیر چاودیریه وه و دهیانگوت ئه مانیش له وانن، دوور نه بوو هر بشیانگرن. شه مسه ی خوشکی گوتی:

- باشه ئه و پیاوه غه بی پی بوو کهوا به و شه وه تاریکه بزانی ئیمه کین و چین؟ که دی خوله خه ریکه قسه بکات، دهستی بو هه لبری و پرووی تی کرد و پی گوت:

- بهسه تو خوا ئه م باسه مه که، بیبره وه، تا ئیستاش هه رچه ند بیرم دهکه ویته وه، تووره دهم، ئه یه رو چون خه لک ده بی ئه وه نده ترسنوک بیت؟!

پووره ئایشی گوتی:

- چی بکه م دایکم، من دترسم، به دهستی خۆم نییه!
خوله گوتی:

- پووری گیان هه موو کهس دهترسیت، به لام خه لک ده بیت غیرهت
بخاته بهر خۆی و وره ی خۆی به هیز بکات، به تایه تی به رامبه ر به
هه ندی رووداو که خه لک سه ربه رز ده کهن، نه ک سه رشۆر.
پووره ئایشی گوتی:

- به سه به سه، قسه ی وا بۆ من مه که، تو خۆت وه ها به، هه قی منت
نه یی، من دترسم و ته واو! هه موو ده ستیان کرد به پیکه نین.
نزیک ئیواره بوو، ئایشه خان و ئه وان چوو بوون بۆ مالی کاک،
شه مسه ش دانیشتبوو به تنها بیرى له حالى خویان ده کرده وه، له پر
له ده رگادانی بیگانه یه که له خه یالی دا، ئه میش ناچارانه چوو به
ده نگیه وه. هه ر ده رگای کرده وه، ژنیک به عابا و په چه وه کردی به
مالدا به بی ئه وه ی چاوه روانی فه رمووی ئه و بکات. شه مسه به مه زۆر
شله ژا و قسه له ده میدا گیرى خوارد. ژنه به په له که داگیرا و به
شپرزیه ی به شه مسه ی گوت:

- تو شه مسه خانی؟

بیزه حمهت با بچینه ئه و ژیرخانه، ئیشیکی به په له م پیته.
شه مسه دهسته پاچه بوو، سه ری سوور ما! به تایه تی که سه روو
قیافه تی ژنه ی دی به و ریکو پیکى و رازاوه ییه، جلیکی کوردی جوانی له
به ردايه، هه موو له شی بریسکه ی دی، ژنیکى قۆزی لیوه شاوه. عومریشی
له ده وری چلو پینچ سالدا بوو، به ده میکی تیکه لو پیکه ل گوتی:

- فه رموون، به خیر بیت، خیره ئینشاللا و... به ده م رویشتنه وه
به ره وه ژیرخانه که له م جوړه قسانه ی له گه ل کرد. که چوونه ژیرخان،
شه مسه فه رمووی له ژنه که کرد که دانیشیت. به لام ژنه که زۆر
شپرزه دیار بوو. سوور هه لگه رابوو و ئاره ق به ده موچاویدا ده هاته
خواره وه، به ده سه خه رپنه پر بازن و گو و ئه نگوستیله کانی،
ده موچاوی سړی و گوتی:

- ساحیب فەرموو بیت، دانانیشم پەلەمە، دەبی بگەریمەوہ مالی، من ناوم ئاقتاوە، ئەمڕۆ نیوہرۆ موتهرسەیف و مودیری پۆلیس و ئەوان لە مالی ئیمە لەسەر دەعوەت بوون، گویم لە قسەیان بوو دەیانگوت کہ سبەینی لە بەغداوە مەئمووریکی گەورەیی ئەمن دیت بۆ گرتنی خەلکیکی زۆر و پشکنینی مالەکانیان، منیش ھەر نەمزانی چی بکەم تاکو ژەھرەکہیان خوارد و ملیان شکاند، ئیتر خۆم پێ نەگیرا و بە پەلە ھاتم کہ ئاگادارتان بکەم، چونکہ لە قسەکانی مودیری پۆلیس وا ھاتە بەر گویم کہوا کاکە عەزیزیش ناوی ھاتبیت، ئیتر بە دووعا.. تا شەمسە خان گوتی چۆن و چی؟

ژنە ھەر لە کۆلانەکش نەمابوو، شەمسە بە قسەکانی ژنەکہ دالی داخوڕپا و رەنگی ھەلبزێکا و دەمولیوی وشک بوو، بۆ ئەوہی بوو کہەیی وا نەیبینیت، چووہوہ حەوشەکہ، شلپێ ئاوی دا بە دەموچاویوہ و قومیکی خواردوہ و سەریکی دەرکی حەوشەیی دا، کردیوہ و سەیریکی کۆلانەکہی کرد و ھاتوہ ژووری و سەرکہوت بۆ ھەیانەکہ، تریفە لەو کاتەدا بە ھەندی پەرۆ و کہلوپەلی منالەکہیوہ لە ژوورەکہی ھاتە دەرئ، کہ دیی خەسووی تیک چووہ، بە پەلە ھات بە پیریوہ و پرسی:

- پووری گیان ئەوہ چیتە؟ بۆ رەنگت ھەلبزێکاوە؟
شەمسە گوتی:

- ھیچ نییە بەقوربان، ھەروا لە خۆمەوہ گێژ بووم.
تریفە گوتی:

- کہ ئاسۆم دەنواد، گویم لە دەنگی دەرگا بوو، بە راست ئەوہ کی بوو! لیدانەکہی لە خۆمانە نەدەچوو؟

خەسووی بە شپرزەیی دەستی خۆی ھەلگۆفت و گوتی:

- ئەوہ ژنیکی بوو بۆ مالیک دەگەر، پێم گوت کہس بەو ناوہوہ لە کۆلانەکہماندا نییە. ئەمەیی گوت و دانیشت و پاش نەختیک لەبەر خۆیوہ گوتی:

- ئەو خولە بۆ نەھاتەوہ؟! ئینجا رووی کردە بووکەکەى و گوتى:

- نازانى ئەو حەوالەبەخوایە چووە بۆ کوئ؟

تریفە بە حەپەساوی شتەکانى دەستى دانا و لە تەنیشتیەوہ
هەلترووشکا و گوتى:

- تو خوا پوورئ گیان چى بووہ؟ پىم بلئ! ھەر دەبئ شتئ قەومابئ،
ئەگینا تو بە خۆپایى وات لئ نایەت!

شەمسە کە دىی تریفە خەریکە نارەحەت دەبئ، بە زەردەخەنەپەکی
کالەوہ گوتى:

- ھىچ نەبووہ بە سەرى باوکت، مەشتەرسە ھىچ نەقەوماوہ، بەلام
دەلین گویا سبەینى رەنگە خەلک بگرن!

تریفە ئەوہندەى تر سەر بوو و پرسىی: کئ وای گوت؟

خەسووہکەى باسى ژنەکەى بۆ گىرپایەوہ، تریفە چونکە ھەر چەند
مانگىک خورپەپەکی وا دەکەوتە دلایەوہ، بەم چەشنە رووداوانە
راھاتبوو، بۆیە ئەوہندە تىک نەچوو.

شەمسە وەکو بىر بکاتەوہ، گوتى:

- ئەم ژنەم نەدیوہ، نایەتە بىرم دىبىتم! بەینىکى دیکەش بىرى کردەوہ،
ئینجا گوتى:

- ئئ ئئ... ئیستە ھاتەوہ بىرم! تۆ بلئیت ئەمە ئەو نەبئت؟ تۆزئ
راوہستا و دواى سەپىرئى بووکەکەى کرد و گوتى:

- بەو خواپە خۆپەتئ، کەس نىیە ئەو نەبئت!

تریفە بە کەساسى و پەرۆشییەوہ پرسىی: کام ژن پوورئ؟ ئەوہى
ھاتبوو؟

خەسووی سەرى بۆ لەقاند و گوتى:

- ئەگەر وابئ، بە راستى ژنىکى مەرد و نەجیبە، ئەمە ژنى کەرىمى
مىرزا رەسولە کە ئەو جارە باسم بۆ کردى، کەوا سالى لەگەل حەمە
و ھاوړیکانى چووینە سەرچنار بە بیانووی فەرشتتەوہ، مێردى ئەم
ژنەش لەوئ بوو، دەعوەتى کردبوو بۆ چەند مەئموورئى حکومەت

که ئیشی پښان بوو، له گه‌ل حه‌مه و ئه‌وان بوو به دهمه‌قالیان، ئاغاش چوو چه‌ند گه‌جر و گوجه‌ریکی سه‌رسه‌ریی پیاوی خوی نارد بویان که گویا له حه‌مه و ئه‌وان بده‌ن، وه‌للا ئه‌مانیش نه‌یانکرده نامرده‌ی یه‌ک دوانیکیان خسته‌نه‌ ئاوه‌که‌وه و به‌ربوونه گیانی ئه‌وانی دیکه‌شیان و تیروپریان لی دان، ئینجا ئه‌م ژنه ژنی ئه‌و پیاوه‌یه، شه‌مه‌سه‌ ده‌ستی دا به‌ سنگی خویدا و گوتی:

- هه‌ی ئافه‌رین ژن، رووی باوک و دایکت سپی بیت... می‌رده‌که‌ی زور ده‌وله‌مه‌نده، وه‌کو ده‌لین، هه‌موو ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌شی به‌ خونزیک‌کرده‌وه له‌ مه‌ئمووران و ده‌عه‌ت‌کردنیان پیکه‌وه ناوه. ئه‌مه‌ی گوت و جاریکی دیکه‌ش که‌وته‌وه مه‌تح و سه‌نای ئافتاو خان، ئینجا ده‌نگی نزم کرده‌وه، وه‌کو بیه‌وی که‌س گوتی لی نه‌بی، نه‌وه‌ک ئه‌و ژنه چاکه‌ تووشی به‌لایه‌ک ببی، ئه‌گرچی هه‌ر خوی و تریفه‌ش بوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا زور به‌ ئه‌سپایی گوتی:

- له‌ سه‌دا سه‌د به‌ دزییه‌وه هاتووه! ئه‌گینا می‌رده نامرده‌که‌ی هه‌ر ئه‌وه‌یه که‌ گه‌وادی بو کاربه‌سته‌کانی حکومه‌ت ناکات.

تریفه‌ ده‌ستیکی خسته‌ سه‌ر روومه‌تی خوی و به‌ ماتیه‌وه گوتی:

- ئینجا چوزانی ئه‌وه‌شیان بو ناکات؟
شه‌مه‌سه‌ گوتی:

- وه‌للا کچم راست ده‌لینیت، ئیمه‌ چوزانین؟ ئه‌مه‌ی گوت و راپه‌ری و هه‌ستایه‌ سه‌ر پی و گوتی:

- ئه‌م قسانه‌ فایده‌ی نییه، با بکه‌وینه‌ خو‌مان، ئیمه، ئاخو‌عه‌زیز له‌ کوئی بیت؟ ده‌بی بچم به‌ کوره‌کان بلیم و جواب بو‌غه‌فوور بنیرم که‌ ئاگایان له‌ خو‌یان بیت. په‌لاماری سه‌رپوش و عه‌با و پتلاوه‌کانی دا، به‌ده‌م خو‌کوکرده‌وه‌وه هه‌ندی ئاموژگاری تریفه‌ی کرد، رای سپارد و لئی دا چوو ده‌روه‌وه و له‌ دللی خویدا گوتی:

- وا باشه‌ به‌ په‌له‌ خو‌م بگه‌یه‌نمه‌ کتیب‌خانه‌که‌ی فه‌ره‌یدوون، فه‌ره‌یدوون خه‌به‌ر به‌ هه‌موویان ده‌دات. ده‌ی خواجه‌ له‌سه‌ر تو،

شەمسە جوان خۆی پىچابوۋە ۋە بە پەلە خۆى گەياندە سەر جادە گىشتىيەكە. بە دەم رۆيشتنە ۋە چاۋيشى دەگىرا بەشكو ئەمە خوايە خولە، يا ناسياۋىكى باۋەرپىكرائى چاۋ پى بكوئى، لە دلى خۆيدا گوتى (دە بزانه ئەم رىكەوتە چەند نالە بارە! رۆژانى تر تا دەچمە ئەو دوكانە، ھەر خەرىكى خۆشى ۋ چۆنى ۋ جوابدانە ۋەى خزم ۋ ناسياۋم، كە چى ئەمرۆش دەلىى دونيا بە قور گىراۋە، يەكىك ديار نىيە). گەيشتە نزيك كىتبخانەكە ۋ خەرىك بوو بپەرپىتە ۋە ئەوبەر، قەرەبالغىيەكى لە بەردەمى كىتبخانەكە دا دى. سەرى راۋەشاندا ۋ گوتى:

- ديارە كىتیب ۋ غەزەتەى تازە گەيشتوون! خەرىك بوو نزيك بىتە ۋە، دوو رۆلە ئەمنى بەدى كرد كە دەيناسىن، يەكىكىان فەرەجە شەل بوو. شەمسە نائومىد بوو لە ۋەى كە بتوانى خۆى بگەيەنیتە فەرەيدوون، بۆيە روى كرده لايەكى تر ۋ چوۋە دوكانى قۇندەرە فرۆشنىكە ۋە، ساحىب دوكان ھات بە پىرىيە ۋە ۋ گوتى:

- فەرمو شەمسە خان، چاك بوو ھاتى، پىلاۋى زور نەرم ۋ چاكمان بۆ ھاتوۋە، لەوانە بوو ھەر زوۋ ژنان تەۋاۋى بكن، ئەگەرچى جووتىكم بۆ تۆ ھەر ھەلگرتوۋە. شەمسە خان گوتى:

- ئەۋچاتر، عەمرت درىژ بى، قاچم زۆرم ئەزىت دەدا، دوئىنى لە رىگەى تەعزىيەى ئەۋ مالاۋە دوو سى جار دانىشتووم، بەلام تۆ جارئى فەرمو مەعمىلەكانت رايى بكة، من پەلەم نىيە، سەيرى جووتىكى جەھىلانەش دەكەم.

دوكاندارەكە مەعمىلەكانى بە رى كرد ۋ بە پەلە ھاتە نزيك شەمسە خانە ۋە ۋ گوتى:

بزانم چىت بۆ ھىناۋم؟

شەمسە سەيرىكى ئەملا ۋ ئەۋلاى كرد ۋ گوتى: ھىچم بۆ نەھىناۋىت، تەنھا ئەۋە ھەيە كە ۋا سبەينى لە بەغداۋە چەند مەئموورىكى ئەمن

دین و خه لکیکى زور ده گرن، ناوى عه زیز و ئه وانیش له لیسته که یاندایه.

دوکانداره که که ناوى (تهها) بوو، تۆزى سست بوو، ئینجا گوتی:

- به راستته؟

شهمسه گوتی:

- راسته، ئه ی چى! ئیتر با من برۆم باشه، بزانه تۆش هه رچونیک بووه خه به ره که بده به فه ره دیدوون، من نه متوانی لى نیک بکه ومه وه، دوکانه که ی زور قه ره بالغ بوو. تهها به شپرزهبی دهستی خوى هه لگۆفت و گوتی: خه مت نه بی، هه ر ئیستا دوکانه که م داده خه م و ده رۆم خه به ره که دده م به هه موو براده ران که زوو بکه ونه خویان. تهها که وته په له په ل، هه روا قوتوو و موتووی پیلوو بوو دهیدان به سه ر یه کدا، رای کرد چاکه ته که ی هینا و هه ر هه لپه هه لپی بوو، شهمسه خان گوتی:

- ئیتر من خوا حافیز، ده گه ریمه وه مالى.

- باشه خوات له گه ل، برۆ خه مت نه بی.

شهمسه خان هیشتا له بهر دوکانه که دا بوو، که تهها قوتووی پیلوو به دهسته وه خوى گه یاندی و به دهنگیکى نهختى بهرز بانگی کرد:

- شهمسه خان مه رۆ، قوتوو پیلوو کانت له بیر چوو!

شهمسه ئاوری لى دایه وه و چوو قوتوو که ی لى وه رگرت و به ئه سپایى گوتی:

- باشه قورى کوئى بکه م به سه ردا! هیشتا من ئه وانى که م به سه ردا که وتوو، نازانم چییان لى بکه م، وا ئه مه شى هاته سه ر. تهها به نرمی و داماوانه گوتی:

- چارم نییه، ده بی ئه مانه م له کوئى بکه یته وه تاکو به دلنیایی بچم به دواى هه موو برادر و دۆسته کانماندا بگه ریم و ئاگاداریان بکه م. شهمسه ش وتی وای لى ده که م. جاریکى تر خوا حافیزییان له یه ک کرد و قوتوو پر نه شره و کاغه زه کانی خسته بن هه نگلی و خوى باش به

عەباکەى پىچايەووە و بەرەو مال بووەووە، ھەر تريفە دەرکى بۆ
کردووە، ئەم خۆى کرد بە مالدا. دى عەزىز و خولەش ھاتوونەتەووە،
بەلام ھەردووکیان رەنگيان ھەلبزکاو، ئەویش پرووى کردە
کورەکەى و گوتى:

- تريفە پىنى گوتى؟

عەزىز بە زەردەخەنەيەکى کالەووە گوتى:

- من لە نيوەرۆووە ئەم قسەيەم بىستوووە. ھىچ نىيە، دللى خۆتان
نارەحەت مەکەن، موديرى ئەمنى بەغدا و بەسرە دىن، بىن و چاويان
دەربىت! دايكى کە ھىشتا قوتوووەکەى لە بن ھەنگل بوو، بە کزىيەکەووە
گوتى:

- چۆن با بىت و چاوى دەربىت؟ بە خوا ھەمووتان راپىچ دەکەن و
خووش دەزانىت چىتان بەسەر دەھىنن، تا زوو بەکەونە خۆتان، بزائە
چىتان ھەيە کە ئەوان بۆى دەگەرپىن، تا زوو لە بەردەستدا مەيھيلن،
خىراکەن خىرا! ئەمەى گوت و عەباکەى لە خۆى کردووە و پىچاي لە
قوتوووەکەووە و گوتى:

- ئەمانەش لە دوکانى تەھا بوون، ئاورى لە کورەکەى دايەووە و
پرسى:

- خەبەرت نارد بۆ غەفوور و حەمە؟

- ئاخىر بۆيە وا دوا کەوتم، تا دلنيا نەبووم لەوہى کە حەمە دەرباز
بوو، نەھاتمەووە. ھەرچەندە غەفوور خۆى ھىچ مەترسى لەسەر نىيە،
بەلام ئەویش ھەر رۆيشت، وا باشترە. ئىمە خەبەرمان بۆ ھەموو
برادەرانىش نارد، چۆن دەبى تەھا نەيزانىيىت؟ رەنگە کە ئەوان
خەبەرەکەيان بۆ بردبىت، ئەو لە دوکان نەبووبىت و چووبىتەووە مالى.
دايكى بە خەبەرى دەربازبوونى حەمە دللى کرايەووە و بە عەزىزى
گوت:

- باشە ئەى تۆ چى دەکەيت؟

- چی؟ منیش حازرم. ئیوه هەر مه ترسن و مه شله ژین. ئیتر هیچ نییه، ئینجا ههستا و به پهله كهوته ناو كاغهزهكانی، ههندیکی دا به خوله كه له كوورهی هه مامه كه دا بیانسووتییت، ئهوانی تریشی خسته جانتایهکی بچوو كه وه و دایه دهستی دایکی، ئه ویش لای قوتووی قۆندهره كه وه دای نا و پرسیی:

- چاك گه راي؟ هیچ نه ما؟

عهزیز گوتی:

- زور چاك گه رام، باوه ر ناكه م شتیکی دیکه مان لیره هه بیته، خوله هه لی دایه و گوتی:

- ناو کتیبه كان باش بگه رین، جاری وا هه یه خه لک كاغه ز و شتی وای دهخاته ناوه وه و له بیرى دهچیت دهری بهینیته وه.

عهزیز گوتی:

- هه موو گه راوم، هیچ نه ماوه. با تۆزیک تاریک دایته، منیش بو ی درده چم.

تریفه به په رۆشییه كه وه گوتی:

- له و دهترسم ماله كه مان له ژیر چاودیریدا بیت.

میرده كه ی گوتی:

- زور راسته، به لام دووعا بو کولانه كه مان بکه كه وا دایم زوری دراوسیکانمان مه جلیسیان له بهر ده رگایه، بیجگه له شاته و هاواری پووره مه نیج به دهست کور و بوو كه كه یه وه.

خوله گوتی:

- به راستی ئه و ژنه ناخۆشی کردوه، مالکوله ده لی رادیوی قووت داوه و دایم سه ری کولانه كه شهی گرتووه، ئه و رۆژه یه خه ی منیشی گرت و به زور رای گرتووم باسی کوربه كه یم بو ده گێریته وه كه چون پارهی له ژیر سه ری ده ره ئناوه و بردوو یه تی کردوو یه تی به قوما ر و ژن و منالیشی هه ر ئه م به خنیویان ده کا.

عهزیز گوتی:

- ئەو ھەيە كە دەلەين مسیبه تی ھەندئ بۆ ھەندیكى تر قازانجه! پووره
مەنیج دایم دەلئی ھەرەسی كۆلانەكە یە.

دنیا بە تەواوی تاریك بوو، عەزیز كەوتە خوئی و ھەندئ كەلوپەلی
پئویستی كۆ كردهوہ. تریفەش جار بە جار یارمەتی دەدا و ھەندئ جار
كۆرەكەى ھەلدەگرت. ئاخىرى عەزیز چووہ نزیكیەوہ و دەستی كرده
ملی و كۆرەكەى ماچ كرد و گوتی:

- خۆت نارەحەت مەكە، بە چى مەعلومە خەبەرەكە راستە، رەنگە
ھەر بۆ ترساندن و شلەژاندنی خەلك خەبەرى وا بلاو بكەنەوہ! تریفە
فرمیسكەكانى خوئی سربییەوہ و بە ھەنسكەوہ گوتی:

- بلیم چى؟ برۆ خوات لەگەل بى و ئاگات لە خۆت بى.

عەزیز چووہوہ نزیكى و باوہشى پیا كردهوہ، ئەمجا بەبى قسە لە
ژوورەكەیان ھاتنە دەرى. دیار بوو ئەویش دلى پر بوو بۆ ژن و
منالەكەى، بە تاییەتى كە دىی ئەو ھەموو فرمیسكە وەك پلوسك لە
چاوہ جوانەكانى تریفەوہ دینە خواری، ھەر و ھا مەراقى ئەوہشى بوو
كە نەیدەزانى ئەم رۆیشتنەى ئیستە لای واىە كە رەنگە ھەر بۆ
شەویك یا دوو شەو بیئت، چىی بەسەر دىت و چۆن دواىی دىت
یاخود ئەویش وەكو براكەى لى دى ناچار دەبى كە ھەر شەوہ لە
مالىك و لە كونىكدا خوئی بشاریتەوہ. بە دەم ئەم بیرانەوہ چووہ لای
دايكیشى و دەستی كرده ملی: بە ئەسپایی خواحافیزی لى كرد، دواى
ئەوہى پئى گوت و فیری كرد كە ئەگەر ھاتنە سەریان چى بلین و
چى بكەن. خولەش كیسەكەى بۆ ھەلگرت كە دووراودوور لە
پیشیەوہ بروات. ئەوان گەیشتنە بەر دەرگا و پوورە ئایشى و پوورە
ئامین گەیشتنە بەر دەرگا و لووتیان بوو بە لووتى یەكەوہ. پوورە
ئایشى بە پوویەكى خویش و دەنگىكى ھەندئ بەرزەوہ گوتی:

- ئای ئەوہ عەزیز گیانە؟ بە قورباننەم بە ئەوہ بۆ كوئى ئوغر دەكەى؟
خولە جواىی دایەوہ و گوتی:

- دەچىن بۇ سەر دەعوەت. لە دواى دوو سى قسەى سەرپىيى،
عەزىز خواخافىزى لى كىردن و بۆى دەرچوون. ژنەكان ھاتنە
ژوور، تريفە ھەر كە گوۋى لە دەرگان بوو، چاۋەكانى سىرى و
خۆى خۇفاند لە ژوورەكەيدا تاكو بىتەوہ سەر خۆى، چونكە دەيزانى
خەسۋوشى خۆى حازر كىردوۋە كە شتەكان بەرى، ناچار دەبى ئەم
بە دياريانەوہ بىت.

شەمسەش لەبەر دلى ئەوان پووى خۆى خۇش كىرد و
بەخىرھاتنەوہىكى گەرمى كىردن و گوتى:

- زۇر باشتان كىرد ھاتنەوہ، گەلىك بىرم دەكىردن. ئەوہ بۆچى
ئەوہندەتان پى چوۋ؟ لە دلى خۇشىدا زۇر نارەھەت بوو و نەيدەزانى
چىيان لى بكات! خۇ ئەگەر بەيانى ئەمن ھات بۇ مالەكەيان، ئەوہ
ئائىشى خوشكى ھەر زارەترەك دەبىت، چى بكات بە بىانوۋىەك،
بىاننىرپتە شوئىنك، ناكىرى، ئەى چى، خۇ دەرپىشان ناكات!!

پوورە ئائىشى عەباكەى داگرت و كەوتە باسى مالى براكەى كە چىيان
بۇ كىردوون و چىيان بۇ نەكىردوون. شەمسەش گوتى:

- باشە منىش ئىشىكى بچووكم ھەيە، تا ئەو مالە دەچم و ھەر ئىستە
دېمەوہ. بانگى تريفەى كىرد كە بىت بە لايانەوہ و خۆشى شتەكانى
خستە ژىر عەباكەى و لى دا پوۋىشت، لە كۆلانەكە ھەندىك دووعا و
ئايەتەلكورسى خويند، خوار بووہوہ بۇ لاي گەرەكى شىخان (مالى)
خۆيان لە دەرگەزىن بوو). گەيشتە ئەو مالەى كە بۇ لايان ھاتبوو،
خانۋوہىكى قەدىمى گەرە بوو، مالىكى گەرە و قەرەبالغ، ھەمىشە
پر بوو لە ھاتوچۆكەر و مىوانى شارستانى و لادىي، بۆيە دەرگاگەى
ھەر لەسەر پىشت بوو، ساحىبى خانوۋەكە ناۋى شىخ حسەين بوو،
زۇر پىاۋىكى باش و بەحورمەت و بىدەنگ بوو بۇ خۆى و مال و
منالى. زۇرىش دلى لاي كورده خەباتكەرەكانىش بوو، بە خۆشى و
سەرەكەوتنىان دلخۇش و بە تەنگۈچەلەمە و ناخۇشپىيان دلگىر و
نارەھەت دەبوو، بەلام ھەر بە بىدەنگى و چىشى لە دەست بەھاتايە،

به دزییه وه یارمه تیی ده دان. له بهر ئه وه شه مسه خان پیتیان فیر بووبوو و زور جار شتی وا قه ده غه ی بو دهردن، ئه وانیش بویان دهشارده وه و چیشی لی بوویستنایه، بویان جیبه جی ده کرد.

شه مسه خان گه رایه وه مالی. به مهراقیکی زور و دلکی نارحه ته وه، به لام به سهرزاری و له بهر خوشکی و ئه وان، خوی دلخوش پیشان ده دا، هه رچونیک بوو، ئه وه شه وه شیان برده سه ر و به یانییش دنیا هه ر کشومات بوو. بوو به ئیواره ش نه که س هات بو مالپشکین و گرتن و نه که سیش له ده رگای دا، چهن د جار یکیش خوله چوو سه ری ده ره وه ی دا و گه رایه وه و گوتی:

- هیچ نییه و براده ران له سه ر کار و کاسپی خویانن، ئه وانیش هه ر له مه راقدان و چاوه روانن و نازانن چی ده قه ومیت. شه مسه خان و بووکی و خووله به دزی میوانه کانه وه هه ر ورته یان بوو، تا دنیا ده رنگتر ده بوو، ئه وان زیاتر ده بوو ژانه وه و شه ویش تا ده رنگ خه ریکی قسه ی خووش و هه کایه ت و سه رگوزه شته گیزانه وه بوون. ئه و جا هه ر که سه چوو ه سه ر جیگه ی خوی بنویت.

تریفه به خووشیه وه له دلی خویدا ده یگوت وه لا عه زیز راستی کرد وتی: بو شله ژاندنی خه لک ئه م قسانه بلوو ده که نه وه. ئه وه ته ئه لحه مدولیلایه هیچ نه قه وما شوکر. ئیتر به دلنیایی چوو ه ناو جیگه که یه وه و لیی نوست. شه مسه خانیش شایه تمانیکی هیئا و چاوی لیک نا و هه ر زوو پرخه ی لی هه ستا.

شه وگار نیوه ی رویشتبوو که شه مسه له سه ر ده نگی لیدانکی زور قایمی ده رگا که یان خه به ری بووه وه و به شله ژاوی خوی گه یانده ده رگا که، تا گه یشته ئه وئ هه ر (ئی ئی و هاتم، و هاتم، ئه وه کینه و هاتم) ی بوو. ئاخری ده رگای کرده وه و دیی کومه لی پو لیس له به ر ده رگا وه ستاون و هه ر سه لکه و دیتته پیشه وه! به ر له وه ی ئه م ده م بکاته وه، یه کیکیان هاته پیشه وه و پرسیی:

- ئەمەيە مالى عەزىز بەكر؟
شەمسە دەستى برد بۆ سەر و سەرپۆشەكەي و بە دەنگىكى
نيوۋەلەر زۆك گوتى:
- بەلى مالى ئەوۋە و من دايكى ئەوم.
- پۆلىسەكە ۋەك فەرمان دەرېكا، گوتى:
- كوا خۇي؟ بانگى بگە؟
- ۋەللا لە مالاۋە نىيە!
- چوۋە بۆ كوي؟
- چوۋە بۆ كەر كووك.
- باشە رېگە مان بگە، ئەمرمان پىننە مالاۋە تان بگە پىنن.
شەمسە بە زەردەخەنەيەكى تەوساۋى و رۋەۋە گوتى:
- فەر موون. ئىنجا بۆ بەم نيوۋە شەۋە؟ خۇ رامان نەدە كرد، با بەيانى
بوايە! مال و مالى خەلك دەتوقىنن، خەلك ھەموو نوستوون!
يەكىكى دىكە لەۋلاۋە گوتى:
- قسەي پى ناۋى، ئەمرى حكومە تمان پىننە!
شەمسە رېگەي بۆ كردن و لە دلى خۇيدا گوتى (ئاخر حكومەت ۋەھا
پىاۋەتى و دلسۆزى خۇي بەرامبەر بە خەلك دەرەخات). كە ئاۋرى
دايەۋە، دىي خۋولە لە پىشتىۋە و تريفەش بە شىپرزەيى لە ھەيوانەكە
ۋەستاۋە. يەكىك لە پۆلىسەكان بە ەرەبى ھەندى قسەي كرد و ئىنجا
بە چرپە چرپەۋە كردىان بە مالدا، پىش ئەۋەي بگەنە ناۋەراستى
حەۋشەكە، شەمسە ئامۆزگارىيەكى عەزىزى بىر كەۋتەۋە، لە
بەردەمى پۆلىسەكاندا ۋەستا و گوتى:
- منىش پىشەكى دەبى ئىۋە بگە پىم!
يەكىك لەۋلاۋە بە كوردى گوتى:
- شەمسە خان من، توفىقى موختارم، مەترسە منيان لەگەلم، گەرانى
ناۋىت.
شەمسە گوتى:

ههقم نيبه بهسەر ئهوهوه که تۆيان لهگه‌لێت يا لهگه‌ل نیت، من ده‌بی
بیانگه‌ریم، چونکه دوور نيبه که خۆيان به‌یاننامه و شتی وایان پی
بیت و بیخه‌نه ماله‌که‌وه و له پاشان هه‌لی بگه‌رنه‌وه بلین لیره
دۆزیومه‌ته‌وه.

یه‌کیک به‌عه‌ره‌بی پرسیی:

- ئه‌وه چی ده‌لێت؟

موختاره‌که‌ش بوی گه‌رپه‌وه، ئه‌ویش دیار بوو پی گوتیوو قه‌یناکا با
بمانگه‌ریت. ئینجا یه‌کی له پۆلیسه‌کان هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه
به‌رامبه‌ر به‌شه‌مه‌سه و گوتی:

فه‌رموو بمگه‌رئ بزانه‌هیچم پینیه؟

شه‌مه‌سه هه‌روا به‌ناچاری سه‌یری گه‌رفانی یه‌ک دوانیکیانی کرد و
دوایی به‌ناچاری گوتی: برۆن! له‌خوشیدا گه‌لته‌ی به‌خۆی ده‌هات و
ده‌یگوت "ئینجا خانم گیان، وا قه‌ده‌غه‌ترین کاغه‌زیشیان پی بوو، خۆ
تۆ نازانی چیی تیا‌دا نووسراوه، ئاخ خوینده‌واری چه‌ند خۆشه،
خۆزگه‌ خوینده‌وار بوومه‌یه. کابرایه‌ک که به‌جلی ئه‌فه‌ندییه‌وه له
پیشه‌وه ده‌رپۆیشت، سه‌یری خوله‌ی کرد و پرووی کرده‌شه‌مه‌سه و
پرسی: ئه‌مه‌ کتیه؟

- ئه‌وه برانامه‌هه‌ر له‌مندالییه‌وه نه‌خۆشه. هه‌موو که‌س ده‌زانن.

که‌گه‌یشه‌هه‌ر پلێکانه‌که، بووه‌غه‌له‌غه‌لییان که‌سه‌رکه‌ون یا له‌پیشه‌دا
بچه‌ژێرخانه‌کان؟ ئاخیری هه‌ندیکیان سه‌رکه‌وتن و سئ چواریکیان له
حه‌وشه‌که‌راوه‌ستان.

پووره‌ئایشی و پووره‌ئامین، که‌له‌ژووری پشته‌یوانه‌که‌لای
شه‌مه‌سه‌خان ده‌نوستن، له‌سه‌ر قسه‌و ده‌نگه‌ده‌نگ راپه‌رین، پووره
ئایشی که‌ته‌ماشای جیگه‌که‌ی شه‌مه‌سه‌ی خوشکی کرد چۆله! به‌په‌له
خۆی گه‌یانده‌لای په‌نجه‌ره‌که‌وه که‌ده‌پروانی به‌سه‌ر هه‌یوانه‌که‌دا. که
زه‌لامه‌کانی دی به‌جلی پۆلیسییه‌وه، به‌هه‌ردوو چۆک دای به‌سه‌ری
خۆیدا و گوتی:

- ئاي باوكە پۇرۇ!! خۇ ئەو پۇلىس و حكومەتن هاتون!!
ئەمەى گوت و شاللاويكى برد بۇ ئامەى پوورزاي و گوتى:
- لە پۇى خودا چىم لى دەكەى؟ كچى ھەستە بزانە پۇلىس دارژاوتە
مالەكەوہ!!

ئامىن بەو ساويلكەىى و ھىچنە زانىيەى خۇيەوہ، بە توورپەىى لە دلى
خۇيدا گوتى:

- دە سەىرکە، نالى مالە فەقىرەكە چىيان بەسەر دىت، جارى خەمى
خۇيەتى! دە بلى ھەمانەكۇن كى ھەقى بەسەر تۇوہ ھەيە؟ ئامىن
ھەرچەندە خۇيشى شلە ژابوو، بەلام لە رقى پوورە ئايشى كەوا لە
تامى دەرکردبوو، بىياكانە ھەستا و خوى كۇ كرددەوہ و گوتى:

- ئەيەرۇ تۇ بۇ ئەوئەندە دەترسى؟ ئىنجا وا پۇلىس بوون؟ ھەقىان
چىيە بەسەر ئىمەوہ؟ ھەردوو دەستى بەرز كرددەوہ و گوتى:

- ھا ھا ئىمە چىمان پىنيە؟ دەلىين مىوانىن و ھاتووين سەريان بەدىن؟!
پوورە ئايشى ھەر وەكو گوئىشى لە قسەكەى ئەو ئەبىت، خوى دا بە
ئەرزدا، دەتگوت لە نوژدا سوچدە دەبات، دەمى چەقاندە ئەرزەكە و
بە دەنگىكى تاساو وەك يەكى شتىكى لە گەروودا گىرايىت، دەيگوت:

- يا كاكە ئەحمەدى شىخ! يا غەوسى بەغدا! يا ئىمام قاسم! يا ئىمام
عەباسى سەرگەرم، سەبەتەيە نانى گەرم ت بۇ بكام بە خىر ئەم
بەلایەمان لى لادەدەيت؟

ناوبەناويش دەيگوت:

- ھەى ئاگرم تىبەرىيىت، دە بلى بە مىلى شكاوم ئىشم چى بوو ھاتم؟
ئەو ھەموو وەختە نەھاتىبووم، با ئىستەش نەھاتمايە! پوورە ئامىن
ھەروا سەىرى دەکرد و واقى وپ مابوو، دوایى ناچار بوو پووى تى
کرد و گوتى:

- كچى دايكم كەس نايە بە لای تۇوہ. ئاخىر تۇ چىت كرددوہ؟ كى تۇ
دەناسى؟ بىدەنگ بە، بە خوا ئىستە شەمسە بزانىت، ھەر ھەيات
دەبات. ئەيەرۇ بۇ ئەو كوپرە نازدارانەى خەفەت ناخوا، ئەو بووكە

جوانه‌ی که ده‌لیی پهری گو له، ئه‌و هه‌موو لۆزه‌نگه‌ره پڙاونه‌ته ژووره‌که‌یه‌وه، ئه‌ی ئه‌و بللی چی؟ ئاخ‌ر چی له من و تو ده‌که‌ن؟ پووره‌ ئایشی به ده‌ستی بوایه، سه‌ری ئامینی هه‌لده‌که‌ند، وازی له دووعا هینا و بۆی چوو و گوتی:

ئه‌وه چییه‌ و اخۆت له من کرد به پۆسته‌م و به پیاوچاک؟ ده‌مت داخه‌ و به‌س بللی! باوانت شیوی و سه‌رت له قور نییت، چۆن نه‌ترسم؟ ئیسته‌ نالین له کوپوه‌ هاتووی بۆ ئیره؟ بۆچی هاتووی و چی ده‌زانی؟

ئامینیش به‌ تووره‌یه‌وه لئی راپه‌ری و گوتی:

- ئوه‌ خوا هه‌قت لی بکاته‌وه، ئه‌وه‌ چۆن دل‌ت دئی له‌به‌ر سه‌ری ئه‌و دوو کورهم، بللیت باوانت شیوی و سه‌رت له‌ قور نییت؟ یا خوا زهنده‌قت چیت، وه‌للا ده‌سا ئیمه‌ش ده‌گرن سا چی ده‌که‌ی بیکه‌! به‌م جووره‌ که‌وتنه‌ مشتومر، ئه‌م ده‌یگوت و ئه‌و ده‌یگوته‌وه.

پولیسه‌کان له‌ پشکنینی ژووری نوستنی عه‌زیز و تریفه‌ بوونه‌وه، بوخچه‌ و که‌نتۆر و کتیبیان هه‌لرشته‌بوو، هه‌موو شته‌کانیان بلاو کردبووه‌وه و له‌ ژووره‌که‌دا خه‌ریک بوون بچنه‌ ده‌ری، یه‌کیکیان ده‌ستی برد بۆ چه‌که‌مه‌جه‌ی میزی ته‌والیته‌که‌یان که‌ له‌ نزیک ده‌رگاکه‌وه بوو، رای کیشا، هه‌ندئ متوموروو و ئه‌و شتانه‌ی تیا بوو، کابرا ده‌ستی برد بۆ قوتووویه‌ک و هه‌لی بری بزانی کاغه‌زیک شتیکی له‌ ژیردا نییه‌، له‌ پ‌ر گوتی:

- های های وه‌للا چاکه‌! ده‌ستی برد سنجاقیکی سنگی گرت به‌ ده‌سته‌وه و گوتی:

- زۆر چاکه‌، ئه‌مه‌شتان هه‌یه‌؟ دایه‌ ده‌ست شه‌مه‌سه‌ خان و لئی پرسى:

- ئه‌مه‌ هینی کامتانه‌؟ کئ هیناویه‌تی بۆ ئیره‌؟

شه‌مه‌سه‌ موچورکیکی پیا‌دا هات و لیوی خۆی گه‌ست و له‌ دل‌دا وتی:

- ئاي قورم بە سەر نەبىت! ئەمانەمان چۆن لە بىر نەبوو؟
ئىنجا نەختى خۆى گورج كردهو و بە زەر دەخەنەيەكى دەستكردهو
گوتى:

- ئىنجا بۆچى ئەو چۆلەكە بچكۆلەيە چىيە؟
- ئەمە چۆلەكەيە خانم؟ يا كۆترى ئاشتىيە؟ ئەمە مەمنوعە!
شەمسە خۆى گىل كرد و گوتى:

- ئىنجا ئەو خراپەى چىيە؟ حەز دەكەى با كەلەشىرى ئاشتى بى؟
شەمسە هات بە بىرىدا كە بللى خولە دۆزىويەتتەو، لە پاشان بە خۆى
گوت نا، چونكە ئەو كورە دەگرن، باشتر ئەوئەيە بللىم خۆم
دۆزىومەتەو، كە گەيشتە ئەم بريارە، گورج گوتى:

- ئەو جارىك چووبووين بۆ سەيرانى قلىسان، خەلكىكى زۆرى لى
بوو، نزيكى ئىوارە خەلك كەوتنە گەرانەو، بەلام ئۆتۆمبىلچىيەكەى
ئىمە دوا كەوت، منىش چووم دەستنوئىژ بشۆم لە گوى ئاوەكە، ئەم
چۆلەكەيەم دۆزىيەو، چووم لەو خەلكەشم پرسى كە هيشتا
نەپۆيشتبوونەو، هەموو گوتيان هىي ئىمە نىيە. منىش دالم نەهات
فرپى بدەم، دام بە بووكەكەم، چوزانم ئەمە كەلەشىرى ئاشتىيە و
هەلگرتنى قەدەغەيە!؟

كابرا گوتى: وا ديارە مامۆستايەكى باش دەرسى داداوى! دايك، خۆ
تۆلاى خۆت ژنىكى مسولمان و نوئىژكەرى، بۆ راستى نالىيت كە ئەمە
هىي كورەكەتە لە كۆبوونەوئەى ئاشتىخوازەكاندا داويانەتى؟

شەمسە وەختە بوو شەق بەرى، بە دەستى بوايە، شەربە زلەكەى
لايەوئەى دەدا بە تەپلى سەرى كابرادا، (لە دلى خۆيدا دەبگوت) دە
وەرە هەزار نەعلەت لە باوكى حكومەتى وا مەكە! باشە بيشەرەفینە،
خەلك ئاشتىخواز بن و لە ئاشتى و برايەتيدا بژين و كۆترى ئاشتى
بە دنيادا بسوورپتەوئە چاكترە يان شەر و دوژمنايەتى و دپندەيى؟ چ
خۆشبييەكى تىايە! ئەو بەشەرە جوانە بە كوشت دەدن و ئەو
زەويوزار و دار و درەخت و خيىر و بەرەكەتەى خوا داويەتى بە

ئىنسان و ئەو شارستانىتىيەى بە سەدان سال پىك ھىنراوہ، بەو
چەكە ترسناكانەى بازرگانانى شەر دروستيان كردوہ، لەناو بېرىن؟
كابرا لە خەياللى دا و گوتى:

- زوو قسەكەت تەواو بكەى باشتەرە!
- قسەم پى نەما، بەسەرى تۆ لەوہ زياتر نازانم كە پىم گوتى، ئىتر
باوہر دەكەن بىكەن، نايكەن كەففى خۆتانە.
- باشە كورەكەت چووہ بۆ كوئ؟ دوئىئى لە سەرا بىنراوہ!
- چووہ بۆ كەركووك، وا بزەنم بۆ ئىشى مەحكەمە لەگەل
مەعمىلەكانى چووہ.

- مەعمىلەكانى كى بوون؟

- من چوزانم!

- باشە، با ژنەكەى بىت پرسىارى لى دەكەين.

- ژنەكەى نەخۆشە و ئەو ھىچ نازانىت.

كابراى ئەفەندى گوتى:

- بۆ بە كورەكەت نالنىت بە رەحەتى دانىشىت و ئىسراحت لە خۆى
و مال و منالى تىك نەدا؟ بە تايبەتى كە ئەو ژنە جوانەشى ھەيە!
شەمسە ھەستى كرد كەوا خەرىكە خوئىن لە سەر و دەموچاوى
دەردەپەرى و بە دەم ھەناسە بركۆوہ بە توورەى گوتى:

- كورى من ھىچى نەكردوہ و من نەمدىوہ ھىچى خراپ بكات.

پۆلىس و ئەمنەكان زانىيان فايدەى نىيە لەگەل شەمسە، وەكو
شتىكىش ئىشى تريان ھەبوو، لەبەر ئەوہ كۆترەكەيان برد و چوونە
ھەيوان و پشتمەيوانەكە، بە پەلە گەران و پرويان كرده ژوورى پوورە
ئائىشى و ئەوان و بە كۆمەل لەگەل شەمسە چوونە ژوورى. پوورە
ئائىشى ھەستا بووہ سەر پى و ھەر ورتەورتى بوو، دەيكىشا بە خۆيدا
و لەگەل پوورە ئامىنە بۆلە و خوتەيان بوو، كە چاوى بەو ھەموو
خەلكە كەوت بە جلى پۆلىسى و قۆمىسەرى و خەت و نىشانەوہ، ئىتر
ھەر ئەوہندەى مابوو كە ببوورىتەوہ و خۆيشى سەرى سوور مابوو

له خوئی، له دلئی خویدا گوتی: "ئهوه چۆنه نامرم!! خوژگه له هۆش
خۆم دهچووم تاكو چاوم بهمانه نهكهوتايه." لهسه ر دهنگی يهكيكيان
داچلهکی که به توندی له شه مسه ی پرسى:

- ئه مانه کين؟

- شه مسه گوتی:

- خزمی خۆمن هاتوون به ميوانی.

- له کوپوه هاتوون؟ ماليان له م شاره يه؟ شه مسه گوتی:

- نا، ماليان له كهركووكه بۆ سهردان هاتوون.

پووره ئايشى ر هق راوه ستابوو، رهنگی وا زهر د بووبوو، دهتگوت
خوين له له شيدا نه ماوه.

ئه منه كان ئه و ژووره شيان سه ره خو ار كرد، بوخچه و پرياسكه ی
شه مسه خانيان له و ناوه دا هه ل ر شت و لييان دا چوون بۆ پشکينی
ژيرخانه که ی خوله. هه ر که سهريان کرد به ژووره که دا، يه کيکيان
گوتی:

- ئه رى ئه مه ژووره يا مه عمه لی قوتووه شکاو ته نه که شکاوه؟!

يه کيکی دیکه يان گوتی:

- خاوه نی ئه م ژووره هه ر ده بی فيته رچی بی!

شه مسه خان به ماتی گوتی:

- ئه مه ژووری برازا که مه که گوتم نه خو شه و ته واو نييه.

ئینجا خوله يان بانگ کرد.

هاته پيشه وه و ئه وه نده ی تر خو ی گیل کرد و سه روسه کوتی
خواروخپچ کرد. هه روا چاوی به بنمیچی ژووره که و دارو دیواره که دا
ده گپرا، هه ره وکو که س له ژووره که دا نه بیته بۆ ئه وه ی بلین ناته واو و
شیتۆ که يه. که ئه مه يان دی، گه وره کانيان له گه ل توفیقی موختار
کرديان به چرپه چرپ، دیار بوو که باسی خوله يان لی ده پرسى و
به وه دا که وازيان لی هینا، ده رکه وت که توفیقی موختار يش ئه وه نده ی
تری خستووه ته سه ر شیتیی "خوله". ئینجا گه وره ی ئه منه كان کۆتری

ناشتییه که ی له گیرفانی دهرهینا و له قۆمیسهره که نزیک بووه وه و
 چهند چرپه یه کیان کرد و دیسانه وه له باره ی سهر و شوینی همه
 چهند پرسیاریکیان له شه مسه خان کرد و چوونه دهره وه. به یانی
 شار شله ژاو و بیئارام بوو، خه لک زۆر شپرزه بوون، به تاییه تی
 ئه وانه ی که خزم و ناسیاویان گیرابوون که ههر به و شه وهش
 ژماره یه کی زۆریان ره وانه ی موسل و به غدا کردبوون که به زۆری
 هاوړی عه زیز و ئه وان بوون. کتبخانه که ی فهره دیدوونیش ههر زو
 مۆر کرابوو. خۆیشی یه کی بوو له ره وانه کراوه کان، ئه وانه ی
 که سیشیان نه گیرابوو، ههر سه ریان لی شیوابوو. هه ندیکیان ده ترسان
 و خۆیان دوور ده خسته وه له و مالانه ی خه لکیان گیرابوو. ئه وه ی
 کوړی هه رزه کاری هه بوو، نه سیحه تیان ده کردن و لینیان ده پارانه وه
 که نه چن به لای مال و گه ره ک و ته نانه ت دوکانی ئه و که سانه ی که
 گیراون، چونکه ده گوترا گوایه ئه من له و ناوانه دا خۆیان مات داوه
 هه رکه س ها توچۆی ئه و شوینانه بکات، ده یگرن. هه ندیکی تر به غیره ت
 بوون، خۆیان پی نه ده گیرا و ده یانگوت (ده مانگرن قیروسیا، وه لاله ی
 ههر ده چینه سه ردانی ئه و مالانه، چی ده بی بی). خو به تاییه تی ژنان
 به زۆری گوئیان نه ده دایه ئه م قسه انه ی ده کران و به هه له داوان
 ده چوون سه ری خزم و ناسیاو و که سیان ده دا و له خه مده
 هاو به شییان ده کردن و ده یانگوت:

عه یب و شووره ییه، چۆن ناچین به لایانه وه؟! ئه ی ئه گه ر خه لک
 له ته نگانه دا هه والی ناسیاو ده رودراوسی نه پرسسی، که ی لینیان
 بپرسیته وه؟ ههر له شایی و سه یران و داوه ت و خۆشیدا؟! به راستی
 ئه وه بیئابرووییه، نائینسانیه!! هه ندیک به ئاشکرا ده یانگوت:

- ده چین بو لایان، خوای ده کرد ئیمه شیان ده گرت. خو له وان چاکتر
 نین. ئه وان هه موو له ریگه ی خزمه تی ولات و سه ره رزیی
 میله ته که ماندا خه بات ده که ن بویه ده گیرین، خو له سه ر دزی و
 پیاو کوژی نه گیراون. به شیکی که میش که ههر به ته نگ خۆیانه وه

بوون، خۆيان كه رولال و كويز كردبوو به رامبه ر به رو داوه كه و
 گيراو و كه سوكاريان، ده تگوت هر له و شار و ولاته شدا نين كه
 ئه وانى تيا دان، ئه گهرچى هى و ايان هه بوو هر رۆژيك پيش
 رو داوه كه له گه ل هه ندخ له ماله پشكنراو و خه لكه گيراوه كان يا
 كه سوكاريان رۆحيان له سه ر سه رى يه ك بوو، كه چى پاش ئه وه،
 وه ك گول خۆيان دوور ده خسته وه و ئه گهر به ريكه وتيش چاويان
 پينان بكه وتايه، روويان لى وهرده گيران و وه ك پياوخور خۆيانيان لى
 ده پاراستن! كه له گه ل ترستوكه هاو بيره كانى خۆشياندا به يه ك
 ده گه يشتن، ده كه وتنه سه رزه نشتى ئه و خه لكه و قسه پيگوتنيان:

- كوره باوكم ده بللى له چيتان كه مه؟ بۆ دانانيشن و واز له م به زمه
 بينن؟! به راستى ئه مانه دنيايان ناخوش كردوو، نايه ل خه لكى به
 ره حه تى كار و كاسپى خوشيان بكن!

دوو رۆژ به سه ر ئه م مالىشكنين و خه لكگرته ندا تى په رى، شه مسه
 خه به رى به سه لامه تى له مه ترسى ده رچوونى عه زه و حه مه ي بۆ
 هات له گه ل چه ند راسپارده يه ك كه عه زيز داواى لى كردبوو دايقى
 بۆى جيبه جى بكات. شه مسه و تريفه به م خه به ره خۆشه گه شان وه و
 شه مسه هر زوو به دلنيايييه وه خۆى كو كردوه و چوو به لاي
 جيبه جى كرنى راسپارده كانى كوره كه يه وه، هيشتا نيوه ي كو لانه كه ي
 نه برييوو، له دووره و ژنيكى عه باب سه رى به دى كرد به ره و رووى
 ده هات، قيفه ت و قه د و بالاي له دايقى وشيارى هاو رپيى كوره كانى
 ده چوو. ئه وه نده ي پى نه چوو گه يشتنه يه ك و چاكو چۆن يه كى
 گه رميان له يه ك كرد، ئينجا دايقى وشيار سه يرپكى ئه ملاوئه ولاى
 خۆى كرد و به چرپه گوتى:

- با بگه رپيينه وه بچينه مالى ئيمه يا هى ئيوه، هه ندخ قسه م هه يه.

شه مسه ش به زه رده خه نه يه كه وه گوتى:

- ئينجا مالى ئيمه ئه وه ته هه نگاويكه، با بچين قسه ي خۆمان بكه ين و
 ئه و يش هر مالى خۆتانه... فه رموو، زور به خير بيتت.

که گه‌یشتنه مالی شه‌مسه، دایکی وشیار گوتی:

- هەر بۆ ئەوه هاتم که دلنیا تان بکه‌م که ئەم گرتن و هه‌للایه بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌مه، ئەوه‌نده‌ی پێ ناچی هه‌موو به‌رده‌بن ئینشاللا!!

شه‌مسه به‌ پرویه‌کی خۆشه‌وه گوتی: ئۆه ره‌بی هەر مژده‌ی خیرت بده‌نی، به‌ خوا خۆشه، جا تو بلینت وابیت؟!

دایکی وشیار پیکه‌نیی و سه‌رپۆشه‌که‌ی نا به‌ دهمیه‌وه و سه‌ری له‌قاند و گوتی:

- به‌لێ راسته، راست ده‌بی ئینشاللا.

- هانام کرده دهمت، ئەوه کێ ئەم خه‌به‌ره‌ی دایتی؟

- ئیتر زانیم.. پێیان گوتم (به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی خۆشه‌وه!) گوتی: ئیسته تو کاله‌کخۆری یا بیستانن؟

شه‌مسه پیکه‌نیی و گوتی:

- ئی ئی، ئەوه بۆ بیرم نه‌بوو که داده خاتوزین ئەم خه‌به‌ره خۆشانه‌ت ده‌داتی، ئیتر چیت ئەوی؟ دایکی وشیار ده‌نگی نرم کرد و گوتی:

- ئەری وه‌لا، به‌یانی زوو به‌ بیانوی پنه و تیرۆکه‌وه خۆی کرد به‌ ما‌دا و گوتی:

- نان ده‌که‌ین، دوا‌یی منی برده په‌نایه‌که‌وه و به‌ دلێکی خۆشه‌وه گوتی: ره‌حمه خان خه‌فاته مه‌خۆ، به‌ خوا چه‌ند رۆژیکی تر هه‌موویان به‌رده‌بن. گویم له "فه‌ره‌ج" بوو له‌گه‌ل ره‌فییکی قسه‌ی ده‌کرد، پێی ده‌گوت: ئەمانه بۆیه گیراون که له‌م رۆژانه‌دا مه‌لیک و خالی دین بۆ ئەم ناوه، حکومه‌تیش ده‌یه‌ویت که که‌سی وا به‌ ده‌روه‌ نه‌ییت تا‌کو ئا‌ژاوه و شتی نه‌یسته‌وه له‌و ماوه‌یه‌دا که ئەوان لێ‌ره‌ن، دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌یان هه‌موویان به‌رده‌دن.

- ئۆه یا خوا رۆحیان چیت و بتۆقن! ئینجا ئەوه ره‌وا‌ی هه‌قه، هەر گه‌مالێکیان بیت به‌م ناوه‌دا ئەم شاره بشیوینن و خورپه بخه‌نه دلێ مال و منالی خه‌لکه‌وه، ئەو کوپ و که‌سوکاره نازدارانه‌مان بی‌گونا‌ه

بگرن، ده یا خوا به ملی شکاو بیین...! دوور له مه‌لیک، دووعا له و ناکه‌م گوناحه، هه‌تیوه مناله و ئاگای له هیچ نییه، به‌لام ئه‌وانی تر یا خوا هه‌پروون به هه‌پروون بن وهک وا له‌م عالهمه ده‌که‌ن! شه‌مسه نه‌ختی بیده‌نگ بوو، وه‌کو شتیکی هاتیبته‌وه بیر، گوتی:

- به‌و خوایه دایکی وشیار، ئه‌م سه‌گبا‌بانه ده‌لیی هه‌ر بۆ به‌هانه ده‌گه‌رین که خه‌لکی پی بترسینن، ئه‌وه نه‌بوو ئه‌و سه‌له‌ش شتی نازانم له کوئ قه‌ومابوو، چاک بیرم نییه، وا بزانم شه‌ره‌که‌ی میسر بوو، دیسان شه‌وه‌کی دایان به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌دا، زۆریان لی گرتن، هه‌ندیکیان ناردن بۆ موسل و که‌رکووک، عه‌زیز و ئه‌وانیشیان ره‌وانه‌ی به‌غدا کرد.. شه‌مسه‌خان که دیی دایکی وشیار وا دیاره خه‌یالی رویشتوو، قسه‌که‌ی بری و به‌ئه‌سپایی و خوشییه‌وه سیخورمه‌یه‌کی تیوه ژهند و گوتی:

- ئه‌وه بیر له چی ده‌که‌یته‌وه؟ ده‌لیی بیرت نییه باسی که‌ی ده‌که‌م؟
- چۆن بیرم نییه، تا سه‌رم له به‌ردی ئه‌لحه‌د ده‌که‌وی، ئه‌و شه‌وه‌م له بیر ناچیت و هه‌رچه‌ند بیرم ده‌که‌ویتته‌وه یا باسیکی ده‌بیه‌م، موچورکم پیادا دیت و تاس ده‌مباته‌وه. هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا و گوتی:

- جا خۆزگه ده‌ترانی ئه‌و شه‌وه من چیم به‌سه‌ر هاتوو؟ دوو پوژ بوو ژن و می‌ردیک هاتبوون بۆ میوانیمان، وشیار به‌دزیی ئه‌وانه‌وه پیی گوتبووم که میوانه‌کانمان کوردی ئه‌ودیون و زۆر هاوریمان و لی‌ره قاچاغن، ده‌بی زۆر ئاگام لییان بیت و ئه‌گه‌ر ده‌رودراوسیش پرسییان، بلیم خزممان، ماوه‌یه‌ک ده‌مینه‌وه لامان تا شوینیکیان بۆ ده‌دۆزینه‌وه، ئیتر ژووریکمان بۆ ته‌رخان کردن، چونکه ساردی کردبوو، منالیکی یه‌ک دوو سه‌له‌شیان پی بوو، بۆیه هه‌ر له ژووره‌که ده‌نوستن، نیوه‌شه‌ویک به‌توندی له‌ده‌رکی هه‌وشه‌که‌مان درا، گورج راپه‌ریم و به‌هتواشی له‌ده‌رگاکه‌چوومه پیشه‌وه، به‌ده‌نگه‌ده‌نگ و قسه‌ی‌اندا زانیم که پۆلیس و ئه‌منن، ئۆه که‌س نه‌یبینیت، وه‌ره ئه‌و هه‌موو پۆلیسه‌ لۆزه‌نده‌رانه له‌به‌ر ده‌رگا چاوه‌پوان بن، ئه‌و ژن و

میرده قاچاغەش لە ژوورەوہ نوستین! کہ لە دەرگایان دایەوہ، ھەر ئەوہم پئی کرا کہ بلیم: نہختی راوہستن باوکەکہم، مسولمان و نوژکہرم، ھیچی وام لە بەردا نییە. ھەر ئیستاکہ خۆم پۆشتە دەکہمەوہ و دەرگاتان بۆ دەخەمە سەر پشت، زەحمەت نہبی دەقیقەییە راوہستن! باش بوو بە دەنگدا یەکیکم تیادا ناسینەوہ، قومیسەرێک بوو خەلکی کۆیە بوو، مالی باوکیم دەناسی، خۆیشی ھەرچەندە لەگەڵ ئەوان بوو، بەلام کوریکی زۆر باش بوو، کاری راست بی گوتی:

– قەیناکا وا راوہستاوین، برۆ زوو!

منیش بە پەلەپرووزی گەیشتمە سەر میوانەکان و پەلامارم دان و گۆتم:

– ھەستن لە پئی خودا! پۆلیس لە بەر دەرگان، ھاتوون مالەکہ بگەرین، ئەوانیش قوربەسەرانی راپەرین، بۆ نہگبەتی، پیاوہکہ نیوہرپووت بوو، جلەکانی ھەموو داکنەبوو، ئیتیر نازانم چۆن شتیکی لە بەر کرد و دەرپەرییە ھەوشە و بە گاگۆلکی وەک منال بردمە بەر پەیزەکہ و پیم گوت بچیتە سەربان و لە پەنایەکدا خۆی مەلاس بدە، بۆ ژنەکہی گۆتم قەیناکا، دەلیم خزمە.

شەمسە خان کہ سەرنجی دایە دایکی وشیار، دیی خەیاڵ وا بردوویە، وتی دەلایی ئیستەیی ئەوسایە ئەوئەندە شلەژابوو، ھەناسەیی سوار بووبوو، بە سەرپۆشەکہی ھەر خەریکی ئارەقەسەرینەوہ بوو، بەبی ئەوہی گۆی بداتە تێوردبوونەوہی ئەم، دایکی وشیار گوتی:

– بە خوشکی خۆم بلیم، ئینجا لەبەر ئەو میوانانە نہ مالم لە بیر بوو، نہ کاغەز و کتیبی قەدەغە، تەنانەت کورەکہشەم کہ نوستبوو، ئاخو چیی لی بکەن، کہ کوپە سەرکەوتە سەربان، چرای ھەیوانەکہەم داگیرساند و چوومە سەر وشیار، دایکی بمرئ خەبەرم کردوہ، ئەو کہوتە خۆی و منیش رام کرد دەرگاکہم لە پۆلیسەکان کردوہ و ئەوانیش ورووژمیان ھینایە ژوورئ، دوو سمیلزلیشیان لەگەڵ بوو،

دوایی زانیمان که له که رکوکوه هاتوون، ئیتر دوژمنی ئیمانیت، به چه شنی دارژانه ماله که وه، هیچیان به سهر هیچه وه نه هیشت، له پیشدا چوونه ژووره که ی وشیار، سهر و ژیریان کرد، دوایی هاتنه ژووری میوانه کان که من و ژنه که خویمان تیا کزوله کردبوو، سهیریکی ژنه که یان کرد و گوتیان:

- ئەمه کئییه؟ منیش گوتم:

- خوشکه زامه، هاتوو به بۆ لام بۆ سهردان.

- باشه، مالی له کوئییه؟

- میزده که ی بایه زیدییه، له وی ده ژین.

یه کیک له ولوه گوتی:

- چۆن گه یشتنه بادینان؟ ئیوه خه لکی سلیمانی، ئەم بادینانییه تان چۆن دۆزییه وه؟

- بلئین چی، ماله که خویمان ئاشنامان بوون، ئیتر قسمهت و نسیب!

یه کیکیان چاوی به ژووره که دا گیرا و دهستی برد بۆ جلهکانی میزدی ژنه که له په له پیدا نه پیه ر ژابوو له بهری کاته وه، گوتی:

- ئەمه جلی کئییه؟

وشیار گوتی:

- جلی منه.

- وهکو من بزائم، تو جلی ئەفهندی له بهر ده که ی؟

- راسته، به لام ناوبه ناو جلی کوردییش له بهر ده که م.

- ئەی بۆچی له ژووری خۆت نییه؟

- ئینجا ئەوه قه ی چی ده کات؟ مه گهر هه مووی هه ر مالی خۆم نییه!

گه ورده که یان به زه رده خه نه یه کی ته وسه وه گوتی:

- ده ی گوئی مه دهره ئەوه، تو پیشمان که وه، با برۆین، له وه زیاتر

مه عته لمان مه که، ئیشی دیکه مان زۆره، ئەمه یان گوت و دایکی مرئ

وشیاریان پیش خویمان دا و برۆیشتن، ئینجا شه مسه خان گیان،

ئینسان چۆن شتی وای له بیر ده چیته وه؟!

- به خوا خوشکی ههفته، یا خوا وهک خورپه دهخه نه دلمانه وه، خوا خورپه ی گه وره تر بخاته دلّی عه زیز و خو شه ویسته کانیا ن. لیتره دا تریفه به سینیه ک چاوه خو ی کرد به ژووردا. سه روچای بو دانان، خواردیانه وه و ههستان پیگه وه چوونه ده ری. روژی دوا ی ئه و مژده یه ی دایکی وشیار بو شه مسه ی هینا، میری که وته پاککردنه وه ی شه قامه کانی شار و رازاندنه وه ی راسته شه قامه گه وره که ی دپته به رده رکی سه را به تاق و ئالای عیراقی و چیت و گو لی رهنگا وره نگ، جارپیش درا که وا سبه ی نی (مه لیک و خالی) ته شریف دینن بو سلیمانی و داوا له خه لک کرا که به و په ری خو شیه وه به پیریانه وه بچن. روژی هاتنی مه لیک، هه ر له به یانییه وه ته له به ی مه کته ب بران بو سه ر ریگه ی قلیاسان له پاش ئه وه ی چند گورانییه کی تایه تیان فیتر کردبوون که بو ئه و مونسه باتانه دانرابوون، خه لکی هه لمه ته کاسه و ساحیه ی کاروباری گه وره و خه لکی دووروو، هه موو به ژن و مناله وه خو یان گورپیوو و چوون به پیریانه وه به چه پکه گول و قاپه نو قله وه. هه ندیکیش وه کو سه یران ئه مبه ر و ئه وه به ری ریگه که سه ماوه ریان لی هینابوو ه جو ش و ژن و کچه کان خو یان دابوو له ته ل و وه کو که ر خو یان بار کردبوو له ئالتوون و خشل و متوموروو، خرنگوه وورپیان سه عاته رییه ک ده رویشته، خو که وای سوورمه و کراسی پووله که هه ر له دووره وه بریسکه ی ده هات، له نزیکیشه وه ساحیه که ی کردبوو به سینهما، چونکه هه موو ئاوه لکراس و سنگ و مه مکی له ژیر کراسه ته نکه که یه وه دیار بوو، له هه مووی سه یرتریش ئه وه بوو که به و حال و جلو به رگه شه وه به سینیه چاوه به ناو ئه و خه لکه نه ناسیا وانه دا ده سوورانه وه که باو کیشیان له گه لیاندا له مزگه و تیکدا نو یژی نه کردوو، چایان به سه ردا دابه ش ده کردن و ئه وانیش نه ک بو چایه ک، بگره بو زاخاودانی چاوی خو یان، هه ندی جار به ریز چایان لی وهرده گرتن که ئه مه ژنه کانی

خسته پیشبرکئیبه که وه گه شتنه ئه وهی جنیو بدن به یه کتری و هه ر
ئه وهندهی نه مابوو تیتی یه کتری له بن دهرهینن!
به لام، ئه مانه به شیکی که م بوون له خه لکی شار، ئه وان نزیکه ی
زۆربه ی زۆری خه لکه که بوو، پیاو و کورپان چووبوونه سه ر
کاروکاسییی خۆیان، ژن و منالیشیان له کونی مال خزابوون و
جنیویان به و که سانه دها که وا ده که ن بو ئه وهی خۆیان زیاتر له
حکومه ت و کاربه ده ستانی ببه نه پیشه وه، هه ندی بو ئه وهی خۆیان
زیاتر له حکومه ت و کاربه ده ستانی ببه نه پیشه وه، هه ندی بو ئه وهی
پله ی وه زیفیان به رزتر بکریته وه و هه ندیکی دیکه شیان بو ئه وهی که
به م دلسۆزی و خۆده رخسته نه بو حکومه ت، ماوه ی کاروباری
خۆبه رپوه بردنیان زۆرتر بیت، هه مووشیان بو ئه وهی زیاتر ماوه
بدرین بو ده ستبرین و راوو رووتی فه قیر و هه ژار، ده تگوت ئه و
خه لگرتن و چوونه سه ر مالانه ی چه ند رۆژ له وه پیش، هه قی نه بووه
به سه ریانه وه، نه خه یالی تیک دابوون و نه دلی له رزاندبوون، ده تگوت
که هه سستی هاوده ردی و هاوولاتی یان ئاوبردبووی یا سه گ
خواردبووی، پاش دوو سی رۆژ له گه رانه وهی مه لیک و خالی،
قه سه که ی (خاتووزین) هاته دی، به ره به ره هه موو گیراوه کان به ردران
و خه لک گه رانه وه سه ر کاسپی و کار و مالو حالی خۆیان، هه روه ها
عه زیزیش هاته وه سه ر ئیشی خۆی، ئه گه رچی چه ند جاریکیش
هینایان و بردیان و له سه ر دۆزینه وهی (کوۆتری ئاشتی) له
ژووره که یدا، داشیان به مه حکه مه، به لام له مه شدا حکومه ت هه چی پی
نه کرا، چونکه به ر له رۆژی مه حکه مه ی ئه م، قه راریکی مه حکه مه ی
ته میز له سه ر قه راری گرتنی چه ند که سیک له به غدا بلاو کرایه وه که وا
قانونی قه ده غه کردنی هه لگرتنی "کوۆتری ئاشتی" ئه و که سانه
ناگریته وه که به ر له دهرچوونی قانونه که یان گیراوه، بۆیه حکومه ت
به ناچار ی مه سه له ی گرتن و خۆرژگارکردن له خه باتکه رانی وه کو
عه زیزی دوا خست، تاوه کو چالیکی قوولتریان بو هه لکه نیت و به

سه‌ردا هه‌موویانی تی بخت و بۆ ئەم نیازە بە سه‌رزاری هه‌ندێ له زولم و زۆره‌کانی که‌م کرده‌وه، له لایه‌کی تروه‌ که‌وته زۆرکردن و توندکردنی جاسووسیتی و چاودێریکردنی ئەو که‌سانه‌ی گومانیان لی ده‌کا و به‌ ئاگری بن‌کایان ده‌زانیت.

دوای به‌ردان و گه‌رانه‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌، هه‌مه‌ به‌ینیکی دیکه‌ش له "سیتەک" و ئەو ناوه‌ مایه‌وه‌ تا موخاکه‌مه‌که‌ی عه‌زیز به‌ لایه‌کدا که‌وت، ئەوسا ئەویش گه‌رپایه‌وه‌ مالی‌ کاکه‌ غه‌فوور، رزگاربوونی عه‌زیز له‌ موخاکه‌مه‌ و گه‌رانه‌وه‌ی هه‌مه‌، شه‌مسه‌ی دلخۆش و تریفه‌ی گه‌شاندوه‌، هه‌رچه‌نده‌ هه‌یشتا هه‌ر ترسیان له‌ دلدا بوو، به‌ تابه‌تی که‌ هه‌ستیان کرد جاسووسی ئەمن فیری کۆلانه‌که‌یان بووه‌، ئەمه‌شیان به‌ ته‌واوی له‌وه‌وه‌ بۆ ده‌رکه‌وت که‌ رۆژیک گوێیان له‌ پووره‌ مه‌نیج ده‌بیت کردوویه‌تی به‌ هاتوهاوار و کابرایه‌کی به‌ جینیوی پیسی ئاودار داگرتووه‌، چونکه‌ ئەوه‌ چه‌ند جاریکه‌ ده‌بیینیت به‌ کۆلانه‌که‌یاندا دیت و ده‌چیت و دیاره‌ نیازی دزی یا بیتامووسی هه‌یه‌، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا که‌ نه‌ک هه‌ر عه‌زیز و ماله‌که‌ی، هه‌موو ده‌رودراوسی و خه‌لکی هاویریشیان ئەمه‌یان ده‌زانسی، به‌لام چاریشیان نه‌بوو، ده‌بوو هه‌ول به‌دن له‌گه‌ڵ ئەو حاله‌، جوولانه‌وه‌ی خۆیان بگونجین و هه‌تا ده‌شتوانن قازانج له‌ رۆژگاریان بکه‌ن، چونکه‌ هه‌میشه‌ ئەوه‌یان له‌ می‌شکدا بوو که‌ له‌په‌ر دیسان حکومه‌ت بیانویه‌کیان پی ده‌گریت و په‌لاماریکی دیکه‌یان ده‌دات و هه‌ر بۆ ئەوه‌شه‌ که‌ چاویکی کردووه‌ به‌ هه‌وت چاو، به‌شکو له‌ که‌میندا بیانگریت، به‌لام حکومه‌ت خه‌یالی خاو بوو، چونکه‌ ئەو هه‌موو گرتن و دوورخستنه‌وه‌ و ئازاردان و لێدانه‌، نه‌ک هه‌ر نه‌یتوانی سه‌ر به‌و خه‌باتکه‌رانه‌ شو‌ر بکات، به‌لکو ئەوه‌نده‌ی سه‌ری ده‌رزیه‌کیشی له‌ بیروباوه‌رپیان پی که‌م نه‌کرایه‌وه‌ و ترسی نه‌خسته‌ دلپانه‌وه‌ و ساردی نه‌کردنه‌وه‌، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، هه‌تا ده‌هات، خه‌لکی دلسۆز زۆر و زۆرتی ده‌بوون و هه‌ستی کوردایه‌تی و فیداکاری ئەوه‌ندی تر جۆشی

دهسه‌ند له دلّی خه‌لکدا و به سه‌دان گه‌نج و لاو و خه‌لکی خوینگه‌رم، به نه‌ئینی خه‌ریکی چالاکیی پارتایه‌تی بوون و خو‌یان ده‌خسته مه‌ترسیی گه‌وره‌وه و گویشیان نه‌ده‌دایه. چه‌ند ئینسانی باش و به‌ناوبانگ و فیداکاری ساحیب وه‌زیفه‌ی گه‌وره‌ش که‌وتبوونه به‌شداری له هه‌ندی چالاکیدا و که‌لکیان له وه‌زیفه‌که‌یان وه‌رده‌گرت که تیکرا بووبوو به‌قه‌لغان بو‌یان، چونکه موچه‌خوری حکومت بوون، له‌به‌ر ئه‌وه (ئه‌من) که‌متر شو‌به‌هی لی ده‌کردن. ئه‌مانیش هه‌میشه ئاماده‌بوون که هاورپی قاچاغه‌کانیان دالده‌بدن و له ماله‌کانیاندا بیانشارنه‌وه، جاری وا هه‌بوو به‌شی دوو هه‌لواسین به‌یاننامه و کاغەزی یاساگیان له گیرفان یا له چاوی میزێ دایه‌ره‌کانیاندا هه‌لده‌گرت! ئینجا وه‌نه‌بیت ئه‌مه هه‌ر له سه‌لیمانی وا بووبیت، بگره له هه‌مو شاره‌کانی کوردستان خه‌لک ئاماده بوون بۆ فیداکاری و سوور بوون له‌سه‌ر بیروباوه‌ریان، هه‌ر فه‌رمانیک (پارتی) ده‌ری بگردایه، ده‌سه‌بجی خه‌لک به باوه‌ر و شانازییه‌وه جیبه‌جیبیان ده‌کرد. هه‌روه‌ها له ناوجهرگه‌ی به‌غداشدا، پارتی چالاکیی هه‌بووه، ئه‌ندام و لایه‌نگری دلسۆزی زۆر بوو، بۆیه حکومتیش تا ده‌هات زیاتر گه‌ری تی ده‌ئالاندن و زۆرتر بیانووی پی ده‌گرتن و چه‌پسی ده‌کردن، جار به ناوی "شیوعیتی"یه‌وه و جار به ناوی "ئاشتیخوازی"یه‌وه. مالی غه‌فوور که چه‌مه‌ی لی بوو، که‌وتبووه قه‌راغ شار، به‌ر ده‌رگا که‌یان زۆری ده‌شتایی بوو، دنیاش به‌ره‌و پایز ده‌چوو، گژوگیای ده‌شته‌که زه‌رد و وشک بووبوون، تیکرا خه‌لکی ئه‌و ناوه‌ خاوه‌ن مه‌رومالات بوون، ئیواران به‌باعه‌باع، به‌فیکه‌فیکی شوانه‌کانیشیان به‌ره‌و مال ده‌بوونه‌وه دیمه‌نیکی جوانی لادییان ده‌هتایه‌وه بیر، یه‌کی له‌م ئیوارانه‌ چه‌مه چاوه‌پروانی هاورپییه‌کی ده‌کرد که بیت بیات بۆ کۆبوونه‌وه‌یه‌کی نه‌ئینی له مالی ئه‌ندامیکی پارتییه‌که‌یان، جا وه‌کو چه‌پس و دیل که په‌له‌ی چوونه‌ده‌ره‌وه و بزگاربوونی بی، به په‌له به ژووره‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو. چه‌مه تیکرا

ئەم كۆبۈنەۋانەي پىي خۇش بوو ئەگەر مانگى جاريكىش بوايە، بەو بۆنەيەۋە رۇژى لەۋەۋبەر خۇي دەشت و جلى دەگۆرى، خۇي حازر دەکرد وەكو بچى بۇ سەفەرىكى دور، زۆر جار (زىيرىن) كە وا دەيبىنى، چاوى پىر دەبوو لە ئاو و لە دلى خۇيدا دەيوت: ئۆھ رۇحم دەرچىت، چەن دلى خۇشە چونكە دەچىتە دەرەۋە، سەيرى رەنگى بكە، چۆن سىي و زەرد ھەلگەراۋە! ھەر لە ژوورەۋەيە، ھەتاۋى بەر ناكەۋى. ئۆف دەبى چەند تاقتى چوۋبى لەم ژوورە بچوۋكەدا؟ لەۋانەيە ھەموو دارەراي ژوورەكەي چەند جار ژماردى! بزانيت دريژى چەند ھەنگاۋە و پانىي چەند بستە!؟ ئىستە كە گوئى لە قسەي خەلكى پشت ديوارەكە دەبى، رەنگە زۆر حەز بكات كەوا ئەۋيش لەۋى بوايە، ئاخۇ ئىستە چەند بىرى ناو بازار و گەران و پياسە بكات؟ زىيرىن چاوى خۇي دەسرى و لە بەر خۇيەۋە دەيگوت:

- دەى خوا خراپتر نەدا، بەس نىيە شكور حەپس نىيە و لەبەر چەپۇكى ئەو كافرانەدا نىيە، وەكو دەللىن، نىنۇكى خەلك دەردەھىنن، رەبى مالىان كاول بى!

ئىۋارە دنيا تاريك داھات، رىگەۋبان چۆل بوو، ھاورپىيەكى حەمە ھات بەدايدا و پىكەۋە رىگە دەشتاننەيە چۆلەكەيان گرتە بەر تا گەيشتنە سەر قەبران، ئەۋجا لە جادەي بەينى سلەيمانى و ھەلەبجە پەرىنەۋە و چەند دەشت و شىو كۆلانكىشيان برى، جار جار بە ئەسپايى ورتەورتىكيان دەکرد. زۆرى نەماۋو بگەنە كۆلانى مالەكەي بۆي دەچوون. تەپەي پىي ھات و يەككىك گوتى: زەلام كىتت؟ بوەستە مەرۆ! لەگەل ئاۋردانەۋەي حەمە و ھاورپىكەيدا، دەنگەدەنگ و فىكەفىكى پۆلىس كرىدى بە ھەرا و لە سى لاۋە پەلامارى حەمە و ھاورپىكەيان دا، ئەمانىش تاكو توانىيان رايان كرى، بەلام فايدەي نەبوو، ئاخرى ھەردوۋكيان گرتن و يەكسەرى سۋارى ئۆتۆمبىليان كرىن و برديانن بۇ سەرا.

هاورپیکانیان که له ماله که دانیشتبوون و هر چاوه پروانیان ده کردن، تا دههات له دواکه وتنه که یان زیاتر ده شله ژان. ئاخری یه کیکیان نارد که بچی بزانی مه سه له چیه و بوچی نه گه یشتن! که هندی رویش و گه شته سه ری کولانه که، تاکوته را خه لکی به دی کرد که له بهر دهرگاکیان راوه ستابوون، که پیچی کرده وه، چاوی به ژنیک که وت له سووچی دهرگایه که وه هر ئاخ و ئوفیه تی و له گه ل یه کیک قسه دهکا که له ژووره وه یه و دیار نییه و هر ده لی:

- ئوه روحم دهرچی بویان، ئاخو ئیستا چیان لی بکن؟ کوره که ش نهختی به دوودلییه وه لئی چووه پیشه وه و سلاویتی لی کرد و پرسیی:

- خوشکم ئه وه چی بووه؟ ژنه که به ئه سپایی کیشای به خویدا و گوتی: ئوه دایکیان بمری، رو له توزی له مه و پیش ئه و پیاوخورانه دوو کورپان گرت، ده لین له کوره کورده باشه کانن. کوره که به شله ژاوی گوتی:

- له کوئی؟ که ی؟

- هه روا له و ده شتاییه ی بهرده ماندا، خو فیکه ی پولیس دنیای که پر کردبوو.

کوره که که ئه م خه به ره ناخوشه ی بیست، به په له گه رایه وه بو لای هاورپیکانی و راسته وخو باسه که ی بو گیرانه وه، ئیتر ئه وانیش به شله ژاوی و شیرزه یی بلاوه یان لی کرد و به په له هه ری که یان چون بو ئاگادارکردنی ئه و هاورپیانه یان که وا ترسی گرتیان له سه ره، که خویان بشارنه وه و ئه و شتومه که قه ده غانه ی که هه یانه، بیانگوازنه وه و یه کیکیشیان به تاییه تی نارد بو ئاگادارکردنی عه زیز و غه فوور و مالی کوره گیراوه که ی تر.

شه مسه له گه ل ئه و هه موو ئازایی و وره به رزییه یدا ئه م خه به ره زور کاری تی کرد و ئارامیی له بهر بری، هه تا روژ بووه وه، خه و نه چووه چاوی و هندی جار له خویشی دها و ده گریا. عه زیزی کورپیشی به

ماتی و مه‌لوولی به‌رام‌به‌ری دانیش‌تبوو، بیده‌نگ و سه‌رل‌یش‌یواو. غه‌فوور و زیرینیش‌ئو شه‌وه تا به‌یانی خه‌و نه‌چووه چاویان، زور نار‌ه‌حت و دلگیر بوون، خو زیرین هه‌ر قولپی گریانی نه‌ده‌نیشته‌وه و هه‌ر ده‌یگوت: ئوف‌خوایه، ده‌لئی دلم‌خه‌به‌ری دابوو که وا ئه‌م‌رو ئه‌وه‌نده به‌زه‌ییم پیایدا ده‌هاته‌وه و خه‌فه‌تم بو ده‌خواردا! شه‌مسه هه‌ر له‌گه‌ل هه‌تاوکه‌وتندا عه‌بای دا به‌سه‌ریدا و رویش‌ت به‌ره‌و سه‌را به‌شکو هه‌والئیکی کور‌ه‌که‌ی بزانی‌ت. که گه‌یشته سه‌را، ته‌ماشای کرد جی‌بیک له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌یدا وه‌ستاوه و چه‌ند پولیسیکیش هه‌ر وا دین و ده‌رون، وه‌کو بیانه‌وئ بچن بو شوینیک، لیان نزیک بووه‌وه و به‌په‌روشه‌وه هه‌والئی کور‌ه‌که‌ی پرسى، به‌تایبه‌تی که پولیسیکی ناسیاوی تیدا دین، به‌ره‌وه‌ی جوابیکی پرسیاره‌که‌ی بده‌نه‌وه، بینیی وا حه‌مه‌ی کور‌یان ده‌ست به‌که‌له‌پچه‌وه هیتایانه‌وه‌ی و به‌ره‌و جیبه‌که‌ بردیان، شه‌مسه عه‌باکه‌ی له‌خو‌یه‌وه پنچا، ده‌ستی هیتایه‌وه‌ی و رای وه‌شانند و گوتی:

- بزانه سه‌یریان که! چوون به‌بیست زه‌لام ده‌وری یه‌کیان داوه، ده‌لئی پیایوی کوشتووه، به‌لام نه‌ه، ئیوه‌ه وا له‌پیاوکوژ ناکهن، چونکه له‌خوتانن.

حه‌مه‌به‌که‌له‌پچه‌وه ده‌ستی خسته سه‌ر شانی دایکی و به‌زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه گوتی:

- دایه گیان، ئه‌وه تو که‌ی وا ترسنوک بوویت؟ گوئ مه‌ده‌ری، خو‌ت نار‌ه‌حت مه‌که‌ه و بروره‌مالی.. عاجز ده‌بم ئه‌گه‌ر خو‌ت وا نار‌ه‌حت بکه‌یت.

شه‌مسه وه‌کو شیتی لی‌هاتبوو، نه‌یده‌زانی چی ده‌لئی، دلی په‌له‌په‌لی ده‌کرد، خوین وروژمی بردبوو بو سه‌ر و ده‌موچاوی، له‌تور‌په‌ییدا هه‌موو له‌شی ده‌له‌ری، پییوار و ئه‌وانه‌ی به‌و به‌یانی زوو ده‌چوون بو سه‌ر ئیش، خه‌ریک بوون له‌مبه‌ر و ئه‌وه‌به‌ری جاده‌که‌ کومه‌ل

دەبوون، شەمسەش ھەر دەقیقیراند و دەیگوت: ئاخىر پىم بلىن دەیبەن
بۆ كۆي؟ يەككىك لە پۆلىسەكان گوتى:

- رەوانەى موسلى دەكەن! دايكم ئىتر ھەرا ھەراى چىتە؟ دەپرۆ
بەرۆكمان بەردەن!

شەمسە بە زەردەخەنەيەكى تەوسى قىناوييەو ھە گوتى:

- ھەراھەرا ناكەم، چىتە سەرت گىژ بوو؟ يا ترساي؟ دەك زەندەقتان
بچى! ئىنجا پووى كوردە كورەكەى و دەستى دا بە شانيدا و بە
شيوەيەكى دليرانە و پرپرۆا گوتى: برۆ خواتان لەسەر بىت و خواتان
لەگەل بىت! قور بە سەريان، وا دەزانن كە تويان گرت، ئىتر تەواو، بۆ
كۆي دەچن؟ ھەمەيەك بگرن سەد ھەمەى تر دىتە پىشەو، دلتان
بەو ھۆش نەبىت! خوا خەجالەتتان بكا.. يەك دوو ھەنگاو رۆيشت و
ئاورپكى لە ھەمە دايەو ھە گوتى: خۆ كەلوپەل و جل و شتىشت پى
نىيە!؟

- قەيناكا، پارەم پىيە، چىم پىويست بى دەيكرم. خەفەت مەخۆ.

ئەم قسانەيان دەكرد كە دەرگا كرايەو ھاورپكەى ھەمەشيان بە
كەلەچەكراوى ھىنا و گوتيان:

- دەى سوار بن.

شەمسە كە ھاورپكەى ھەمەى دى، راپەرى و لىنى چووە پىشى و بە
داسۆزى و خۆشەويستىيەو ھە گوتى: فەرھاد گيان ئەو تۆش دەبەن؟
ئۆھ خوا ھەقيان لى بكاتەو. يەكئ لە پۆلىسەكان دەستىكى پىو ھە نا و
گوتى:

- سوار بن. دەى درەنگە.

ھەمە و ھاورپكەى لە ناوھەراستدا سوار بوون و دوو پۆلىس
لەملاولايانەو ھە پۆلىسيكىش لە پشەو، ئۆتۆمبىلچىيەكەشيان ھە
پۆلىس بوو.

جىبەكە ھەرەكەتىكى كرد و شەمسە ئىتر ھەر جنىويكى بە دەمدا
دەھات، بە ھۆمەت و ئەمن و پۆلىسەكانى دا. يەكسەر چووە گەراج

و قەمەرەيەكى گرت و سوار بوو چووه ماله‌وه، به په‌له هەندى
كه‌لوپه‌لى پيويستى خسته بوخچه‌يه‌كه‌وه و هەندى پارەى هەلگرت و
بووك و كورپه‌كه‌ى له مه‌سه‌له‌كه‌ ئاگادار كرد و له‌گه‌ل خوله سوار
بوون، شوين ئۆتۆمبىلى پۆليسه‌كان كه‌وتن به‌ره‌و موسل. كه‌ گەيستنه
كه‌ركووك، جيبه‌كه‌ رووى كرده دايه‌ره‌ى ئەمن، ئەمانيش
ئۆتۆمبىله‌كه‌يان له شوينىكى نزيكه‌وه راگرت.

شەمسە دابەزى ويستى بچى بۆ لايان، له بهر دەرگا پۆليسيك لىنى
هاته پيشه‌وه و گوتى:

- ها دايم بۆ كوئى ده‌چيت؟ چيت ئەوى؟ شەمسە كه زانىى پۆليسه‌كه
كورده، تۆزى خۆى كزۆله كرد و گوتى:

- ئەو كورپه‌ى له جيبه‌كه‌دايه، كورمه، خيترت ده‌گات تەنها ئەمه‌وى
بزاتم پارەى پيني؟ نه‌وه‌كا برسى بيت!

پۆليسه‌ كورده‌كه كه شپرزەيى و حالى شەمسەى دى، به ده‌نگيىكى
نزم گوتى:

- له سلیمانیه‌وه هاتوى؟

شەمسە به ده‌نگيىكى له‌رزۆكى گيراو گوتى:

- به‌لى.

پۆليسه‌كه ناخۆشى و نارەحه‌تى له ده‌موچاويدا ده‌ركه‌وت، دوایى
گوتى:

- باشه، راوه‌سته با بچم پييان بليم، پۆليسه‌كه كه دىى حەپسه‌كان
براونه‌ته ژوورى سه‌ردالانى دايه‌ره‌كه، گوايه بۆ نانخواردن و

پشووڤدان، چووه لای قۆميسه‌ريک، سه‌لامىكى بۆ كرد و گوتى:

- قوربان ئەو ژنه له بهر دەرگايه، دايكى يه‌كێك له‌وه‌ه‌پسانه‌يه،
ده‌يه‌وى چاوى به كورپه‌كه‌ى بکه‌وى و هەندى پارەى بداتى.

قۆميسه‌ره‌كه به كوردیيه‌كى تىكشكاو گوتى:

- پنى بلې با پارەكه‌ بدا به تو، تو بۆى به‌ره، نابى ئەو بيته ژوورى.

- قوربان وا بزاتم له سلیمانیه‌وه بۆ ئەوه هاتووه.

وا ديار بوو كابرای قۇميسەر سەرى قال بوو. ويستى پۇليسەكە لە
كۆل خۆى بکاتەو! چونکە كۆمەلئى كاغەز و فايلی لە بەردەستدا بوو
هەر ئەمدیو و ئەودىوى دەکردن، هەر وەكو بۆ شتیک بگەرئى. بۆیە
بئى ئەوہى سەیرى پۇليسەكە بکات، بە نیوہ تورەبوونیکەوہ گوتى:
- بلئى دوايى.. دوايى.

پۇليسەكە دلئى گوشرا و بە ناؤمىدى ھاتەوہ لای شەمسە و گوتى:
- خوشکم ئەلئىن دوايى..!

شەمسە قورگى پر بوو لە گريان و پرسى:

- تو بلئى نانئى شتیکيان بدەنئى؟
پۇليسەكە گوتى:

- ئەى چۆن دايکم! ئىستا نانيان دەدەنئى و چاشيان دەدەنئى، ئەگەر
خۆشيان ويستيان جگەرەيەك شتیک بکرن، دەنئىرن بۆيان دەکرن، تو
برۆ بۆ خۆت دانئشە و ئيسراحت بەکە، بە چى ھاتووى؟
شەمسە فرمئسكى سرى و دەستى بۆ ئۆتۆمبيلەكەيان درئز کرد و
گوتى:

بەو قەمەرەيە.

پۇليسەكەش بە نارەحەتییەكى ئاشکراوہ گوتى:

- باشە خوشکم، برۆ بۆ خۆت لە شوئنىک پشوويەك بدە و پاش
سەعاتىكى تر وەرەوہ.

شەمسە بە کز و کەساسى گەرەپەوہ لای ئۆتۆمبيلەكە.

خولە و ئۆتۆمبيلچییەكە بە پەرۆشەوہ گوتيان:

- ھا چى بوو ھيشتيان بيئنىت؟

- نە، دەلئىن دواى سەعاتىكى تر وەرەوہ.

ئۆتۆمبيلچییەكە گوتى:

- باشە، ئىستە بۆ كوئى بچين؟ ھەز دەكەى با بچينە ئەو ئوتيلە
لەوہەر دانئشين، تۆش پشوويەك بدە و بەرچايى بکە، ئىنجا
دەگەرئينەوہ.

خوله هەلی دایه و گوتی:

- وهلا کاک رهحمان راست دهکات، خو تو چاشت نهچووته سه زمان.

ئوتومبیلچییه که گوتی:

- دهی بیاندهره دهست خوا، ئه وهنده خوت نارحهت مه که، ئینشاللا هیچ نییه و زوو بهرهلایان دهکن.

شه مسه سهریکی راوه شاند و به گهروویه کی گیراوه وه گوتی:

- خو منیش ههرا داومنه ته دس خوا، لهو زیاتر کیمان ههیه؟! بهلام به خوا له همه زور دهترسم. گریکی زوریان خستووته ژیری و زور به توندی و وردی بهدوایدا دهگهرا!

- هه مووی سهربه رزییه بوی، چهند زیاتر گری بخه نه ژیر، ئه وهنده له دلی میلیله ته کهیدا خوشه ویستتر و به نرختر ده بی، گوی مه ده ری، خو توش یه که م جارت نییه!

شه مسه ئاخیکی هه لکیشا و گوتی:

- خو راست ده که ی. من فییری ئه م شتانه م و قهت واشم لی نه هاتووه، ئه م جاره بو همه زور دلم له م سهگ و کافرانه ترساوه.. خوا تهخت و بهختیان وه رگپیت و ئه م خه لکه رزگار بکات له دهستان.

ئهمه ی گوت و له بهر ئوتومبیلچییه که و خوله ی برازای گوتی:

- باشه با برۆین پشوویه ک بدهین و شتیکیش بخۆین.

له ئوتومبیله که دا شه مسه نیازی نه بوو هیچ بخوات، ئه وانیش دم بو هیچ نابهن، چاری نه ما له بهر دلی ئه وان پارچه یه کی بچووکی سه موونی به چایه که وه خوارد.

ئوتومبیلچییه که ته ماشایه کی سه عاته که ی کرد و گوتی:

- ئیتر برۆین باشه. نزیکه ی سه عاتی کمان رابوارد. خوله و رهحمان ههستان و چوونه لای ئوتومبیله که وه وهستان. شه مسه س گه رایه وه بو دایه ره ی ئه من، ههرا له دووره وه پۆلیسه کورده که ی دی به بهر

دەرگادا ددهات و دهچوو. که لئی نزیک بووهوه، پۆلیسهکه به
ئهسپایی گوتی:

- نۆرهی چوونهمالهوه م بوو، له بهر تو نه رۆیشتمهوه، خۆت نارحههت
مهکه، ئینشاللا هیچ نابیت. ئهمه ی گوت و شه مسه ی پیش خۆی دا و
بردییه ژوورهوه. که گه یشتنه هه وشه که، هه مه چاوی به دایکی کهوت
و به هه په ساوی گوتی:

- دایه! ئه وه هاتی؟ ئه ی مالت به قور نه گیریت، ده تو خوا ئیسته تو
بو وا ده که ی؟

شه مسه له بهر دللی هه مه و هاوری که ی، داخی خۆی کرد به ژیر
زه رده خه نه یه که وه و گوتی:

- ئه ی چۆن نایه م؟

یه کئ له و پۆلیسانه ی له گه لیان ها تبوون، پیتی گوت:

- ئه ی پیمان نه گوتی ده یان به یین بو موسل؟

- ئینجا چییه؟ موسل بیت یان عه ماره بیت، هه ر له گه لی دیم!

هه مه به زه یی به دایکی دا هاته وه، به لام دلپرییه که ی به هه ندی توندی و
توورپی دهربری، گوتی:

- کچی ئاخو بوچی دیت؟ بگه ریره وه، دوا یی کاغه زت بو دهنوسم.

شه مسه به ئه سپایی پیکه نیی و له بهر خۆیه وه گوتی:

- بو خۆت ده لیت، به خوا پیم به پیته وه ده بیت..

دیسان پۆلیس و ئه منه کان کو بوونه وه و هه پسه کان یان کرده وه ناو
جیبه که، موسه له هه یه کیشیان شوین کهوت و ری موسلیان گرت ه به ر
و قه مه ره ی شه مسه و ئه وانیش به دوویانه وه. که به ناو شاری
که رکووکدا تی په رین، خه لک له سه ر جاده و له مبه ر و ئه وه به ره وه،
هه ر که سه یان به نیازی که دهرۆیشتن و هه ست و هۆش یان زیاتر لای
ئیش و کاری خۆیان بوو، هیی وایان هه بوو هه ر نه شهیده زانی که ئه وه
جیتی پۆلیسه یا لۆری به رد و گه چ بوو که به لایانا تی ده په ری،
به لام هه ندیکیشیان که سه رنجیان به لای ئوتۆمیل و پۆلیسه کاند

رادەكىتشر، دەيانزانى كە مەسەلە چىيە، بۇيە ھەندىكىيان لە ژيەر ليۇو ھە دەيانبۇلاند و جىنويان دەدا بە حكومت و بە يەكتريان دەگوت: ئەو ھەتە، چاوت ليۇيە ديسان كورديان گرتوۋە، سەيركە لە ناو جىبەكەشدا چۆنيان دەورە داۋن؟ ئەمنى ھەرامزادە ئەو ھەندە زۆر بوون، خەلك دەبى ھەناسەش بە دزىيە ھەتە، ھەر ئەو ھەندە زانبيان يەككە ھەر بۇنى نىشتمانپەرورەبى لى دىت، زو پىلانكى بۇ رىك دەخەن و راپىچى دەكەن! وا ديارە دەبى يان بىين بە خزمەتكارى حكومت، يا دايم شەق بخۆين و لە ھەپسخانەدا بژين. ھاوريكەى جوابى دايەو ھە و گوتى:

– ھەى قور بە سەريان، بە خوا ھەتا وا بكەن، دوژمنيان زۆرتەر و بەھيزتەر و خويان بېھيزتەر و گلاوتر دەبن! ھىچ دەور نەپۇين، تۆ زۆر باش دەزانيت من خۆم لە ھىچ پارتى و كۆمەلكدا نەبووم، تەنھا ئەو ھەى بوو كە ئەم زۆلم و زۆرەم دەبىينى، ھەندى جار نەمدەتوانى ھەك زۆر كەسى تر خۆم بگرم، بۆلەبۆلكم دەكرد، ھەرچەند گەران، ھىچ ھۆيەكى سىياسىيان نەدۆزىيەو ھەى بۆ گرتنم، ھاتن بلى لەسەر چى گرتيانم؟ كابرايەك لە (شاترلو) كوژرا، منيان گرت، گوتيان دەستى تۆى تىايە! ئەو ھەندەيان لى دام لە ھەپسخانە، تا دوو سى مانگىش دوای بەردانم ھەندى نىشانەى ئازاردان بە لەشمەو ھەى مابوو، خۆ ئەو ھىچ كە ھەر يەكەم شەو ئەم دەستەيان شكاندم و ھەتا ئىستەس باش ئىشى بى ناكريت، منىش لەو كاتەو ھەى سويندم خوارد كە ھەتا ماوم، بە دل و گيان دوژمنى ئەم حكومەتە بم! ھەندى ژنى ھەبابەسەرىش كە چاويان بە دىمەنى ئەو دوو ھەپسە دەكەوت، چاويان پەر دەبوو لە فرمىسك و ئەو ھەى كور يا براى لاوى ھەبوو، دەستى دەكرد بە دوو ھەكردن لە حكومت و لە دللى خوياندا دەيانگوت: خوايە كەس ھەزىزى خۆى وا نەبىنيت لە ناو ئەم زالمانەدا! ھەندىكى دىكەش كەوا كەسوكار يا دۆست و ناسياويان ھەبوو كە چالاكى نەينىيان ھەبى، بە

مهراقه وه پښان هه لگرت تا زوو بچن پښان بلین که شتیکی وایان دیوه
بو ئه وهی ئاگاداری خوایان بن.

حه مه ئه گه رچی نهیده برده سهر خوئی، به لام له دلدا شپرزه بوو،
هه روه ها به زه ییشی به دایکیدا ده هاته وه و له دللی خویدا ده یگوت:
ئاخو ئه گه ر شتیک له م بکه ن، ئه و به سه زمانه چیی به سه ر دیت!
له وانه یه بمریت. جار به جار له گه ل فه ره اد ورته ورتیکیان ده کرد
له باره یی ئه و دیمه ن و شتانه وه که له ریگه که دا ده هاتنه به رچاویان.
به لام گورج بیریان ده که وته وه که بیده نگ بن باشتره، نه وه کا
پولیسه کان لښان تووره ببن و ته ریقیان بکه نه وه و بیده نگیان بکه ن،
به تایبه تی چونکه له که رکوک پولیسه کانی سلیمانیان گوړی و هیی
تازه یان له گه ل ناردن که نه یانده ناسین و ده ترسان له وهی قسه یه کی
سووکیان پی بلین، بویه ئیتر ورته یان لئوه نه هات.

که به لای باوه گوړگوړدا تی په رین، حه مه چاوی برییه گره که ی که
به ئاسماندا هه لده چوو، ئه و ده وروده ری وا رووناک و ئاوه دان
کردبو وه، ده تگوت هه زار خه لکی شاییکه ر و رازاوه ده بینیت، له
ژیره وه سه یریکی فه ره ادی کرد و به بی قسه هه ر ده تگوت به چاو به
یه کتر ده لښان "وه ره تخوا ئه م ئه رز و خاک و خیر و بی ره هیی
نیشتمان و خاکی هه زار ساله ی باوو باپیرانت بیت، بوچی ده بی که
ئه م راستییه بلښت بگیرییت و به او یژریتته زیندانه وه؟ بو ده بی
خوشه ویستی و په رستنی ئه م نیشتمانه ره نگینه ت و ئه وه ی که بیلیت
ئه مه ولاتی کورده و کوردیش هه قی خوئی ئه وئی، له سه ر ئه مه سزا
بدریت؟"

حه مه رووی کرده لایه که ی تر و له دللی خویدا گوتی:

- قور به سه رتان! بمرن و لیک ببنه وه، ئه مه هیی کورده، شیت و هار
ببن هه ر هیی کورده! پوژیک دی کوردیش وه ک گه لانی دیکه ی دنیا
بگات به هه قی خوئی و خوئی و خاکی له ژیره ده ستی دوژمن
ده ربه ینیت و ئازاد و شاد بو خوئی بژی! بو کوئی ده چن!؟

همه لیره‌دا دوو دیر شیعری هاته‌وه بیر که ده‌لی:
 بمرن خه‌یالتان خاوه کورد ده‌مینئ و ههر ماوه
 هیز نیبه کورد بفه‌وتینئ گهل نهمره و ههر ده‌مینئ

قه‌مه‌ره‌که‌ی ره‌حمانیش گوپی دابووه خوی و ههر به‌دوایانه‌وه بوو
 بو ئه‌وه‌ی لییان ون نه‌بن. له‌گهل ئه‌وه‌شدا له هه‌ندئ پیچدا، یان که
 ئوتومبیلئیک به خیرایی ده‌هات و به لایندا تی ده‌په‌ری، نه‌ختی له یه‌ک
 دوور ده‌که‌وته‌وه، به‌لام ههر زوو ده‌که‌وته‌وه شوینیان.
 شه‌مسه که له پشتته‌وه به تهنیا سوار بووبوو، خه‌یال برده‌بووی،
 همه‌ی لا بووبووه‌وه به مناله‌که‌ی جاران: نه‌خوشییه‌کانی،
 چاکییه‌کانی، قسه‌ی خوش و پیکه‌نینه‌کانی، هه‌مووی وه‌ک په‌رده‌ی
 سینما به میشکیدا تی ده‌په‌رین. جاروبار له ماندویتیدا پیلووه‌کانی
 ده‌چوونه سهر یه‌ک، له‌و چاو‌تروو‌کانه‌شدا ههر خوی پیوه‌ده‌بینی،
 تا له‌سهر ده‌نگی تووره‌بوونه‌کانی راده‌چه‌نی که‌وا جنیوی به حکومه‌ت
 و ده‌سته‌ودایه‌ره‌ی دده‌ا، یاخود له خه‌وه‌که‌یدا همه‌ی ماچ ده‌کرد و
 شتی دده‌ایه‌ ده‌ستی که بیخوات و له‌سهر تاسه‌ی ئوتومبیله‌که
 راده‌په‌ری.

کوره‌کانیش مات و بیده‌نگ له پیشه‌وه دانیشتبون، وایان ده‌زانی که
 شه‌مسه نوستوو، به‌زه‌ییان پیایدا ده‌هاته‌وه و چه‌زیان ده‌کرد بنوی.
 جاروبار به ده‌نگیکی له‌سه‌رخو بو خویان قسه‌یان ده‌کرد، به زوری
 نار‌ه‌زایی خویان ده‌رده‌بری، هه‌ریه‌که‌یان به‌سه‌ره‌اتی خوی یا خه‌لکی
 دؤست و ناسیای دی‌گه‌ی‌په‌وه به ده‌ستی حکومه‌ته‌وه و خراپه‌کانیان
 ده‌ژمارد که له برانه‌وه نه‌ده‌هاتن.

لای ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ گه‌یشته‌ موسل، جیبه‌که له به‌ر دایه‌ره‌ی
 ئه‌مندا وه‌ستا که له سه‌را گه‌وره‌که‌ی موسلدا بوو، شه‌مسه و

ئەوانىش ھەر بەدوایانەوہ بوون تاكو بزانن بۆ كوئىيان دەبەن و شويئەكەيان كوئىيە. پاش ئەوہى شەمسە لەو رووہوہ دلتيا بوو، بە رەحمانى گوت كە لى بخورې بۆ مالە ئاشناكەيان كە رەحمانىش شارەزا بوو، چونكە زۆر جار ئەو شەمسە خانى ھىتابوہ ماليان بۆ چوونە (ھەمام عەليل) كە زوووزو لەبەر ئازارى قاچ و ئەژنۆى، ناچارى ھاتن دەبوو. مالەكە خەلكى موسل بوون، بەلام وەختى خۆى بە مەئموورى ھاتبوونە سلیمانى و دراوسىيى مالى باوكى شەمسە بوون. ئەوسا شەمسە تازە شووى كردبوو، جا بە خاووخیزانەوہ ئەوہندە لەگەل يەك تىكەل بووبوون، تەنانت مالە موسلاوييەكە فيرى نەختى كوردى و مالى شەمسەش فيرى ھەندىك عەرەبى بووبوون و بە ئەندازەيەك ھۆگرى شەمسە و مالى باوكى بووبوون، بەبىي يەكتىرى نانىان نەدەخوارد. لەبەر ئەوہ ئىستەش دواى ئەو ھەموو سالا كە ھەردوو لايان پير بوون و مناليان پىنگەبيون و بوون بە پياو، ئىستەش ئەو ئاشنايەتبيەيان نەك ھەر مابوو، بگرە گەرمترىش بوو!

گەيشتتە بەر مالەكە، شەمسە دابەزى و داي لە دەرگا، كورپى مالەكە لىيى كوردوہ و ھاوارى كرده داىكى و ھەموو خەلكى مالەكە بە خۆشى و پەرۆشەوہ ھاتن بە پير شەمسە و ئەوانەوہ، كە شەمسەيان نارەحت و شپرزە دى، ئەوانىش تىك چوون و كەوتنە پرسىنى ھۆى نارەحتەتبيەكەى، ئەويش بە كورتى بۆى گىزانەوہ و مالەكەش گەلى پەرۆش و بەدەنگەوہ بوون و دلسۆزىيان پيشان دا و پياوہكەشيان دللى دايەوہ و گوتى: خەمت نەبىت، ئەگەرچى خۆم ھىچم پى ناكريت، بەلام خزم و دۆست و ئاشناى دەسەلاتدارى زۆرم ھەيە، بەياني دەچمە سەريان، پشت بە خوا رزگارى دەكەن. ھەروہا كورەكانىشى كە يەكئىكيان دكتور و ئەويكەيان مەئموور بوو، بەلئىيان دايە كە ھەرچىيەكيان لە دەست بىت، درىخى نەكەن.

شەمسە بەم قسانە نەختى دلى كرايه وه و ئەو شەه وه به دلىايى سەرى نايه وه و نوست، به يانى رەحمانى نارده وه و خوئى و خوله مانه وه.

هەفتە يەك بە سەر مانە وهى شەمسە دا تى نەپە پىبوو كه به هەول و تەقە لای ماله خانە خويكهى، توانى له گەل ژنى ساحىب ماله كه به كوئى خوار دەمەنى و ميوه و مەنجەلە چىشتە وه سەرى حمە و هاوړيكهى بدەن. دواى ئەو چاوپيکه وتنه به دوو پوژ، ئىوارە يەك كورە مەئموورە كهى ماله كه به ماتى هاتە وه و چرپە چرپيكي له گەل باوك و دايكى كرد و هەندى ماتە ميني داي گرتن، له پاش نەختى، باوكى هەناسە يەكى هەلكيشا و گوتى: به راستى خەبەريكى ناخوشە! چوڻ بهو ژنه به سه زمانهئى بلىين؟ رووى كرده ژنه كهئى و گوتى:

- چار نيبه دەبى تو پيى بلىيت!

ژنه راپهړى و گوتى:

- كئ من؟ وهى چوڻ دلم ديت؟!

- ئەئى چوڻ، خو هەر دەبى يه كئ پيى بلى!

- كورە كه يان هەلى دايه گوتى:

- نا پيوست به كهس ناكا، حمە گوتى: من خوڻم پيى دەلیم. ئيوه هەر باسى واشى لا مه كەن.

دايكي له مەشدا كه ئەركى به شەمسە خان گوتنىشى له كوئ بووه وه، به لام هەم له بەر ئە وهى كه خوئيشى دايك بوو، هەم سەبارەت به خوئە وىستى و تيكە لىئى چەند سالهئى له گەل مالى شەمسە، زور خەمبار و دلته نگ بوو، خەريك بوو بهو داخه وه بچى بنوئ، كه كورە كهئى پيى گوت:

- چونكه ئيوه دەبى به يانى زوو برون بو ئە وهى چاوتان به حمە بكه وئيت، پيوستە له ئىستاه به شەمسە خان بلىيت كه دەبى به يانى زوو هەستن!

ژنه که هەر دههات و دهچوو، له پاشدا چاری نه‌ما، پێش نوستن به
روویه‌کی خۆشه‌وه ته‌ماشایه‌کی شه‌مسه‌ی کرد و گوتی:

- ئو شه‌مسه‌ خان! خو بیریشم نه‌بوو پیت بلیم، عه‌لی ده‌یگوت دیسان
ئیزنی بو وه‌رگرتووین که سبه‌ینی بچین سه‌ر له کاکه‌ حه‌مه‌ بده‌ین!
شه‌مسه‌ به‌ خۆشییه‌وه‌ دووعای خیری بو کرد و گوتی:

- ئینجا بو زووتر پیت نه‌گوتم؟ ژنه‌که‌ به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه‌ گوتی:
- خو راستیش ده‌که‌ی، ده‌بوو زووتر پیت بلیم، داخم ناچی بیرم
چوو. سه‌ریکی بادا و گوتی:

- تازه‌ فریای هیچ نا‌که‌وین.. ده‌ی قه‌یناکا، هه‌روا نه‌ختی
رده‌وپرده‌یان بو کو ده‌که‌ینه‌وه‌.

به‌یانی زوو شه‌مسه‌ و خانه‌خوێکه‌ی و خوله‌ به‌ په‌له‌ سه‌ر و چایان
خواردوه‌وه‌ و که‌وتنه‌ پڕی.

ژنه‌ ساحیب‌ ماله‌که‌ کاغه‌زیکه‌ی پێ بوو، له‌ به‌ر ده‌رگای هه‌پسخانه‌که‌
پیشانی تۆبه‌چییه‌کانی دا و ئه‌وانیش پێیان دان که‌ بچنه‌ ژووری و
یه‌کێک پێشیان که‌وت و دوو سی راپه‌و و پێچی پێ کردن و له
ژووریک دای نان و خوێ لێی دا رۆیشت، نزیکه‌ی نیو سه‌عاتی پێ
چوو، حه‌مه‌ کردی به‌ ژووردا و پۆلیستیک به‌دوایه‌وه‌ و به‌ر له‌وه‌ی
لای دایکی و ئه‌وان به‌جیی به‌یئێ، ته‌ماشایه‌کی سه‌عاته‌که‌ی کرد و
گوتی "له‌ چاره‌کێ زیاترتان نییه‌. بو‌یه‌ چیتان هه‌یه‌ زوو ببیرنه‌وه‌."
ئه‌مه‌ی گوت و چوو له‌ دای دهرگای ژووره‌که‌وه‌ راوه‌ستا. شه‌مسه‌ له
ژیر لێوه‌وه‌ چهند جینوێکی به‌ خوێ و گه‌وره‌ی دا، ئیتر حه‌مه‌ له‌گه‌ل
دایکی ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌ک و چاکی و چۆنیه‌کی گه‌رمیشی له‌گه‌ل
ژنه‌ خانه‌خوێکه‌ی دایکیدا کرد، له‌گه‌ل خوله‌ش ده‌ستیان کرده‌ ملی
یه‌ک.

شه‌مسه‌ له‌ کورده‌که‌ی پرسى:

- ئه‌ی ئه‌وه‌ فه‌رهاد بو نه‌هات؟ تو خوا چۆنه‌؟
حه‌مه‌ له‌ دلدا شپه‌زه‌ بوو، بو‌یه‌ دواى ئیستیک گوتی:

- فەرھاد لە ژووریکى تر بوو، نەیانھێشت بانگى بکەم، قەیناکا، ئەو
 رۆژە دیت و ئیستەش شوکر چاکە.

کابرای پۆلیس سەیریکى سەعاتەکەى کردەووە و گوتى:

- درەنگە خێراکەن! ئەم جارە ژنە خانەخوێکە نەختى بە توندى و بە
 عەرەبىیەکی موسلاوویانە گوتى:

- چى بوو؟ خو هیشتا ئیمە دانەنیشتووین! قیامەت هەستاوە دنیا
 کاول بوووە چى!! پۆلیسەکە گوتى:

- درەنگە، دەبى بڕوات داواى دەکەن!

شەمسە کە بە باشى لى تى نەگەیشت، لەگەڵ ئەوەشدا دلى داخوړپا
 و گوتى: ئەو هەسەسى کى دەکەن؟

هەمە بە زەرەخەنەیه کەووە دەستى خستە سەر شانى داىکى و گوتى:

- دە ديسان دلى خو ت نارەحەت مەکە، ئەمانە ئاگایان لە چىیە؟ خو
 تو زور بەجەرگى، حەز ناکەم وا خو ت ترسنوک پيشان بەدەیت.

شەمسە چاوى لى زەق بوو، دلى کەوتە پرتەپرت و بە حەپەساوى
 تەماشایەکی کورەکەى کرد و بە دەم و لىوێکى وشک و زمانىکى
 قورس کە لە ترس و سەرسامیدا خەرىک بوو نەدەگەر، گوتى:

- بۆچى چ بوو؟ چیت لى دەکەن؟ هەمە بىباکانە گوتى:

- ئەم بەشەرەفانە دەلین کە دەبى من دوور بخريمەو!

شەمسە موچورکىکى پىادا هات و دەستى دا بە سنگىدا و گوتى:

- بۆ کوئى؟ مالیان کاول بىت و تەختیان وەرگەریت!

شەمسە نەختى بىدەنگ بوو و ئىنجا گوتى:

- دەى قەیناکە، هەر لە بازارى مەرگدا نەبىت. شاىە تومانیکی هینا و
 گوتى:

- وەى باوکەرۆ! یارەبى توبە! واى چى خەيالیکم کردەووە! دەبوو زوو
 پىم بلینت.

- ئاخى ماووە نەبوو، دەى ئىتر دلى خو ت نارەحەت مەکە.

- باشە، دەیانەوى بۆ کویت بننن؟ بەکوى زووخواو بن.

حه مه به زه رده خه نه به كه وه گوتی:

- بۆ هه ر كوێیه كه بێت خه مت نه بێت... لێره دا پۆلیسه كه كردی به ژووردا و نه ختی به توندی گوتی:

- دهی ههسته به سه، ماوه كه ته واو بوو!

هه موو هه ستانه سه ر پێ، به ده م هه ستانه وه دیسان شه مسه لێی
پرسی: ئێسته بۆ كوێت ده نێرن؟

حه مه به ده نگیکی نزم گوتی:

- ره وانهی تورکیام ده کهن، له زاخووه ده مبهن، بۆیه دلّت هه چ نه کا.
سه رێکی ژنه که ی ئاشنایانی کرد که به خه مباری فرمیسه که له چاویدا
قه تیس مابوو و گوتی:

- له کاک عه لی بپرسه، ئیتر ئه و باست بۆ ده کات.

شه مسه وشک بوو، کیشای به خۆیدا و گوتی:

- بۆ تورکیا؟! ئه یه رۆ قور به سه رم... کابرای پۆلیس هاواری لێ
کردن و راوه ستا.

شه مسه چاری نه ما، که وته وه سه رومل و ده موچاوماچکردنی
کوهره که ی و بوونکردنی، ئینجا هه مه له گه ل ژنه ئاشناکه شیان
دوو عاخوازیی کرد، ئیتر له گه ل خوله باوه شیان کرد به یه کدا و چونکه
گریان قورگی هه موویانی گرتبوو، به بیدهنگی لیک دوور که وته وه،
حه مه ئاوړیکی لێ دانه وه و به ده ست جاریکی تر دوو عاخوازیی لێ
کردن و ئیتر له پیچی راره وه که دا ون بوو.

شه مسه و ئه وانیش به دلّی ته نگ و چاوی پر له فرمیسه که وه
گه رانه وه.

هه ر ئه و رۆژه، چه ند پۆلیسه ک به موسه له حه یه که له پێی زاخووه
حه مه یان گه یانده دوایین مه خفه ری سه ر سنووری نیوان عێراق و
تورکیا، تاکو له وێوه ته سلیمی مه خفه ری تورکیی بکه ن.

پۆلیسه‌کانی که له موسله‌وه هینابوویان، گه‌رانه‌وه و حه‌مه‌یان به پۆلیسه‌کانی مه‌خفه‌ر سپارد.

مه‌خفه‌ره‌که له شوینیکی شاخاویی سه‌ختدا بوو، چه‌ند دئییه‌کی بچووکی پرشوبلاوی به قه‌دشاخه‌کانه‌وه لیوه دیار بوو، هه‌روه‌ها ناوبه‌ناو زه‌لام و ولاخ و باره‌دار و میوه و شتی وا ده‌بینه‌ران که به‌ملاوبه‌ولایدا تی ده‌په‌رین.

حه‌مه له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که دوا‌رۆژی له خه‌ته‌ردا بوو، به‌لام که چاوی کرایه‌وه و که ده‌بیینی پۆلیسه‌کان به کوردی قسه‌ ده‌که‌ن، له کانگای دلیدا هه‌ستی به په‌یوه‌ندی و تیکه‌لییه‌ک ده‌کرد له‌گه‌لیان، ئه‌گه‌رچی پۆلیسه‌کان هیچ شتیکی واشیان پیشان نه‌دابوو که بچووکتیرین نیشانه بیت بۆ ئه‌م په‌یوه‌ندی و تیکه‌لییه‌.

هه‌رچه‌نده بیته‌له‌که‌شیان به زوری له کاردا بوو هه‌ر خه‌ریکی هه‌لاو هه‌لاو و شفه‌رناردن بوو، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا حه‌مه له هه‌موو رۆژه‌کانی به‌ندیخانه‌ی موسلی دلنیا‌تر بوو.

له ناو پۆلیسه‌کاندا یه‌کیکی که‌له‌گه‌تی به‌عومراچووی سه‌ه‌رو‌ریش ماشوبرنجی سووروسپییان تیادا بوو ناوی (یوسف) بوو، له قسه و جوولانه‌وه‌یدا پیاویکی له‌سه‌رخۆ و به‌حورمه‌ت دیار بوو، له یه‌که‌م فرسه‌تا خۆی له حه‌مه‌ نزی‌ک کرده‌وه و هه‌ندێ پرسیا‌ری لی کرد، ئه‌گه‌رچی پۆلیسه‌که بادی‌نی بوو، به‌لام له تاوا وه‌کو بلب‌ل له‌گه‌ل حه‌مه قسه‌ی ده‌کرد، ئه‌و به بادی‌نی و ئه‌م به شیوه‌ی سو‌رانی.

حه‌مه دوو شه‌و له مه‌خفه‌ره‌که مایه‌وه، رۆژی سییه‌م پینان گوت که‌وا خۆی حازر بکات تا‌کو بیبه‌نه ئه‌وبه‌ری پرده‌که و ته‌سلیمی پۆلیسه‌کانی مه‌خفه‌ری تورکیای بکه‌ن. ئه‌مه نه‌ختی مات‌ی کرد، به‌لام که دیی ته‌نها یوسف و پۆلیسه‌کی تری له‌گه‌ل دین، مات‌ه‌مینیه‌که‌ی ره‌وییه‌وه.

هه‌رسێکیان به په‌له که‌وته‌نه‌ ری، هه‌ندێ له مه‌خفه‌ره‌که‌یان دوور که‌وته‌نه‌وه.. یوسف له‌گه‌ل ها‌ورپیکه‌ی که‌ته‌نه‌ چرپه‌چرپ، یوسف به

هاورپیکه‌ی ده‌گوت: ده‌لیی چی با شتیک بۆ ئەم کورپه به‌سه‌زمانه بکه‌ین؟! گوناحه، ئەویش کورده وه‌کو ئیمه، ئیسته بچین هه‌روا ئەم لاوه بده‌ینه ده‌ست ئەو تورکانه، هه‌ر خوا خۆی ده‌زانیت چیی به‌سه‌ر دینن، خۆت ده‌زانی ئەو سه‌گبابانه چه‌ندیان رق له کورده! ده‌لیی چی؟ هاورپیکه‌ی سه‌ری راوه‌شاند و گوتی:

- وه‌للا خو منیش له‌و رۆژه‌وه که دیومه، زور دلم بۆی ده‌سووتی، هه‌ز ده‌که‌م هه‌رچییه‌که‌م له ده‌ست بیت بۆی بکه‌م، ده‌ترسم ئامر مه‌خفه‌ره‌که پیی بزانی، خۆت ده‌یناسی چه‌ند سه‌گ و سه‌گبابه! که له موسله‌وه ئەمریکی بۆ هات، ده‌لیی ئەسته‌غفیره‌للا له خواوه بۆی هاتوو... یوسف گوتی:

- جاری له‌وه گه‌ری! من تو ده‌ناسم که چه‌ند به‌دین و له‌خواترسی، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌شه هه‌ولم دا تو‌م له‌گه‌ل بی تا بتوانین شتی بۆ ئەم کورپه باشه بکه‌ین. نه دزه و نه پیاو‌کوژه، هه‌ر بۆیه رقیان لێ هه‌لگرتوو که ده‌لیت کوردم!

یوسف سه‌یری هاورپیکه‌ی کرد و گوتی:

- ده‌لیی چی؟ ده‌بی غیره‌تمان هه‌بی و نه‌ترسین، خواش ئەوه‌ی پی خۆشه که جوانکه‌یه‌کی وا بی‌گونا‌ه‌ه‌ر زگار بکه‌ین. هاورپیکه‌ی له سه‌ریکه‌وه هه‌زی ده‌کرد و له سه‌ریکیشه‌وه ده‌ترسا له‌وه‌ی نه‌وه‌کا له پاشان کورپه‌که له شوینیک بگیرێ و مه‌سه‌له‌که ئاشکرا بیی، ئەوسا ئاخو چی به‌سه‌ر ئەمان دینن؟

گه‌یشتنه پرده‌که و راوه‌ستان. یوسف سه‌یریکی هاورپیکه‌ی کرد و گوتی: تو هه‌ر هه‌یچ مه‌که و له په‌نایه‌ک خۆت مات ده، منیش به‌م دۆله‌دا کورپه‌که ده‌به‌م ته‌سلیمی یه‌کی له خزمه‌کانمی ده‌که‌م، دوایی دیمه‌وه لات و پیکه‌وه ده‌گه‌رئینه‌وه شوینی خۆمان، چیت گوت؟

- هاورپیکه‌ی منگه‌منگیکی کرد و به‌ شپه‌زه‌یی گوتی:

- باشه، به‌شکم له مه‌خفه‌ره‌که‌ی تورکیایان پرسی، ئەوسا چی ده‌لییت؟

يوسف دلی گوشرابوو، به ئه سپایی گوتی: مه خفه ری تورکیای چی؟
 بۆچی نایانناسی به گلۆسی جگه ره دایک و باوکیان ده فرۆشن!
 ئه م هه موو قاچاخچییه له کوپوه دین و ده رۆن؟! به تاییه تی بۆ گرتن
 و هه پس هه ر تاقه تیان نییه، خوا خویانه له گیره و کیشه به دوور بن،
 قابیله بین بلین هه پسی هه بوو بۆچی بۆتان نه ناردين؟! دواى ئه وه
 هیچ له ئامر مه خفه ره که مان مه ترسه، ئه و له بهر به رتیلوه رگرتن و
 سه ودا و موعامه له له گه ل قاچچی، چیی له بیره؟! به تاییه تیش
 برواش به من ده کا و وا ده زانیت که له سه دا سه د ئیشه که م بۆ
 جیبه جی کردوو.

هاورپیکه ی گوتی:

- بلیم چی؟ به لام به خوا ئه مه ئیشیکی زۆر پر مه ترسییه، ئه گه ر
 زانیان، رهنگه هه ر یه کسه ر بمانکوژن!

یوسفی داماو سهیریکی کرد که وا مات و مه لوول و بیده سه لات له بهر
 ده ستیاندايه، ده لین برۆ ده روا، راوهسته راوهسته ی و پیتشه وه پیتش
 ده که ویت. له دلی خۆیدا گوتی: چه ند پیاویکی قۆز و لئوه شاهه شه!
 ئاخۆ ئیسته دایک و باوک و که سوکاری له چ حالیکدا بن؟ بۆچی چاو
 بپۆشیت له غیره ت و پیاوه تیی هاوولاتی و هاورپه گه زی؟؟ دوور نییه
 ئه و تورکانه هه ر زوو له کوئی خویانی بکه نه وه و له ناو ئه و دۆله
 چرانه ی کوردستانی ئه و به ردا گوله یه کی پیوه بنین، چی له وانه؟!
 یوسف رووی کرده هاورپیکه ی و گوتی:

- وه ره شتیک بکه یین، دوو سی سه عاتی تر چه ند ته قه یه ک بکه یین و
 بلین (رای کرد له ده ستمان) و خۆی لی ون کردین، له وساوه بوئی
 ده گه رین!

هاورپیکه ی گوتی: وا بزانه ئه وه باشه، به لام ده ترسم سویندمان به دن.
 - تو گوئی مه ده ری، من هه مووی ده خه مه ملی خۆم، سویندیش
 ده خۆم، بۆ ئیشی وا به درۆ سویندخواردن گوناح نییه!
 هاورپیکه ی گوتی: باشه بلیم چی؟ به لام زۆریش ده ترسم.

يوسفيش گوتى: كه واته تو برو بۆ خۆت له شوينىك دانيشه تاكو من ئيشه كه جيبه جى دهكهم. ئەمەى گوت و حەمەى بانگ كرده نزيك خۆيهوه و پيلانهكەى خۆى تى گەياند و گوتى:

به كورتى، دهبەم دهبەمە دەست باوكم، ئەوئيش دهبەمەئيشه (زاخۆ)، ئيتريئمه لهوه زياترمان پى ناكريت. حەمە پهلامارى دەستى يوسفى دا و گوتى: به راستى كاك يوسف تو پياويكى زور مەردى! هەتا ماوم ئەم چاكەيهتم له بىر ناچيتهوه. باوهر بکه دەمزانى تو لهوه كهسانه نيت كه من بدهيته دەست ئەو توركانه. چاوى هەردووکیان پر بوو له فرميسك و كهوتنه رى به ناو ئەو دۆل و شيوه قوول و چرەدا. كاتى هاتنه دەرى، حەمە گوئى له دەنگى منال و قسهى خەلك بوو. زانىى كه گەيشتوونته ئاوهدانى.

يوسف، حەمەى له شوينىك دانا و به پهله خۆى كرد به مالىكى بچووكى سەرپهردا و هيندهى پى نهچوو گهرايهوه. كابرايهكى پيرى ريشسپى لهگهڵ بوو، دەستى حەمەى دايه دەستى و خۆى به پهله گهرايهوه بۆ لای هاوريكهى كهوا هەندى مات و ترساو هاته بهر چاوى و گوتى:

- جهوهەر، لهو ئيشه چاكه پەشيمان نهبيتەوه ها! خوا ئيشى وای زور پى خۆشه، خۆ تۆش پياويكى موسلمان و خواپه‌رستى، ئينجا ئيستە دەبى ئەوهندهى پيوسته بۆ چوونه ئەوبەرى سنوور و خەريكيوون تا ئيشه‌كه‌مان دەكرد و دهگه‌راينه‌وه، ليره بۆ خۆمان دانيشين، ئەوسا بگه‌ريينه‌وه بۆ مەخفەرەكەى خۆمان.

سەر و جگه‌ره‌يان لى داگيرساند و هاوريكهى گوتى:

- دەترسم كه بلين كورەكه راي كرد، بچن ديهاته‌كان بگه‌رين و بيدۆزنه‌وه، به خوا زور له‌وه دەترسم!

يوسف به دلنيايه‌وه گوتى:

- هيچ خەمت نه‌بيت، تا سه‌عاتىكى تر هەر له‌م ناوه‌ش نامينيت هەتا بۆى بگه‌رين.

یوسف و هاوړیکه‌ی به دله‌کوټی راس‌ت و ماته‌مینې درووه
گه‌یشتنه‌وه مه‌خفه‌ره‌که‌یان و تغه‌نگه‌کانیان دانا و یوسف چووه
ژووری نامر مه‌خفه‌ر، دیی سه‌ری قاله به سه‌یرکردن و ژماردنې
ده‌سکه‌وتی‌ئو روژه‌یه‌وه. په‌تووهمه‌ره‌زه‌ی ده‌خسته لایه‌که‌وه و
قوتووه په‌رداخ و پیاله‌ی زه‌رلی و گول‌داری هه‌لده‌گرت و‌ئو کیسه‌ی
گری د‌دا و‌ئوی هه‌لده‌رشت! یوسف به ته‌ریقیه‌کی ده‌ستکرده‌وه
سلاوکی لی‌کرد و گوتی: سه‌عید‌ئاغا! به خوا‌ئم جار‌ه به‌ختم
نه‌یهینا، ئیشه‌که‌م له ده‌ست ده‌رچوو، خوټ ده‌مناسی‌ئوه چه‌ندین
ساله پیکه‌وه‌ین و پیکه‌وه ئیش ده‌که‌ین، هیتشتا قه‌ت دیوته روژیک
خه‌تایه‌ک بکه‌م؟

سه‌عید‌ئاغا له کوټ خه‌یالی لای‌ئو بوو! بی‌ری لای‌ئو قازانجه بوو
که له قاچاخ‌چییه‌کان ده‌ستی که‌وتبوو، بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه چی
هه‌لگری بو خوټی چه‌ند و چیش بنی‌ری بو گه‌وره کاربه‌ده‌ستانی
موسلی! له‌به‌ر‌ئوه به‌بی گوټ‌دانه قسه‌کانی یوسف گوتی:
- ها یوسف! چی‌یه دی‌سان قه‌وماوه؟ مال‌کاول شت چه‌ند گه‌وره
ده‌که‌ی! ئه‌مه‌ی گوت و ده‌ستی برد بو یه‌کیک له قوتووه‌کان، خه‌ریک
بوو بیکاته‌وه.

یوسف به ماتیه‌وه سه‌ری با‌دا و گوتی: زور ته‌ریقم نازانم، چونت پی
بلیم! قه‌ت‌ئوه‌نده که‌ر نه‌بووم. سه‌عید‌ئاغا‌ئم جار‌ه سه‌ری به‌رز
کرده‌وه و سه‌یریکی‌کرد و گوتی:

- بو بو؟ دوور له تو چیت لی قه‌وماوه؟

یوسف به داخه‌وه هه‌ردوو ده‌ستی دا به‌یه‌ک‌دا و گوتی: چه‌پسه‌که رای
کرد! هه‌ر‌ئوه‌نده‌ی تا به جه‌وه‌هرم گوت با بزائم‌ئو ره‌شاییه چی‌یه
له‌وبه‌روه دیاره و دوورینه‌که‌م ده‌ره‌یتا و‌ئاوړمان دایه‌وه، کوړ
نه‌ما، ئه‌رز قوتی‌دا، ئاسمان هه‌لی لووشی، نازانم!

سه‌عید‌ئاغا هه‌ندې شپ‌رزه بوو، شته‌که‌ی ده‌ستی دانا و به په‌روشه‌وه
پرسی: جاری پیم بلی بزائم له‌مدیو لیتان ون بوو یان له‌ودیو؟

- نه بابنه ئه مدیوی چی، له پردهکه په ریپوینهوه و هه تۆژیکی مابوو بگهینه مهخفه ری تورک.

سه عید ئاغا ئاهیکی پیداهاتهوه و گوتی: ئه لهحه مدولیللا، ئه گهر له دیوی خۆمان بوایه، زۆر خهتەر بوو چونکه دوایی دهگیرایهوه، به تایبهتی که شارهزای ئهم ناوه نییه، ئیسته دهیگرن و هه زووش دهیکهن به قوربانی گولهیهک، قور به سه ری! یوسف له دلای خۆیدا گوتی:

- قور به سهر تو! به خوا ئیسته دانیشتوووه، له گه ل باوکم نان و گوین دهخوات.

سه عید ئاغا گوتی: باشه، لای پۆلیسهکانی تر باسی مه که، هه ر بلای بردمان و ته سلیمان کرد، به جه وه ریش بلای ئاگاداری ده می خوی بیت!

سه عید ئاغای ئامر مهخفه ره له ژوور هاته ده ری، پۆلیسهکانی بانگ کرد و پیی گوتن که به نۆره چاودیری پردهکه بکه ن. یه ک دو انیکیشیانی به تفهنگ و دوورینهوه نارده سه ربانی مهخفه ره که.

مام عه بدوللای باوکی یوسفی پۆلیس، هه ر زوو حه مه ی بردبووه ژووره وه و ده ستی شال و شه پکی بادینانی له بهر کردبوو و سه ریشی وهک خویان به ستبوو، به بووکه که ی و منالهکانی گوت که وا له یه کیک له و دیهاتانه ی نزیکیان ئیشیکی به په له ی هه یه، ده چی بۆ ئه وی.

له بهر ئه وه ی (مام عه بۆ)، وهکو بانگیان ده کرد، هه موو ژیا نی هه ر له و ناوچه یه دا به سهر بردبوو، بست به بستی ریگه و بان شارهزا بوو، ده زانی کام ریگه باشه و کام ریگه ریپواری که م پیدادا ده روا و کامه یان سه لامه ته.

حه مه ی دایه پیتش خوی و به قه د شاخهکاندا که وتنه ری تا تاریک دا هات، ئه وسا له سهر کانی و ئاویکی خۆش دانیشتن پشوویهکیان دا.

(مام عه‌بۆ) کیسه و سه‌بیله‌که‌ی ده‌ره‌ینا و سه‌بیلیکی بۆ خۆی تی کرد و خستییه به‌ینی لیبویه‌وه، حه‌مه‌ش جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و نه‌فه‌سیکی لی دا. مام عه‌ولا رووی کرده حه‌مه و به روویه‌کی خۆشه‌وه گوتی:

- ئیتر ئه‌وه‌نده‌مان نه‌ماوه، شه‌ویش له دوویه ده‌نۆین. تاكو سبه‌ینیش خوا که‌ریمه.

حه‌مه، که ته‌ریقی و شه‌رم و ترس و خۆشی، هه‌موو له دلیدا تیکه‌لاو بووبوون، به ته‌واوی شه‌پرزه‌یان کردبوو، سه‌یریکی ئه‌و کابرا پیره، ئه‌و دساله‌یه‌ی کرد که چۆن وه‌کو ئاسک به‌بی وچان ئه‌م هه‌موو دۆل و شاخ و داخه ده‌برئ و ئه‌ویش له‌کن خۆی لاوه و به کورپه‌زای ئه‌و ده‌شیت، کهچی هه‌ندی جار پیتی عه‌یب نه‌بوایه، پیتی ده‌گوت تو خوا مامه گیان با تۆزی دانیشین!

به‌م خه‌یالانه‌وه سه‌یریکی کرد و گوتی: به خوا مامه گیان، رووم نییه سه‌یرتان بکه‌م! به راستی زۆرم ئه‌زیه‌ت دان، یا ره‌بی مالتان ئاوا بیت، هه‌تا ماوین خۆم و که‌سوکارم مه‌نونتانین و له چاکه‌تان ده‌رناچین!

مام عه‌بۆ دوو مژی چاکی له سه‌بیله‌که‌ی دا و ته‌ماشای حه‌مه‌ی کرد و گوتی: کورم باوه‌ر بکه‌ ئه‌م‌رۆ خۆشته‌رین پۆژه له ژیانمدا و باشته‌رین ئیشه که کورپه‌که‌م کردبیتی، به راستی زۆر پیتی سه‌ره‌رزم که ئه‌م ئیشه‌ی کرد و ئه‌م پیاوه‌تییه‌ی له ده‌ست هات، ئیتر هیچ خه‌مت نه‌بیت، کورپی خۆشه‌ویستی منی، تۆ بۆ میله‌ته‌که‌ت وات به‌سه‌ر هاتووه، ئه‌گه‌ر ئیمه‌ش پیاو بین، ده‌بی یارمه‌تیت بده‌ین، هیچ منه‌تی تیا‌دا نییه.

سه‌ریکی راوه‌شاند و چه‌ند جینۆیکی دا به حکومه‌ت و گوتی:
- ئه‌م سه‌گبابانه، بۆیه ویستوویانه بتده‌نه ده‌ست تورک، چونکه ده‌زانن چه‌ند دوژمنی کوردن! ئه‌گینا بۆچی شوینیکی تریان نه‌گوت؟
حه‌مه به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تاله‌وه گوتی:

- ئىستە ئەو ەيان بۇ ەلەستوم كە گوايە باپىرم زابىتى تورك بوو ە
لە شەرى يەكەمدا، ئەمەيان كىردوو ە بىيانوو، دەلەن كەواتە باوك و
باپىرى تۆ كوردى توركبان، بۆيە دەبى تۆش بچىتەو ەئو،
ەەرچەندە ھاوارم كىرد كە ئەمە وا نىيە، ئەو ەتا ەموو خىزانم، باوكم
و مامم و ئامۆزام و خۆيشم ەموو خەلكى ئىرەين و لىرە لەدايك
بووين، فايدهى نەبوو، ەەر گوئىشان لى نەگىرم، ئەمىردەركىردن و
رەوانەكىردنم ەمووى بە دوو رۆژ بىرايەو ە.

مام ەبۇ پەنجەى بە سەبىلەكەيدا ەينا و بە زەردەخەنەيەكى
خۆشەو ەگوئى: ئىنجا خۇ بەر لە شەرى يەكەم، زۆر بەى و لاتەكەمان
لەژىر دەستى عوسمانيدا بوو ە بە سەدان كەسى ئەم ناو ەزابىتى
عوسمانى بوون، كەواتە ەموويان وا لى بكن؟! نا كورى ەزىز،
ئەمە بىيانوو بوو ەبىيانوو، كافىرن، بىدىنن.

ەمە بە ماتىيەكەو ەگوئى: لە ەموو كەس زىاتىر خەمى داىكم
دەخۇم، ئىستە رەنگە ەەر مىردىبىت، ئەگەرچى ژنىكى زۆر ئازا و
بەجەرگىشە، بەلام گىرتن و ەپس و دوورخىستەو ەكەم ئەو ەندە
كتوپر بوو، دەترسم وەكو شىت بەرەو ئەم ناو ەش ەاتبىت.

مام ەبۇ بە روىيەكى خۆشەو ەگوئى:

- خەمت نەبىت، ئىستە ەوالت دەزانىت و دللى خۇش دەبىت! ئەمەى
گوت و گورى دا بە خوى و گوئى:

- دەى كورى ەزىز ەستە با ناوى خواى لى بىنن.

دوو ەنگاو رۆيشت و لەبەر خۆيەو ەگوئى:

- يا رەبى رۆلە (يوسف) سەرفراز بىت وەكو ئەم ئىشە پىاوانەيەت كىرد.

ەزىز و ەندى لە خىزمەكانى بە ەلەداوان گەيشتە موسل و لە
مالى ئاشنا موسلاوييەكەيان كو بوونەو ە و كەوتنە تەگىركىردن لەگەل
مالةكە كەوا چى بكن و چىيان لە دەست دىت. شەمسە ەەر بە
جارىك پەكى كەوتىوو و دنياى لە بەر چاو تارىك بووبوو.

سه‌ری لی شیوابوو، جارئ خوی گورج ده‌کرده‌وه که‌وا بر‌وا بۆ زاخۆ و ئەو ناوه که حه‌مه گوتبووی له‌ویوه ده‌یبه‌ن بۆ سه‌ر سنوور، جارئ په‌شیمانان ده‌کرده‌وه. کورده‌کانی ماله‌که‌ش هه‌ولیان ددا که به هوی خزم و ناسیایانه‌وه هه‌والئیکی بزنان، هه‌ندیکیان ئەگه‌رچی له‌به‌ر شه‌مه‌سه و ئەوان، قسه‌یان نه‌ده‌کرد و هه‌ر هیوایان ده‌خسته دل‌پانه‌وه، به‌لام خویان نائومید بووبوون. زۆر جار که کورانی ماله‌که ده‌هاتنه‌وه و شه‌مه‌سه به‌په‌رۆش و چاوبه‌فرمیسک ده‌چوو به‌ره‌و پیریانه‌وه، له‌به‌ر دلی ئەو هه‌ندی ده‌نگوباسیان بۆ ده‌گی‌رایه‌وه که کئیان ناردوو ه بۆ زاخۆ و کئ چوو ه بۆ لای مودیری ئەمن و به‌م قسانه هیوایه‌کیان ده‌خسته دل‌پانه‌وه.

دوای دوو رۆژ، عه‌زیز به‌ناچاری گه‌رایه‌وه سلیمانی، پاش ئەوه‌ی که له‌گه‌ل ماله‌ ته‌گبیری ئەوه‌یان کرد که رۆژی دوایی شه‌مه‌سه خان له‌گه‌ل یه‌کئ له‌خزمانی ماله‌که‌ بچئ بۆ زاخۆ، چونکه پیاویکی جه‌له‌بچی که له‌به‌ینی هه‌ردوو سنووردا مه‌رومالاتی ده‌کری، وه‌عدئیکی دابوونئ که شه‌مه‌سه له‌گه‌ل خوی به‌ری، به‌شکم له‌وئ بتوانن به‌ (به‌رتیل و دیاری) هه‌والئیکی حه‌مه بزنان. شه‌مه‌سه به‌مه نه‌ختئ دلی خو‌ش بوو و ئاهئیکی هاته‌وه به‌ر به‌وه‌ی که‌وا سبه‌ینی ده‌روات.

لای ئیواره یه‌کئک دای له‌ ده‌رگا، ژنی ساحیب ماله‌که‌ چوو کردیه‌وه. دی کابرایه‌کی ئەفه‌ندی به‌به‌رچه‌یه‌ک و کاغه‌زئکه‌وه له‌ به‌ر ده‌رگایه. هه‌ر ئەمی دی، کاغه‌زکه‌ی دایه‌ ده‌ستی.

ژنه‌که، ئەگه‌رچی نه‌ختئ خوئنده‌وار بوو، زانیی که زه‌رفه‌که‌ش ئەدره‌سی ئەوانی له‌ سه‌ره، له‌گه‌ل ئەوه‌شدا به‌ سه‌رسوورمانه‌وه سه‌ه‌ریکی کابرای کرد و لئ پی‌رسی مالی کئتان ئەوی برا؟!

- مالی دکتۆر عه‌لی!

ژنه‌که‌ش گوتی:

- ئا، فه‌رموون؟

کورده که گوتی:

- نه خیر زور سوپاس، ئیشم ههیه.
ژنه که بهرچنه که ی خسته ئەم دیو دەرگا که و خوا حافیزی له پیاوه که
کرد و به پهله چوو له لای کورده که ی که تازه هاتیوووه مائی و
دانیشتیوو باسی سه فهره که ی سبهینی بو شه مسه ده کرد.
ژنه که کاغه زه که ی دایه دهستی کورده که ی و گوتی:
- کوریک هینای له گه ل بهرچنه یه که ته ماته!
کورده که کاغه زه که ی کرده وه و چاویکی پیا خشانده و سه ری بادا و
گوتی: تی ناگه م! جاریکی تریش خویندیوه، ئەم جاره به دهنگیکی
هه ندی بهرز، نامه که به عه ره بی ئەمه ی تیادا نووسرابوو..

دایه گیان!

من زور باشم زور هه والتان ده پرسم، خانووی تازه م گرتوو، وا
بهرچنه یه که ته ماته م بو ناردن، عافیه تتان بیت. سه لام له هه موو
خزمان ده که م. خانوو ده که م له گه ره کی "گوندک" ه ژماره ی (۳۷) زاخو،
ئیتیر خواتان له گه ل.

کورت

سلیمان

ئه گه رچی شه مسه باش له نامه که ش نه ده گه یشت، به لام به شله ژاوی
چاوی بریبوو ده می کورده که و دهستی خستیوو سه ر دلی، به لام
هه ر که گوئی له ناوی (سلیمان) بو، قریشکه یه کی کرد و دایه هاره ی
گریان، وه کو منال باوه شی کرد به کورده که دا و په لاماری ده ست و
کاغه زه که ی دا، گرتیه باوه شی و ماچی کرد. ماله که له مه شله ژان و
قاو قریشکیان تی که وت و له شه مسه خان ئالان که چ بووه و بوچی
وا ده کات؟! شه مسه نه ختی هاته وه سه ر خو ی و به دهنگیکی نزمی
له رزو ک گوتی: کاغه زی حه مه گیانه، (سلیمان) ناوی ئەوه.

ئىنجا فرمىسكەكانى سېرى و بە زەردەخەنەيەكى وەك ھىي مردوو
 گوتى: بە منالى ھەندى جار بۇ گالته وامان بانگ دەكرد، چونكە زوو
 زوو دەتورا، جا ژنىكى بادىنىش دراوسىمان بوو زورى خوش
 دەويست، ئەو فىرى ئەم ناوھى كردين، دەيگوت (سلو) واتە (سليمان)،
 لاي ئەوان بە يەكىكى تورىنوك دەلئين، ئەو خويشى بە زورى وای
 بانگ دەكرد. كە لە قسەكەى بووھو، شەمسە وەكو بيھوشى لى
 ھاتبوو. مالەكەش دەوريان دا و كەوتنە دلخوشيدانەوھى. ژنە ساحىب
 مالەكە بە شەوقەوھ پىي گوت:

– شەمسە خان، ئەوھ تو چىتە؟ بەو خوايە ئەگەر لە ترسى
 دراوسىكان نەبوايە كە نامەوى ھىچ بزائن، ئىستە لە خوشياندا دەستم
 دەكرد بە ھەلھەكيشان!

نزم گوتى: جارى بيدەنگ بن با بزائين دەبى چى بكەين؟
 كورە مەئموورەكەى گوتى: با سبەينى من بچم بزائم چيىە، سبەينى
 جومعەشە، دەتوانم بەيانى بچم و ئىوارە بگەرئىمەوھ.
 باوكى گوتى:

– نە، ھىچ بە تو ناكريت، دەبى يەكى بچيت كە بتوانى چاوى پىي
 بكەويت و بەشكەم لەگەل خوشى بيھينتەوھ.

شەمسەش چاوى زەق بووبوو، ھەر سەيرى دەمى دەكردن و برىواي
 نەدەكرد كە ئەم قسانە راستن و باسى ھەمەى كورپى دەكەن؟ لە ژير
 ليويشەوھ ھەر ورتەورتى بوو، ژنى ساحىب مالەكە بە
 زەردەخەنەيەكى خوشەوھ دەستى بەرز كردهوھ و گوتى:

– دەزائن كى بچى باشە؟

مىردەكەى قسەكەى قوستەوھ و پرسى:

– كى؟ دايكى عەلى!

– من دەلئيم، من و عەبدولكەرىمى زاوامان بچين لە ھەموو كەس
 باشترە. ئەو زابتە و كەس سەيرى ئوتومبىلەكەى ناكات.

دكتور عەلى كورپى، كە پياويكى ژير و لەسەرخو بوو، گوتى:

- جارئ راوهستن، مه يکەن به هەرا، با له پيشه وه يه کيک بچى بۆ ئەو
ئەدرهسه بزائيت چييه؟

برا مه ئمووره کهى که له و بچوو کتر بوو، گوتهى:

- باشتري شت ئەوهيه، سبهينى من له جياتى شه مسه خان له گەل
محيدين له پيش لورييه که وه سوار بم و بچم، خو ئەو نازائيت که وه
شه مسه خان ناروات، بۆيه ئەو هەر ديت، به تايهت که ئيمه ناتوانين
خه بهرى بدهينى که نهيهت، خوا ده زائيت ئيسته له چ قوژبنىک خزاه
و خهريکى چ که ينوبه ينيکه؟ به کهس نادوزرئته وه، بۆيه ئەو هەر ديت
و منيش بيدهنگ له گەلى دهروم.

باوکى سهرى بادا و گوتهى:

- به لام کورم، ده بى زور ورياي خو ت بيت، نه خه له تاييت هيچى لا
بدرکينيت، بيرت نه چييت که وه پياويکى زور ته نافباز و پوله کييه و
هيچ جنى بروا نييه.

- بابە گيان، له وه مه ترسه، زور چاکى ده ناسم، هەر له ريگه داده به زم
و له گەلى ناچم بۆ زاخو.

- زور باشه، له دوورپيانه کهى ده چى بۆ دهوک، دابه زه.

دايکى عەلى به بيزارىيه که وه گوتهى:

- کوره بابە ئەوهى بۆ چييه؟ نه محيدين و نه شه مسه دين ده چن،
خوم له گەل عەلى ده چم، هه واليک ده پرسم بزائم چييه. با عەلى هەر
توخنى گه ره که کهش نه که وي ت.

له سهه ئەمه ريک که وتن.

ئەو شه وه شه مسه خان له خوشياندا خهوى لى نه ده که وت. له گەل خولهى
برازاي هەر قسه يان ده کرد و دووعاي خيريان بۆ ئەم ماله باشه ده کرد که
چهند به غيرهت و مهردن و چهند به تنگى خه لکه وهن. خوله گوتهى:

- تو خوا کى بروا دهکات ئەم ماله له بهر ئاشنا و ره فقيان خويان و
کورپان بخه نه مه ترسييه وه؟ ئاگات لى بوو که ماليان ده پشکنى، چون
هه نديک خزى نزى کيشمان تا به ينى نه يانده ويرا بين به مالمندا؟

- چاکم له بیره. ئەی هەموو جارێک هەروا نەبووه؟ که شتی کمان لی دهقه ومیت، خۆیانمان لی دهشارنهوه و که تۆزیک دونیاش خۆش دهییت، ماله که بهرناکه ویت.

پاش چهند پۆزیک شه مسه خه بهری همهی وهرگرت و دلنیا بوو که به سهلامهتی گهیه نزاوه ته که رکوک و براوه ته مالی یه کیک له هاوپی خهباتکه رهکانی و جیگهی باش و سهلامهته، ئیتر ئه ویش مالئاوایی له ماله موسلاوییه ناشناکهی کرد و به دووعا و سوپاسیکی زورهوه گهراپهوه سلیمانی و خوی وهک دایکی یه کیک گیراو و دوورخراوه پیشانی خه لک دا. خزم و ناشنا به دزی و ناشکرا دهوریان دا و هاوبهشیی خه م و دهردیان دهکرد و دلیان ده دایهوه! دیار بوو که سه نهیده زانی همه نه جاتی بووه و خوی شار دووه تهوه!

مالی هاوپی کهی همه له گه رهکی (ئاخر حسهین) بوو له شاری که رکوک، هاوپی کهی ناوی (ته حسین) بوو، دوکانی سهوزه فروشیی هه بوو، هه تا بلینی کورپیکی ئازا و به جهرگ و کوردیکی دلسۆز بوو، هه میشه له ناو باره سلق و خه یار و سهوزیه کانییدا به یاننامه و نوسراوی قه دهغه ی دههینا و دهبرد بۆ بلاوکردهوه، زۆر جاری وا هه بوو له بهر ئازایی و چاونه ترسی هه به ریکهوت له تووشبوون و گیران پرزگاری ده بوو! خهزانه که شهش که سی هه بوو، هه له دایکه پیڕی ژنه که یه وه تا مناله کانی هه موو هه روا ئازا و به جهرگ بوون.

دولبه ری ژنی، نهک هه ر ژنیکی گورجوگۆل و زیرهک بوو، خه یاتیکی زۆر چاکیش بوو، هه میشه ماله که یان بهر نه ده کهوت له بهر هاتوچۆی ئەو ژنانه ی بۆ دروونی جلی کوردی و مۆده دههاتنه لای.

که ئیواران میرده کهی دههاته وه، هه ر زوو دولبه ر دهیبرده ژووری خه یاتییه کهی و به وردی هه موو ئەو قسه و دهنگوباسانه ی بۆ دهگهراپه وه که ژنه هاتوچۆ که رهکانی بۆیان گهراوه ته وه یا لی

دهرهیتان به دواندنی شهیتانانهی خوئی، به تاییهتی قسهی ژنی قومیسهریک که زور هاتوچۆی دهکرد و زوو زوو جلی بۆ دههیتنا بۆی بدووریئت. میردهکهشی پوختهی دهنگوباسهکانی دهگهیانده پارتی. جگه لهمهش، دولبهر هاوکارییهکی باشی میردهکهی دهکرد. ههموو نووسراو و بهیاننامه و کهرهسهی قهدهغه و تایپ و ئه و جوره شتانه، دولبهر ریوشوینی بۆ دهوژینهوه و بۆی دادهنان و دهیشاردنهوه و سههرپهرشتیی دهکردن. لهگهڵ میردهکهیدا ناو و قسهی تاییهتیا ههبوو بۆ لهیهکگهیشتن له کاتی پئویستدا.

هههرچهنده همه له م ماله ئاهیکی پیاا هاتهوه، بهلام تا ماوهیهکیش که به شهو خهبهری دهبووهوه، رادهپهری، باوهپی نهدهکرد که ئه مه ئهوه وا لهو چهپسی و دیلی و ترسه نهجاتی بووه! زور جار خهوهکهی لی دهزرا و خهیاڵ دهیبردهوه بۆ مهخفه و سهر سنوور و بییری دهکردهوه که ئهگهر کاک یوسف بترسایه و ئه و پیاوهتییهی لهگهڵ نهکردایه، ئاخۆ ئیستا له کوئی و له چ حالیکدا دهبوو! زور جار له دلی خویدا دهیگوت "تو بلیی رۆژی له رۆژان بتوانیت چاکهی کاک یوسف و مام عهبۆی باوکی بداتهوه؟!"

قسه خوشهکانی ئه و پیرهمیرده دهملهپیکه نینهی بییر دهکهوتهوه لهگهڵ نهسیحهته باوکانهکانی، گورجوگۆلی و ریشه سپیهکهی هه ر له بهر چاو بوو که دههاتن بهدوایدا، ههروهها سهروچاوه هیمنهکهی کاک یوسفیشی هه ر له بهر چاو بوو، به دل بییری دهکردن. ئهوهی له مالی تهحسین دلی حهمهی کردبووهوه، هه ر ئهوه نهبوو کهوا مالیکی چاک و باش و کوردپهروهه بوون و ئهوهنده خزمهتیا دهکرد ههندی جار تهریق دهبووهوه، بهلکو ئهوههیش بوو که (میمکه بهگم)ی دایکی هاوپیکهی، پییریژنیکی زور قسهخوش و بهخزمهت بوو، زور خهمی ئه می دهخوارد، به ئه ندازهیهک، ههندی جار تا حه مه ئاوری ده دایهوه، میمکه به سینییهوه دهیکرد به ژووردا، ئیتر هه ر چای بۆ دههیتنا و

چەرەزى بۆ دەھىنا، ميوەى بۆ دەھىنا، حەمەش ھەرچەندە ھاوارى دەکرد، فايدهى نەبوو، ئەو ھەر لە سەر سىنى ھىنانى خۆى دەروېشت و دەيگوت دەبى بيخۆى، ھەمووى لە لايەك و چاھىنانەكەى لە لايەك. ئەوئەندە چاى بۆ دەھىنا و ئەم بە ناچارى لىى وەردەگرت، ھەندى جار نەيدەخواردەوہ يا لە بىرى دەچوو. كە گوئى لە دەنگى پىنى ميمكە دەبوو كە دەھات شتىكى ترى بۆ بھىنيت، رادەپەرى و بە پەلە پيالە چايەكەى دەپشە ناو دەستشۆرەكەى تەنیشتيەوہ. ھەروہا ميمكە ھەر دوو سى رۆژ جارئ جلى بە حەمە دادەكەند كە بۆى بشوات، ھەرچەند دەيگوت بە خوا پوورى گيان، بە خوا تازە لە بەرم كردووہ، ھىشتا گەرديان لى نەنیشتووہ، فايدهى نەبوو. ھەندى جار حەمە تاقەتى نەدەبوو ئەوئەندە خۆى بگوريت، جلە پاكەكانى دەدايە دەست و دەيگوت ئەمەتا جلە پيسەكان! ھەر بۆ ئەوہى ميمكە نارەحەت نەبىت، چونكە دەيزانى ئەو واى پى خوشە و ئەو ھەموو بە تەنگەوہ بوون و بەدورھاتەى، خۆشەويستى و بەزەببە كە بەرامبەرى دەرى دەبريت.

سى مانگىكى پىچوو كە حەمە لەو مالاەدا بە دلنياى مایەوہ، دواى ئەوہ رۆژىك پاش ناشتاكردن، خىزانەكە ھەر كەسەى چووبوو بە لای ئىش و كارى خۆيەوہ، دولبەر و خەسوشى خەرىكى مالكوكدنەوہ و شتنى پيالە و قورى بوون، بە پەلە دراوسىيەكيان خۆى كرد بە مالدا و گوتى: دولبەر خان، خىراكە كاك تەحسین لەسەر تەلەفون بانگت دەكات، زۆر پەلەيەتى، زووكة! دولبەر دللى داخوريا و لە دللى خويدا گوتى: "يا خوا خىر بى، ئاخو چى قەوماوہ پەلەيەتى!" بە پەلە شتەكەى دەستى دانا و پەلامارى عەباكەى دا و بە لوقىك خۆى گەياندە مالاەكە و تەلەفونەكەى ھەلگرت و گوتى:

- ھەلاو! تەحسین چىيە خىرە؟

- چاك گوئ بگرە، ھەر ئىستا منالەكان و دەفتەر و كتيبيان بەرەو برون بۆ مالى خالت، دەعوەتيكى زۆر گەورەيان كردووہ و ئىوہش لەوى بن! دولبەر رەنگى ھەلبىرزا و گوتى:

- باشه ئەى رەسمە گەورەكە چى لى بگەم؟
- ئەوئىش بە ديارى بەرە بۆ ئەوان، ھەر بۆ ئەوانىشم كرىبوو. دولبەر
لەبەر مالاكە ئەوئەندەى پى كرا، خۆى ھىمن كردهوہ و مائئاوايى
ليكردن و گەراپەوہ مالى و ھەر لە رپوہ خەسووى بانگ كرد و بە
شپرزەيى گوتى:

- ئاى قور بە سەرم! بە خوا دەبىت شتىكى گەورە قەومايىت و رەنگە
ھەر ئىستا پۆليس و ئەمن بىنە سەرمان، ئىنجا نازانم كاكە
مىوانەكەمان چۆن دەرباز بگەم! ئىنجا راي كرده لاي ھەمە و
مەسەلەكەى تى گەياند تا بە پەلە خۆى حازر بكات.

مىمكە زو و عەباكەى دا بە سەريدا و چوو بۆ مالى برازاكەى كە
ھەروا دوو خانوو لىيانەوہ دوور بوو، ئۆتۆمبىلىكى شىرى ھەبوو.
مىمكە چرپەچرپىكى كرد لەگەل كورەكە و بە پەلەپرووزى ھاتەوہ
مالى و بە بووكەكەى گوت كەوا برازاكەى ھەر ئىستا دەگاتە لايان.

دولبەر بە شپرزەيى ھەندىك وردەكاغەزى خستە كىسەكەيەوہ،
ھەمەى بانگ كرد و خىزا خۆيان گەياندە ئۆتۆمبىلەكە، ئەمان خەرىك
بوو سوار بن و (موسەلەحە) يەك و جىبىكى ئەمن و پۆليس گەشتنە
بەر دەرگاكەيان و ئەمانيان دابەزاندى و گىراياننەوہ ژوورى و پۆليس
و ئەمن دارژانە ھەوشەكەيانەوہ. ھەر زو و قۆمىسەرەكەيان لە
دولبەرى پرسى:

- تەحسىن عەبدوللا چى تۆيە؟ دولبەر عەباكەى باش لە خۆيەوہ
پىچابوو، گواپە شەرم دەكا لەو ھەموو پۆليس و ئەمنە! كە لە
راستىشدا خۆپىچانەوہكەى لەبەر كىسە كاغەزەكە بوو كە پىيى بوو،
دولبەر و رەى خۆى بەرز كردهوہ و گوتى:

- من خىزانى ئەوم، دەستىكىشى بۆ مىمكە درىژ كرد و گوتى: ئەمىش
دايكەتى.

قۆمىسەرەكە ئىنجا روى كرده ھەمە و گوتى:

- ئەى ئەم كورە چىتانە؟

- پوورزامة، هاتبوو به دوامدا بچين سهريك له خزميكي نه خووشمان بدهين له خهسته خانه. ئەم پرسيار و سهركردنه سه رهه ي دولبه ر، له لايهن كابراي قوميسه ر و ئەمنه وه، هه موو له شي كرد به ئاره ق و هه ستي به له رز ده كرد له ناوسكيدا، خهريك بوو چۆقه ي دداني بيت، زۆريشي له ترسي هه مه بوو كه ئەگه ر ئيستا بيگرن، چيي به سه ر بينن. بيجه كه له كاغه زه كاني ژير هه نگلي.

ميمكه رهنگي مردووي لي نيشتبوو، له دلدا هه ر دووعاي ده خوينا و هاواري خواي ده كرد و له خويان زياتر خه مي هه مه ي به سه زماني بوو.

ئهن و پۆليسه كان روويان كرده هه يوان و ژووره كان. دولبه ر هه ر ئەوه نده ي نه مابوو گه شكه بكات كه بيني وازيان له هه مه هينا و روويان كرده ژووره كان، ديار بوو هه مه يان نه دهناسي، به تايبه تي كه هه مه له لاي حكومه ت ئيستا ده بوو له هه پسحانه ي توركي ا بيت. يا له وي له ناويان برديت. بۆيه هه مه ش زاني كه نه يانناسي، له هه وشه كه دا هه ر بۆ ده رفه تي ده گه را، به لام هيج ماوه ي نه بوو، چونكه پۆليس له به ر ده ركي هه وشه راوه ستابوون، هه نديكيش له هه وشه بوون. هه مه دامابوو له گه ليان راوه ستيت نه وه كو بيناسنه وه، به ته نيا بچيت له ژوورئ دانيشيت رهنگه بلين خۆي ده شارپته وه، ناچار له گه ل كوره ئۆتۆمبيلچييه كه ي برازا كه ي ميمكه له لايه كي هه يوانه كه راوه ستان و ورته ورتيان ده كرد، پۆليس و ئەمن هه موو ژووره كانيان سه ره و ژير كرد و هه رچي له و ماله دا هه بوو، هه موويان په رشوبلاو كرده وه و هيجيان نه دۆزييه وه، به كيكيان به دهنگيكي وهك هه ره شه گوتي:

- ده با ئيتر له گه ل سلق و كه رهوز نه شه ره بلاو بكاته وه! ئيستا ده بينيت نه شه ره بلاو كرده وه چۆنه! پووي كرده دولبه ر و گوتي:

- دوكاني چاكتان داناوو...ها؟

دولبه ر رقي هه سته و نه ختي به توندي گوتي:

- دوکانمان چیه تی؟ کابرا به زهرده خنه وه سهیری کرد و سهیری راوه شاندا و گوتی:

- ئیستا ده زانیت! که هاتی سهیری بدهیت له چه پسخانه، ئه وسا پیت ده لیت. دولبهر سر بوو، زانیی که ته حسینیان گرتووه. له پشکنینی ژوور بوونه وه و خهریک بوون برۆنه ده ری، که یه کینک له ئه منه کان چرپه چرپیکی به گویی قومیسهره که دا کرد و له ژووره که هاته ده ری ههردووکیان به جووته چوونه بهر ده می همه. قومیسهره که سهیریکی کرد و گوتی:

- ناوت چیه؟ همه هه ندیک ده می تیکه لوپیکه ل بوو، گوتی: قادر مسته فا.

- کوا هه ویه که ت؟

همه دهستی برد بو گیرفانی به رباخه لی. هه ویه کی بو ده رهینا که ماله موسلاو بییه که بو یان دروست کرد بوو.

- دوکانی چیت هه یه له چه مچه مال؟

- دوکانی کوتا لفرۆشتن.

- ده بی بییت له گه لمان.

- بوچی چیم کردووه؟ من به میوانی، به یانی هاتووم و ئاگام له هیچ نییه!

- ده بی بییت، چونکه هه ندی پرسیارت لی ده که یین.

همه زانیی که ئه وه ی چرپانندی به گویی قومیسهره که دا، شیوه ی کردووه. همه شله ژا و هاته وه بییری که رهنگه ئه وه ده موچاوه ی دیییت.

همه یان سواری جیب کرد و برازا که ی میمه که شیان برد و رویشتن. دولبهر و خه سووی به جاریک سهریان لی شیوا. هه رچه نده که س به پریاسکه که ی بن هه نگلی دولبهری نه زانی، به لام له بهر میرده که ی و همه ی قاچاخی به سته زمان که به هه زار فه لاکه ت له ده ستیان نه جاتی بوو بوو، ئیستا بیناسنه وه، ئاخو چ به لایه کی به سه ر بینن!؟

دولبەر که وته هه‌لپه‌ه‌لپ له ناسیاو و خزم و کەس و بە پەله خۆی گەیانده ژنی قۆمیسەرەکه‌ی ئاشنای که بەشکم بە هۆی می‌رده‌که‌یه‌وه هیچ نه‌بی، هه‌والیکیان بۆ بپرسیت.

ژنه‌که هه‌ندێ شیتۆکه بوو، هه‌ر زوو که‌وته دل‌دانه‌وه‌ی دولبەر و گوتی:
- خه‌مت نه‌بیته هه‌ر ئیستا هه‌والیان ده‌زانی. پەلاماری ته‌له‌فۆنی دا و له‌گه‌ل می‌رده‌که‌ی قسه‌ی کرد و بۆی گیرایه‌وه. دوا‌ی نیو سه‌عاتیک ئه‌ویش ته‌له‌فۆنی کرده‌وه و گوتی:

- ئیسته دیمه‌وه مالمی و پیتان ده‌لیم.

دولبەر داما که خه‌به‌ر بنی‌ریت بۆ دایک و که‌سی حه‌مه یا چی بکات! ناخ‌ری ناچار جوابی بۆ ناردن.

جاریکی تریش سه‌ری مالمی قۆمیسه‌ری دایه‌وه، پیاوه‌که هاتبووه‌وه مالمی و به‌ ماتیه‌که‌وه هه‌موو شتیکی گیرایه‌وه و گوتی:

- وه‌لا چیت لی بشارمه‌وه، چوومه بنجوبناوانی، مه‌سه‌له‌که ئه‌وه‌یه هه‌ندێ گیراون له‌ به‌غدا و له‌ژێر ئه‌شکه‌نجه و ئازار، راستیان له‌سه‌ر چه‌ند که‌سیک گرتووه و ناوی می‌رده‌که‌شتیان هیناوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ش وا له‌په‌ر چووبوونه دوکانه‌که‌ی و ده‌شلین زۆر شتی لی گیراوه، ئه‌و کورپه‌ش که‌وا ده‌لین له‌ حه‌پسحانه‌ رای کرده‌وه، ئه‌ویش زۆر شتی له‌سه‌ره و تازه ره‌وانه‌ی به‌غداش کران.

دولبەر گه‌رایه‌وه مالمی و به‌ هه‌ردوو چه‌پۆک کیشای به‌ سه‌ری خۆیدا و گوتی:

- به‌ خوا تازه ته‌واو، هه‌ردووکیان تیدا چون، ده‌یانکوژن!

شه‌مه‌سه دیسان به‌ هه‌له‌داوان و په‌رۆش و ده‌له‌کوئی گه‌یشه‌ته که‌رکووک بۆ مالمی دولبەر، هه‌ردوو لایان په‌ریشان بوون. شه‌مه‌سه ئه‌م جاره وه‌ی به‌ردابوو، هیچ ئومیدی نه‌مابوو، ده‌یگوت تازه ئیتر حه‌مه‌ چوو، ره‌نگه ئیتر نه‌بیینمه‌وه!

دوو شه‌وی زۆر ناخۆشیان برده‌ سه‌ر. شه‌مه‌سه ده‌یگوت و میمه‌که بۆی ده‌سه‌نده‌وه، دولبەر قسه‌ی نه‌مابوو، وه‌ک بیهۆشی لی هاتبوو، ده‌تگوت خۆلی مردووی به‌سه‌ردا کراوه!

ئەگەر چى شەمسە بىئومىد بووبوو لە كۆرەكەى، بەلام لەگەل ئەو شەدا
شەوئى راپەرى و گوتى:

- بەيانى خۆم دەگەيەنمە بەغدا، بە ھۆى ناسياويك، كەسئىكەو،
بەشكو ھەر بزەنم چىيان لئ ھات. دولبەر گوتى:
- منيش خەرىك بووم وا بلىم، كەواتە بەيانى زوو خۆم و خۆت
دەكەوينە رئ ئىنشاللا.

بەيانى شەبەقى ھەستان نوپژەكانيان كرد و خەرىكى خۆيان بوون،
مىمكەش بەو دلە شكاو و نارەحەتتەو كە نەيدەزانى مالەكەى ئەوئىش
چى لئ دەكەن! بەلام ئەوئى لە بىر نەچوو كە شەمسە خان ميوئىانە
و بىئارام و چاوبە فرمىسكە، لەبەر ئەو سەرەرائى ھالى خۆى، ھەر بە
دەورى ئەودا دەھات و ھەمىشە خەمى ئەوى بوو. ئەو بەيانىيە بە
ناچارى و زۆرى مىمكە دانىشتن نان و چايەك بخۆن، ئىنجا بكەونە
رئ، شەمسە لەبەر دلئ ئەو پىرئژنە دەروونكراو و دلئسۆزە، چايەكى
خستە بەردەمى خۆى و دەستى كرد بە تىكەھەلدانى. ماتومەلوول،
خەيال بردى و بە دەورى ھەپسخانەكانى بەغدادا سووراندیەو و
ھەمەى كورئ دەھاتە بەر چاو كە رەنگە ئىستا لەژىر چ
ئازاردانىكدابىت! وەرە خوايە بكە بە ھەزار بەدبەختى و شەونخونى و
زەحمەت و ھىلاكى كور گەرە تا پىئى دەگەيەنیت، كەچى ھەروا بە
ئاسانى زۆردار و درندە لە باوہشتى دەر بھىنن و بەبئى ھىچ تاوان و
گوناهئىك ببەن و بە كەيفى خۆيان ئازارى بەدن يا بىكوژن. ھەروا
بىخەم و بىياك، ھەر وەك شتئىكى بىيەھا و سووك و بىگيان يا
جانەوەرئىكيان كەوتبىتە بەر دەست! بىر لەو ناكەنەو كە ئەو
كەسەى وا ئازارى دەدەن و دەيكوژن، چەند خۆشەويست و نازدارە
لاى كەسوكارى! ئەو دارەى ئەوان بىياكانە بۆى رادەوہشتىن، يەكئىك
ھەيە ئەو جىدارە بە فرمىسكى چاو بشوات و دلئ خۆى بكات بە

قه‌لغان بۆی تا داره‌که بهر دلّی ئەم بکه‌وئ له‌جیاتیی ئەو که ئەو که‌سه‌ش دایکیه‌تی.

شه‌مسه، به لکی سه‌رپۆشه‌که‌ی فرمیسه‌که‌کانی سڤی و ده‌ستی برد بۆ پیاله‌ چاکه‌ی. که دراوسیکه‌ی ئەو دیویان له سه‌ربانه‌وه سه‌ری شوڤ کرده‌وه به سه‌ر حه‌وشه‌که‌یاندا و به په‌رۆش و شپڤزه‌یه‌وه قیژاندی: "دولبه‌ر خان! دولبه‌ر خان! رادیۆ بکه‌نه‌وه، به‌غدا هه‌رایه‌که ده‌لّیی قیامه‌ت هه‌سته‌وه!" ئەمه‌ی گوت و رای کرده‌وه خواری.

دولبه‌ر به حه‌په‌ساوی رای کرد چوو رادیۆکه‌ی کرده‌وه و به ترس و ده‌ستیکی له‌رزۆکه‌وه خسته‌یه سه‌ر به‌غدا، دلّیشی که‌وته په‌له‌په‌ل و چاوی زه‌ق بوو، خه‌ریک بوو له هۆش خۆی بجیت، چونکه نه‌یده‌زانی چییه! هه‌ر مارشی عه‌سه‌که‌ری بوو. شه‌مسه و میمه‌که رایان کرد بۆ لای که بزانی چی بووه! دولبه‌ر حه‌په‌سابوو، ئیشاره‌تی کرد که جارێ بیده‌نگ بن. مۆسیقای عه‌سه‌که‌ری ته‌واو بوو، یه‌کی به گه‌رمیه‌وه هاواری کرد و گوتی:

"هاونیش‌تیمانییه خۆشه‌ویسته‌کان، وا رۆله دلّسۆزه‌کانتان بناغه‌ی خیانه‌تیان هه‌لته‌کاند، خه‌راکه‌ن وه‌رن له ده‌وری شوڤشه‌که‌تان کۆ ببه‌نه‌وه، وا به‌غدامان پاک کرده‌وه له نۆکه‌ر و پاشماوه‌ی ئیستیعمار، له خائینانی میله‌ت."

دولبه‌ر یه‌ک قه‌ریشه‌ی کرد و په‌لاماری شه‌مسه‌ خان و خه‌سووی دا و گوتی:

- ئای هاوار خوايه، ئەمه چییه! ده‌می تیکه‌لۆپیکه‌ل بوو هه‌ر ئەوه‌نده‌یان زانی له‌ملا و له‌ولایانه‌وه ده‌نگی هه‌له‌هه‌له به‌رز بووه‌وه، توژیکی پی نه‌چوو بوو به هه‌را له کۆلانه‌که‌دا، یه‌کیک به په‌له و به‌سته‌کۆله له ده‌رگاکه‌یانی دا، ده‌رگایان کرده‌وه، ئاشنا و دراوسی دارژانه‌ حه‌وشه‌که‌یانه‌وه، هه‌ندیک هه‌لده‌په‌رین و هه‌ندیک سلّاوتیان هه‌دا و هه‌ندیک حه‌په‌سابوون، رادیۆش په‌یتا‌په‌یتا ته‌له‌گرافی پشتیوانی سوپای عێراقی ده‌خوینده‌وه.

شار به جارێک ورووژا، هەندیک لە خۆشیاندا جێیان بە خۆیان نەدەگرت، هەندیکی تر که سەر بە پڕۆیمی نوکەری بوون، بە جارێک کۆستیایان کەوت و لە ترساندا خزانه ماله‌کانیانەوه و نه‌یانده‌وێرا بینه دەری. هەروا یەک دوو سەعات پاش بلاوکردنەوه‌ی به‌یاننامه‌یه‌کی شۆرش، پارتیش بروسکه‌یه‌کی پیرۆزبایی بۆ سەرکردایه‌تی شۆرش نارد، تیایدا پشتیوانیی پارتی و گه‌لی کوردی بۆ دەربرین. دوا‌ی چەند پڕۆژیک سەکرده‌یه‌تی شۆرش لیخۆشبوونیکی گشتیی بۆ هەموو به‌ندییه‌ سیاسیه‌کان دەرکرد، هه‌مه و ته‌حسین و سه‌دان خه‌لکی گه‌راوی تریش که چەندین سالیان له‌ به‌ندیخانه‌کانی ئه‌و پڕۆیمه‌ پيسه‌دا به‌سەر بردبوو، هەموو به‌ردران که ته‌نانه‌ت هەندیکیان پڕۆیشتنی ئاساییشیان له‌ بیر چووبوووه‌! یا رایان ده‌کرد یا زۆر له‌سه‌رخۆ دەرپۆیشتن!

شه‌مسه به‌ دلێکی پڕ هیواوه‌ گه‌رایه‌وه‌ سلیمانی و خزم و که‌سی تیی ئالان، هەموو له‌ خۆشیاندا وه‌ک له‌ جه‌ژندا بن وابوو، ده‌ستیان ده‌کرده‌ ملی یه‌کتري و گه‌ردنتازاییان له‌گه‌ل یه‌ک ده‌کرد، به‌ تايبه‌تی ئه‌و مالانه‌ی که کور و خزم و که‌سوکاریان له‌ چه‌پسخانه و خۆشاردنه‌وه‌ پزگاریان بووبوو.

پاش ده‌ دوانزه‌ پڕۆژئ، عه‌زیز و براده‌رانی و ژماره‌یه‌کی زۆری کورد له‌ هەموو شاره‌کانی کوردستانه‌وه‌ به‌ ناوی وه‌فدی کوردستانه‌وه‌ روویان کرده‌ به‌غدا بۆ دەربرینی پشتگیری و دل‌سۆزیی کورد به‌رامبه‌ر به‌ شۆرشه‌که. هەر له‌و پڕۆژهدا که خۆپیشاندانی وه‌فدی کوردستان له‌ ئیواره‌که‌یدا کرا، ده‌ستوری کاتی عێراقیش بلاو کرایه‌وه‌ که له‌ مادده‌ی سێیه‌میدا گوترابوو "عه‌ره‌ب و کورد له‌ نیشتماندا هاوبه‌شن و ئه‌م ده‌ستوره‌ ددان به‌ هه‌قه‌کانیاندا ده‌نی." خه‌لکی شاره‌کانی کوردستان که گوییان له‌م ده‌نگوباسه‌ خۆشه‌ بوو که رادیۆ بلاوی کرده‌وه‌، دیسان کردیانه‌وه‌ به‌ جه‌ژن و شایی و هه‌له‌په‌رکی.

ھەممە گەراپەوھە سەلیمانی، ئەمجا بە سەر بەستی و بەبێ ترس دەھات
 و دەچوو، بە ئاشکرا خەباتی دەکرد و زۆر سەری قال بوو، چونکە
 ھەمیشە لە گەڵ ھاوڕێکانی خەریکی رێخستنی کاروباری پارتهکەیان
 بوون، تاوھکو بتوانی بە باشی دەوری خۆی ببینیت لە پاراستنی
 شۆریش و بەجیگەیانەندنی ئامانجەکانی خۆیدا. شەمسەش سوورە
 سووری پومەتی بوو لە خۆشیی کۆرەکانی، خۆی و کۆری ئەو
 ھەموو خەلکانە تر و ئەو وەزە و ڕووداوەی کە بە خەونی
 شەوانیش بە بیردا نەدەھات، وا زوو بە گروپفیک دامودەزگای ئەو
 رژیما کۆنەپەرستە نۆکەری بیگانە، کۆشک و تەلاری سەرەونوگم
 ببیت.

شەمسە کە لە بەر سەماوەرە کەدا دانیشتبوو چای تی دەکرد بۆ
 ھەندئێ خەزم و کەسی و تریفەیی بووکیشی بۆی دەگیران، شەمسە
 ھەستایە سەر پێ و دەستیکی بە سەر و دەسمالە کەیدا ھینا و بە
 ڕوویەکی خۆشەوھە سەیرێکی جەماعەتی کرد و گوتی:
 - خوا بە قوربانی بێم، چەرخێ چۆنی لایە! دوو مانگ لەمە و پێش ئەم
 وەختە، لە چ حالێکدا بووین، ئۆھ بچێ و نەبەتەوہ!
 ھەمە پیکەنی و گوتی:

- دایە نایەت لە گەلم؟ بە تەمام ھەفتەیی داھاتوو سەریکی مام عەبۆ
 و کاک یوسف بەدەم دەزانی کە گیرامەوہ، لە خۆم زیاتر خەمی ئەوانم
 بوو؟

- ئەی گیان! چۆن نایەم، بەلام دەبێ سەریکی مالی زبێدەخانیش
 بەدەین زۆر چاکەیان بەسەرمانەوہیە.

- نەک جارێ، دوو جاریش سەری ئەوان دەدەین، لە چوونیشدا و لە
 گەرانەوہشدا دیارییان بۆ دەبەین. بە لای منەوہ چاکەیی ئەوان لە ھیی
 مالی کاک یوسف گەلیک زیاترە، چونکە یوسف و ئەوان ھیچ نەبیت،
 کوردن بەلام ئەوان عەرەبن! چاکەکیان تەنھا لە ڕووی وەفا و
 پیاوہتی و بەشەردۆستیەوہیە.

تریفه سینیه‌که‌ی گرت به ده‌ستیه‌وه و پیاله‌کانی کۆ کرده‌وه و له دلی
خۆیدا گوتی:

- ئۆخه‌ی خوايه گيان! له هه‌مووشی خۆشتر ئه‌وه‌یه که ئیتیر له
کۆچه‌ریتی و مالگۆرکی و ئه‌م گه‌ره‌ک و ئه‌و گه‌ره‌ک بزگارمان بوو.
با ئیمه‌ش بۆ خۆمان دامه‌زرین و پشوویه‌ک بده‌ین.. مردین! تریفه
له‌م بیرکردنه‌وانه‌دا بوو که عه‌زیزی می‌ردی له سه‌ر کورسییه‌که‌ی
به‌رز بووه‌وه و هه‌ندێ خۆی به‌ملاوبه‌ولادا خوار کرده‌وه، وه‌ک
بیه‌وێت خۆی گورج بکاته‌وه و پرووی کرده‌ دایکی و گوتی:

- دایه! ئه‌وه بیرم نه‌بوو پیتان بلیم، که‌وا پارتی قه‌راری داوه که ده‌بی
له‌مه‌ودوا من له که‌رکووک ئیش بکه‌م و پێویسته هه‌تا دوو هه‌فته‌ی
تر بگۆزینه‌وه بۆ که‌رکووک.

ته‌واو بوو

